

Europeiska unionens officiella tidning

ISSN 1725-2628

L 16

fyrtiosjunde årgången

23 januari 2004

Svensk utgåva

Lagstiftning

Innehållsförteckning

I Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk

Kommissionens förordning (EG) nr 102/2004 av den 22 januari 2004 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker 1

★ **Kommissionens förordning (EG) nr 103/2004 av den 21 januari 2004 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 2200/96 när det gäller ordningen för intervention och återtag från marknaden för frukt och grönsaker 3**

★ **Kommissionens förordning (EG) nr 104/2004 av den 22 januari 2004 om fastställande av bestämmelser för organisationen och sammansättningen av överklagenämnden för Europeiska byrån för luftfartssäkerhet 20**

Kommissionens förordning (EG) nr 105/2004 av den 22 januari 2004 om fastställande av bidragssatserna för vissa sockerprodukter som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga I till fördraget 23

Kommissionens förordning (EG) nr 106/2004 av den 22 januari 2004 om fastställande av bidragssatserna för vissa spannmåls- och risprodukter som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga I till fördraget 26

Kommissionens förordning (EG) nr 107/2004 av den 22 januari 2004 om fastställande av de representativa priserna och tilläggsbeloppen för import av melass inom sockersektorn 30

Kommissionens förordning (EG) nr 108/2004 av den 22 januari 2004 om fastställande av exportbidrag för vitsocker och råsocker som exporteras i obearbetat skick 32

Kommissionens förordning (EG) nr 109/2004 av den 22 januari 2004 om fastställande av det maximala exportbidraget för vitsocker till vissa tredje länder med avseende på nittonde delanbudsinfordran som utfärdas inom ramen för den stående anbudsinfordran som föreskrivs i förordning (EG) nr 1290/2003 34

Pris: 18 EUR

(Fortsättning på nästa sida.)

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

Kommissionens förordning (EG) nr 110/2004 av den 22 januari 2004 om fastställande av exportbidragen för bearbetade produkter av spannmål och ris	35
Kommissionens förordning (EG) nr 111/2004 av den 22 januari 2004 om fastställande av exportbidrag för sirap och vissa andra sockerprodukter i obearbetat skick	38
Kommissionens förordning (EG) nr 112/2004 av den 22 januari 2004 om utfärdande av importlicenser för olivolja inom ramen för den tunisiska tullkvoten	41
Kommissionens förordning (EG) nr 113/2004 av den 22 januari 2004 om de anbud som meddelats för export av havre inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 1814/2003	42
Kommissionens förordning (EG) nr 114/2004 av den 22 januari 2004 om de anbud som meddelats för import av majs inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 2315/2003	43
★ Rådets direktiv 2003/109/EG av den 25 november 2003 om varaktigt bosatta tredjelandsmedborgares ställning	44

II Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk

Kommissionen

2004/71/EG:

- ★ Kommissionens beslut av den 4 september 2003 om grundläggande krav för marin radioutrustning avsedd att installeras på de fartyg som inte omfattas av SOLAS för deltagande i det globala nödsignals- och säkerhetssystemet till sjöss (GMDSS) ⁽¹⁾ [delgivet med nr K(2003) 2912]

54

2004/72/EG:

- ★ Kommissionens beslut av den 5 december 2003 om gemenskapens ekonomiska bidrag till OIE:s internationella konferens om djurskydd 2004

56

2004/73/EG:

- ★ Kommissionens beslut av den 15 januari 2004 om Tysklands ansökan om tillämpning av den särskilda bestämmelsen i artikel 3 i direktiv 93/38/EEG ⁽¹⁾ [delgivet med nr K(2003) 5351]

57

2004/74/EG:

- ★ Kommissionens rekommendation av den 9 januari 2004 om ett samordnat övervakningsprogram för gemenskapen för år 2004 för att säkerställa att gränsvärdena följs för bekämpningsmedelsrester i och på spannmål och vissa andra produkter av vegetabiliskt ursprung ⁽¹⁾ [delgivet med nr K(2003) 5400]

60

Rättsakter som antagits med tillämpning av avdelning V i Fördraget om Europeiska unionen

- ★ Rådets beslut 2004/75/GUSP av den 11 december 2003 om ingående av ett avtal mellan Europeiska unionen och f.d. jugoslaviska republiken Makedonien om status och verksamhet för Europeiska unionens polisuppdrag (EUPOL Proxima) i f.d. jugoslaviska republiken Makedonien

65

Avtal mellan Europeiska unionen och f.d. jugoslaviska republiken Makedonien om status och verksamhet för Europeiska unionens polisuppdrag i f.d. jugoslaviska republiken Makedonien (EUPOL Proxima)	66
---	----

Rättelser

★ Rättelse till Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/55/EG av den 26 juni 2003 om gemensamma regler för den inre marknaden för naturgas och om upphävande av direktiv 98/30/EG (EUT L 176 av den 15.7.2003)	74
--	----

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 102/2004**av den 22 januari 2004****om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 3223/94 av den 21 december 1994 om tillämpningsföreskrifter för importordningen för frukt och grönsaker ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1947/2002 ⁽²⁾, särskilt artikel 4.1 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I förordning (EG) nr 3223/94 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguay-rundan kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärdena vid import från tredje land för de produkter och de perioder som anges i bilagan till den förordningen.

- (2) Vid tillämpningen av dessa kriterier bör schablonvärdena vid import fastställas till de nivåer som anges i bilagan till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 3223/94 skall fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 23 januari 2004.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 22 januari 2004.

På kommissionens vägnar
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektör för jordbruk

⁽¹⁾ EGT L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EGT L 299, 1.11.2002, s. 17.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 22 januari 2004 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(euro/100 kg)

KN-nr	Kod för tredje land ⁽¹⁾	Schablonvärde vid import
0702 00 00	052	84,9
	204	38,7
	212	121,4
	999	81,7
0707 00 05	052	140,5
	204	41,2
	999	90,9
0709 10 00	220	34,5
	999	34,5
0709 90 70	052	92,1
	204	44,3
	999	68,2
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	46,8
	204	53,9
	212	56,0
	220	36,0
	448	33,3
	524	22,1
	999	41,4
0805 20 10	052	81,1
	204	91,0
	999	86,1
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	79,5
	204	93,1
	220	76,0
	464	87,2
	600	68,7
	624	73,8
	999	79,7
0805 50 10	052	60,4
	400	38,7
	600	75,9
	999	58,3
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	052	83,4
	060	40,7
	400	114,7
	404	50,6
	720	74,2
	999	72,7
0808 20 50	060	60,9
	400	82,3
	720	66,0
	999	69,7

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 2020/2001 (EGT L 273, 16.10.2001, s. 6). Koden "999" betecknar "övriga ursprung".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 103/2004**av den 21 januari 2004****om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 2200/96 när det gäller ordningen för intervention och återtag från marknaden för frukt och grönsaker**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2200/96 av den 28 oktober 1996 om den gemensamma organisationen av marknaden för frukt och grönsaker ⁽¹⁾, särskilt artikel 30.6 och 30.7 samt artikel 48 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Erfarenheten med tillämpningen av kommissionens förordning (EG) nr 659/97 av den 16 april 1997 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 2200/96 med avseende på interventionsordningen för frukt och grönsaker ⁽²⁾ har visat att det är nödvändigt att företa vissa ändringar i ordningen. Inom ramen för ansträngningarna att alltid försöka garantera att tillämpningsföreskrifterna för förordning (EG) nr 2200/96 är klara bör förordning (EG) nr 659/97 ersättas. För att skapa överskådlighet bör den nya förordningen vid samma tillfälle utvidgas till att omfatta även bestämmelserna i kommissionens förordning (EG) nr 1492/97 av den 29 juli 1997 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 2200/96 när det gäller villkor för destillation av viss frukt som har återtagits från marknaden ⁽³⁾. Förordningarna (EG) nr 659/97 och (EG) nr 1492/97 bör därför upphävas.
- (2) I avdelning IV i förordning (EG) nr 2200/96 införs en interventionsordning för de produkter som avses i artikel 1.2 i samma förordning samt en gemenskapskompensation för de produkter som avses i bilaga II till samma förordning. I artikel 15.3 i samma förordning fastställs det att driftsfonden får utnyttjas för att finansiera återtag från marknaden, bl.a. av produkter som inte förtecknas i bilaga II, samt för att bevilja ett tillägg till den gemenskapsersättning som föreskrivs i avdelning IV. Det bör fastställas tillämpningsföreskrifter för de bestämmelserna.
- (3) Eftersom uttrycken "produkter som inte saluförts", "återtag från marknaden" och "produkter som återtagits från marknaden" är liktydiga bör de ingå i en och samma definition. Uttrycken "saluförd kvantitet" och "saluförd produktion" bör likaså samlas i en enda definition som överensstämmer med definitionen av uttrycket

"värdet av den saluförda produktionen" enligt kommissionens förordning (EG) nr 1433/2003 av den 11 augusti 2003 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 2200/96 med avseende på driftsfonder, verksamhetsprogram och ekonomiskt stöd ⁽⁴⁾, vilket innebär att denna definition även skal omfatta de kvantiteter som återtagits från marknaden för att användas till gratisutdelning.

- (4) Det bör anges att förpackningskravet inte skall gälla för produkter som återtagits från marknaden, med undantag av miniprodukter, vilka annars skulle kunna förväxlas med produkter som inte uppfyller kraven på minsta storlek.
- (5) Det är nödvändigt att fastställa regleringsåren för de berörda produkterna, liksom närmare bestämmelser för tillämpningen av de medelvärden under en treårsperiod som avses i artikel 23.5 i förordning (EG) nr 2200/96.
- (6) För att kontrollmyndigheterna skall kunna planera sin kontrollverksamhet bör producentorganisationerna på förhand underrätta dem om alla återtag från marknaden. Dessa myndigheter skall sedan godkänna varje enskilt återtag på grundval av resultatet av eventuella kontroller. Det bör föreskrivas att dessa myndigheter skall vara närvarande vid denatureringen av produkter som återtagits från marknaden, såvida dessa inte är avsedda att användas som livsmedel efter gratisutdelning.
- (7) Genom artikel 23.3 i förordning (EG) nr 2200/96 införs bestämmelser om gemenskapens kompensation för återtag för de produkter som förtecknas i bilaga II till nämnda förordning. Det bör införas ett system för betalning av denna kompensation som gör det möjligt att å ena sidan alltid iakttaga de begränsningar som föreskrivs i artikel 23 i förordning (EG) nr 2200/96 och å andra sidan avsluta berörda förfaranden inom rimliga tidsfrister.
- (8) Eftersom de återtag som avses i artikel 15.3 i förordning (EG) nr 2200/96 finansieras genom driftsfonderna bör betalningen av dem ske inom ramen för förordning (EG) nr 1433/2003. Av tydlighetsskäl bör det dock konkret fastställas en högsta nivå för gemenskapskompensationen för återtag enligt artikel 15.3 andra stycket i förordning (EG) nr 2200/96.

⁽¹⁾ EGT L 297, 21.11.1996, s. 1. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 47/2003 (EGT L 7, 11.1.2003, s. 64).

⁽²⁾ EGT L 100, 17.4.1997, s. 22. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1135/2001 (EGT L 154, 9.6.2001, s. 9).

⁽³⁾ EGT L 202, 30.7.1997, s. 28.

⁽⁴⁾ EUT L 203, 12.8.2003, s. 25.

- (9) I artikel 30.1 a första, andra och tredje strecksatserna och artikel 30.1 b i förordning (EG) nr 2200/96 föreskrivs det att frukt och grönsaker som återtagits från marknaden får delas ut gratis som livsmedelshjälp till vissa hjälpbehövande befolkningsgrupper, både inom och utanför gemenskapen, genom välgörenhetsorganisationer eller vissa institutioner. Det bör därför fastställas att välgörenhetsorganisationerna måste godkännas först. Vad livsmedelshjälp beträffar bör det likaså föreskrivas att tillämpningsföreskrifterna skall vara förenliga med de allmänna principer som gemenskapen följer när det gäller livsmedelshjälp in natura.
- (10) För att underlätta gratisutdelningen av produkter som återtagits från marknaden bör det tillåtas att de återtagna produkterna bearbetas, antingen på välgörenhetsorganisationens bekostnad, eller efter ett förfarande som garanterar att intresserade bearbetningsföretag behandlas lika.
- (11) Vid gratisutdelning av frukt och grönsaker som återtagits från marknaden skall kostnaderna för transport, förpackning och sortering betalas av gemenskapen, i enlighet med artikel 30.6 i förordning (EG) nr 2200/96. Det bör anges vem transportkostnaderna skall betalas till. Det bör även fastställas schablonbelopp för betalningen av transport-, sorterings- och förpackningskostnader.
- (12) Enligt artikel 30.1 i förordning (EG) nr 2200/96 får produkter som återtagits från marknaden även avsättas för andra ändamål än gratisutdelning. Det bör föreskrivas att medlemsstaterna får välja det användningsområde som anses mest lämpligt, förutsatt att det inte leder till någon snedvridning av konkurrensen för de berörda industriföretagen. För vissa produkter som återtagits från marknaden får ett av dessa användningsområden vara bearbetning till alkohol. För att undvika att destillering av dessa produkter orsakar störningar på marknaden för alkohol bör det föreskrivas att alkoholen skall denatureras och att den uteslutande får användas för industriella ändamål och inte som livsmedel.
- (13) Enligt artikel 25 i förordning (EG) nr 2200/96 skall medlemsstaterna upprätta nationella villkor för utarbetandet av anbudsvillkor för miljövänliga återtagandemetoder. Det bör fastställas vad dessa villkor minst skall omfatta för att säkerställa att återtag av produkter från marknaden sker på ett miljövänligt sätt, särskilt vad beträffar återtagna produkter som destrueras eller sprids ut på marknaden som foder till djur.
- (14) Det bör fastställas förfaranden för fysisk kontroll och dokumentkontroll av interventionsåtgärderna, både vid tidpunkten för återtag och vid regleringsårets slut. När det gäller överträdelser bör det införas bestämmelser om återkrav samt avskräckande påföljder som står i proportion till hur allvarlig oegentligheten är. Kontrollerna bör gälla både producentorganisationerna och de berörda mottagarna.
- (15) Det bör tas hänsyn till medlemsstaternas administrativa börda i samband med genomförandet av bestämmelserna i den här förordningen, och det bör därför föreskrivas att den, beroende på vilken produkt det rör sig om, skall tillämpas från och med det första regleringsåret efter dagen för den här förordningens ikraftträdande. Vidare bör bestämmelserna angående meddelande av produktionspriset i förordning (EG) nr 659/97 fortsätta att tillämpas fram till den 1 juli 2004, i avvaktan på att nya bestämmelser antas i en ny separat rättsakt.
- (16) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för färsk frukt och färska grönsaker.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Tillämpningsområde

Genom denna förordning fastställs tillämpningsföreskrifter för

- den ordning för intervention som avses i avdelning IV i förordning (EG) nr 2200/96, för de produkter som förtecknas i bilaga II till samma förordning,
- den ordning för återtag från marknaden som avses i artikel 15.3 i förordning (EG) nr 2200/96, för de produkter som avses i artikel 1.2 i samma förordning men som inte förtecknas i bilaga II till den förordningen.

Artikel 2

Definitioner

- Med "produkter som återtagits från marknaden", "återtag från marknaden" och "produkter som inte saluförts" avses i denna förordning produkter
 - som inte sålts genom en sådan producentorganisation som avses i artikel 11 i förordning (EG) nr 2200/96 i enlighet med den ordning för intervention som avses i avdelning IV i samma förordning,
 - som återtagits från marknaden enligt artikel 15.2 a i samma förordning.
- För varje produkt skall en producentorganisations "saluförda kvantitet", enligt artikel 23.3 i förordning (EG) nr 2200/96, vara summan av
 - medlemmarnas produktion som faktiskt sålts genom eller bearbetats av producentorganisationen,

b) den produktion som framställts av medlemmar i andra producentorganisationer och som saluförts genom den berörda producentorganisationen i enlighet med artikel 11.1 c.3 andra och tredje strecksatserna i förordning (EG) nr 2200/96,

c) de produkter som återtagits från marknaden och är avsedda att användas till den gratisutdelning som avses i artikel 30.1 a och b i förordning (EG) nr 2200/96.

Den saluförda kvantitet som avses i första stycket omfattar inte den del av producentorganisationens medlemmars produktion som saluförts i enlighet med artikel 11.1 c.3 första, andra och tredje strecksatserna i förordning (EG) nr 2200/96.

Den saluförda produktion som avses i artikel 24 i förordning (EG) nr 2200/96 skall likställas med den saluförda kvantitet som definieras i första stycket i denna punkt.

KAPITEL II

ÅTERTAG FRÅN MARKNADEN

Artikel 3

Handelsnormer

1. Om det har fastställts normer enligt artikel 2 i förordning (EG) nr 2200/96 skall produkter som har återtagits från marknaden uppfylla dessa normer, med undantag för bestämmelser som gäller presentation och märkning av produkten. Produkterna får återtas från marknaden lastade löst i lådor med stor volym (storlådor), utan sortering efter storlek eller vikt, på villkor att kraven för klass II är uppfyllda, särskilt när det gäller kvalitet och storlek eller vikt.

Miniprodukter som definieras i de berörda normerna skall dock överensstämma med gällande handelsnormer, däribland bestämmelserna om presentation och märkning av produkten.

2. Om det inte har fastställts några normer i enlighet med artikel 2 i förordning (EG) nr 2200/96 skall de minimikrav som föreskrivs i bilaga I till den här förordningen uppfyllas. Medlemsstaterna får fastställa ytterligare bestämmelser som kompletterar dessa minimikrav.

Artikel 4

Regleringsår

För de produkter som berättigar till den gemenskapskompensation för återtag som avses i artikel 23.3 i förordning (EG) nr 2200/96, och för de produkter som omfattas av de återtag från marknaden som avses i artikel 15.3 i samma förordning, skall regleringsåren för samtliga produkter löpa från den 1 januari till den 31 december, med undantag av följande:

a) Äpplen och päron, för vilka regleringsåret skall löpa från den 1 augusti till den 31 juli påföljande år.

b) Citrusfrukter för vilka regleringsåret skall löpa från den 1 oktober till den 30 september påföljande år.

Artikel 5

Treårigt medelvärde

Det medelvärde under en treårsperiod som avses i artikel 23.5 i förordning (EG) nr 2200/96 skall motsvara det aritmetiska medelvärdet av de procentsatser som registrerats för återtag i förhållande till den kvantitet som saluförts för innevarande regleringsår och de två föregående regleringsåren.

Artikel 6

Förhandsmeddelande om återtag från marknaden

1. Producentorganisationerna eller sammanslutningar av dessa skall, via skriftlig telekommunikation eller elektroniskt meddelande, underrätta de behöriga nationella myndigheterna om alla återtag från marknaden. Detta meddelande skall bl.a. innehålla en förteckning över de produkter som omfattas av intervention och deras främsta kännetecken enligt gällande handelsnormer, en skattning av kvantiteten för varje berörd produkt, produkternas planerade användning samt den plats där de återtagna produkterna kan kontrolleras i enlighet med artikel 23.1. Meddelandet skall innehålla en förklaring om att de produkter som återtagits från marknaden uppfyller de normer som fastställts enligt artikel 2 i förordning (EG) nr 2200/96 eller, om sådana normer saknas, de minimikrav som fastställs i bilaga I till den här förordningen.

2. Medlemsstaterna skall fastställa regler för hur producentorganisationerna skall lämna de meddelanden som avses i punkt 1, särskilt när det gäller tidsfrister.

3. Inom de tidsfrister som avses i punkt 2

a) skall medlemsstaten antingen företa den kontroll som avses i artikel 23.1, varefter medlemsstaten, om den inte konstaterar några oegentligheter, skall godkänna det återtag från marknaden som konstaterats i samband med kontrollen,

b) eller skall medlemsstaten, i de fall som avses i artikel 23.3, besluta att inte företa den kontroll som avses i artikel 23.1, och i så fall underrätta producentorganisationen om detta via skriftlig kommunikation eller elektroniskt meddelande och tillåta det återtag som det lämnats meddelande om.

4. Medlemsstaterna skall vid behov vidta åtgärder för att garantera att producenter som inte tillhör någon producentorganisation verkligen har möjlighet att utnyttja den interventionsordning som föreskrivs i artikel 24 i förordning (EG) nr 2200/96.

Artikel 7

Betalning av gemenskapens kompensation för återtag

1. För de produkter som förtecknas i bilaga II till förordning (EG) nr 2200/96 skall utbetalningen av gemenskapens kompensation för återtag, som avses i artiklarna 23, 24 och 26 i samma förordning, ske på villkor att de producentorganisationer som avses i artikel 11 i förordning (EG) nr 2200/96 eller sammanslutningar av dessa inkommer med en betalningsansökan till medlemsstatens behöriga myndigheter.

2. Medlemsstaterna skall fastställa den minimiperiod som betalningsansökningar enligt punkt 1 skall avse.

3. Betalningsansökningar enligt punkt 1 skall kompletteras med dokument som intygar följande:

- a) Hur stora kvantiteter som saluförts av varje produkt sedan början av det aktuella regleringsåret.
- b) Hur stora kvantiteter av varje produkt som återtagits från marknaden.
- c) Nettoinkomsterna från de produkter som återtagits från marknaden.
- d) Det slutliga användningsområdet för var och en av de berörda produkterna, i form av ett övertagandeintyg (eller motsvarande dokument) som bekräftar att de återtagna produkterna övertagits av en tredje part för att användas till gratisutdelning, destillering, framställning av foder eller industriell användning som inte avser framställning av livsmedel.
- e) Det faktum att återtagen från marknaden av de berörda kvantiteterna godkänts av medlemsstaten på de villkor som anges i artikel 6.3.

De kvantiteter som avses i leden a och b skall uppdelas efter

- den kvantitet som saluförts av producentorganisationen själv,
- den kvantitet som saluförts av var och en av de producenter som inte tillhör någon producentorganisation, och för vilka producentorganisationen har återtagit produkter från marknaden enligt villkoren i artikel 24 i förordning (EG) nr 2200/96.

När det gäller produkter som komposterats eller genomgått en biologisk nedbrytningsprocess skall betalningsansökningen åtföljas av ett styrkande underlag som upprättats av medlemsstaten i enlighet med artikel 22 i den här förordningen.

4. Betalningsansökningar från producentorganisationerna skall vara fullständiga och översändas till de nationella myndigheterna senast en månad efter det att regleringsåret för de berörda produkterna löpt ut.

5. Om producentorganisationen inte iakttagit tidsfristen för inlämnande av betalningsansökningarna enligt punkt 4, skall beloppet för gemenskapens kompensation för återtagande

minska med 20 % vid en försening på mindre än en månad, med 50 % vid en försening på mindre än tre månader och med 100 % vid en försening på mer än tre månader.

6. Vid behandlingen av varje ansökan skall medlemsstaterna kontrollera att de kvantiteter som inte saluförts sedan början av det aktuella regleringsåret inte överskrider de begränsningar som föreskrivs i artiklarna 23 och 24 i förordning (EG) nr 2200/96. Om dessa begränsningar överskrids skall gemenskapens kompensation för återtagande endast utgå upp till dessa tak och med beaktande av den kompensation som redan utgått. De överskjutande kvantiteterna skall medräknas vid behandlingen av nästa ansökan.

7. Om inte annat följer av de påföljder som föreskrivs i artiklarna 26 och 27 skall medlemsstaterna betala ut gemenskapens kompensation för återtag till producentorganisationerna, eller till sammanslutningar av dessa, efter avdrag för de nettoinkomster de erhållit från de produkter som återtagits från marknaden, inom fyra månader från mottagandet av den fullständiga betalningsansökningen.

Artikel 8

Särskilda bestämmelser för återtag som finansieras genom driftsfonder

1. Vid utbetalning av kompensation för återtag av sådana produkter som inte förtecknas i bilaga II till förordning (EG) nr 2200/96 samt beviljande av det tillägg till gemenskapens ersättning för återtag som föreskrivs i artikel 15.3 första stycket leden a och b i förordning (EG) nr 2200/96, skall bestämmelserna i förordning (EG) nr 1433/2003 tillämpas.

2. De medlemsstater som enligt artikel 15.3 andra stycket i förordning (EG) nr 2200/96 fastställer en högsta nivå för tillägget till gemenskapens ersättning för återtagande skall beakta följande:

- a) Återtagen är ett instrument som är avsett att på kort sikt stabilisera utbudet på marknaden för färska produkter.
- b) Återtagen får på intet sätt utgöra en avsättningsmöjlighet som övertar marknadens roll.
- c) Återtagen får inte inverka störande på förvaltningen av marknaden för frukt och grönsaker som är avsedda för bearbetning.

Medlemsstaterna skall se till att producentorganisationerna även tar hänsyn till ovanstående förhållanden vid fastställandet av den kompensation för återtag som avses i artikel 15.3 första stycket led a i förordning (EG) nr 2200/96.

I bilaga II till den här förordningen fastställs de högsta tilläggsbelopp som de medlemsstater som tillämpar artikel 15.3 andra stycket i förordning (EG) nr 2200/96 får betala ut.

Artikel 9

Meddelande av uppgifter om återtag från marknaden

1. Före den 15:e i varje månad skall medlemsstaterna på elektronisk väg och i det format som kommissionen fastställt, till kommissionen översända en uppskattning, fördelad per produkt, av de produkter som inte saluförts under den föregående månaden.

2. Vid slutet av varje regleringsår skall medlemsstaterna för varje berörd produkt meddela kommissionen de uppgifter som anges i bilaga III.

Dessa uppgifter skall meddelas

a) senast den 15 maj som följer på varje regleringsår för tomater, auberginer, blomkål, aprikoser, persikor, nektariner, vindruvor, meloner och vattenmeloner samt för produkter som inte förtecknas i bilaga II till förordning (EG) nr 2200/96, och

b) senast den 15 februari som följer på varje regleringsår för päron, äpplen, citroner, apelsiner, satsumas, klementiner och mandariner.

3. Om medlemsstaterna inte lämnar in de uppgifter som avses i punkt 2 eller om dessa uppgifter verkar oriktiga med hänsyn till de objektiva fakta som kommissionen förfogar över, kan kommissionen i avvaktan på att erforderliga uppgifter läggs fram tillfälligt upphöra med utbetalningen av de förkott på verkställda utgifter om avses i artikel 7.2 i rådets förordning (EG) nr 1258/1999 ⁽¹⁾.

KAPITEL III

DE ÅTERTAGNA PRODUKTERNAS ANVÄNDNING

AVSNITT 1

Gratisutdelning

Artikel 10

Gratisutdelning till välgörenhetsorganisationer

1. Produkter som återtagits från marknaden under ett visst regleringsår får på begäran av välgörenhetsorganisationer som godkänts av medlemsstaterna ställas till dessa organisationers förfogande för att delas ut gratis i enlighet med bestämmelserna i artikel 30.1 a första och tredje strecksatserna i förordning (EG) nr 2200/96.

2. Vart tredje år skall medlemsstaterna på elektronisk väg översända förteckningar till kommissionen över de godkända välgörenhetsorganisationer som avses i punkt 1. Kommissionen skall vidarebefordra dessa förteckningar till övriga medlemsstater.

3. Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som krävs för att underlätta kontakter och transaktioner mellan producentorganisationerna och de välgörenhetsorganisationer som godkänts.

Artikel 11

Gratisutdelning till institutioner

Produkter som återtas från marknaden får ställas till förfogande för fängelser och sociala, utbildnings- eller hälsovårdsinstitutioner, enligt artikel 30.1 a andra strecksatsen och 30.1 b i förordning (EG) nr 2200/96, som utsetts av medlemsstaterna.

Vilohem, daghem och psykiatriska inrättningar likställs med nämnda institutioner.

Artikel 12

Gratisutdelning utanför gemenskapen till förmån för utsatta grupper i tredje land

1. Punkterna 2–7 skall tillämpas i det fall som anges i artikel 30.1 tredje strecksatsen i förordning (EG) nr 2200/96.

2. Produkter som de välgörenhetsorganisationer som avses i artikel 10 avsänder som livsmedelshjälp berättigar inte till exportbidrag. Produkter som återtagits från marknaden och sedan bearbetats i enlighet med artiklarna 13 och 14 får inte delas ut i tredje land av berörda välgörenhetsorganisationer.

På tulldokumentet för export, transiteringshandlingen samt det kontrollokument T 5 som eventuellt utfärdats skall uppgiften "utan bidrag" anges.

3. Medlemsstaterna får lämna in en ansökan till kommissionen om att få dela ut produkter som återtagits från marknaden om det har uppstått en nödsituation som motiverar en sådan insats. Ansökan skall motiveras vilket skall ske genom att framför allt följande uppgifter lämnas:

a) Destinationsland och skälen till varje insats, t.ex. att det rör sig om en erkänd humanitär krissituation, en begäran om hjälp från mottagarländerna och klart angivna behov för väl definierade och utsatta befolkningsgrupper.

b) Typ av produkter som skall levereras och deras näringsvärde med hänsyn till skälet till åtgärden.

c) Antalet mottagare som motivering för de mängder som utdelningen planeras omfatta.

d) Samfund och befolkningsgrupper som skall motta hjälpen samt de platser i tredje land där utdelningen planeras äga rum.

e) Namnen på de välgörenhetsorganisationer som deltar i varje enskild insats samt varje organisations uppgifter.

f) En begäran från mottagarlandets eller mottagarländernas regering angående den planerade insatsen.

⁽¹⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 103.

4. Kommissionen skall i varje enskilt fall besluta om det är lämpligt att tillåta att den planerade insatsen genomförs, eventuellt efter det att den begärt att vissa ändringar skall göras, genom att göra en utvärdering av den motivering som anges i punkt 3 och med beaktande av bl.a. följande:

- a) Att det finns garantier för att leveransen kan genomföras.
- b) Marknadssituationen i gemenskapen och berörda tredje länder.
- c) Att det rör sig om en humanitär krissituation.
- d) Att det föreligger en begäran om hjälp från mottagarländerna.
- e) Identifierade behov hos väl definierade utsatta befolkningsgrupper.
- f) Att principerna i Londonkonventionen om livsmedelsbistånd följs⁽¹⁾.

5. Alla senare mer omfattande ändringar av den insats som avses i punkt 3 skall meddelas kommissionen, som skall ha en frist på en månad för att göra invändningar mot nämnda ändringar.

6. Medlemsstaterna skall för varje insats översända en kopia till kommissionen av anmälan till FAO:s (FN:s livsmedels- och jordbruksorganisation) rådgivande kommitté för hantering av överskottslager.

7. När en insats avslutats skall medlemsstaterna lämna in de uppgifter som anges i bilaga IV till kommissionen. På begäran av kommissionen skall de underrätta den om hur utdelningen förlöpt i berörda tredje länder.

Artikel 13

Bearbetning på välgörenhetsorganisationens bekostnad

De välgörenhetsorganisationer som avses i artikel 10 får på egen bekostnad bearbeta eller låta bearbeta produkter som återtagits från marknaden för att delas ut gratis. De färdiga produkterna skall delas ut gratis och i sin helhet.

Artikel 14

Förfarande vid bearbetning som betalas in natura

1. Berörda välgörenhetsorganisationer och institutioner, som avses i artiklarna 10 respektive 11, skall, senast den dag som fastställts av de nationella behöriga myndigheterna, meddela myndigheterna hur stora kvantiteter de behöver av de bearbetade produkter av frukt och grönsaker som framställts genom bearbetning av produkter som återtagits från marknaden och förbinda sig att ta över produkterna och att dela ut samtliga produkter gratis.

2. På grundval av de behov som meddelats i enlighet med punkt 1 får medlemsstaterna anförtro bearbetningen av de produkter som återtagits från marknaden, och som är avsedda

för gratisutdelning, till bearbetningsföretag som betalas in natura. I detta syfte kan de, i enlighet med bestämmelserna i den här artikeln, anordna ett eller flera stående anbudsförfaranden, offentliga auktioner eller något annat förfarande som fastställs av medlemsstaten och genom vilket det säkerställs att de berörda aktörerna deltar på lika villkor. De bearbetade produkter som är avsedda för gratisutdelning skall därefter delas ut av de berörda välgörenhetsorganisationerna eller institutionerna.

3. Den medlemsstat som önskar inleda ett förfarande enligt punkt 2 skall offentliggöra detta på lämpligt sätt. Förfarandet får högst omfatta en bearbetningsperiod på ett år.

4. Medlemsstaten skall, i förekommande fall, gruppera de behov, som meddelats enligt punkt 1 i partier bearbetade produkter.

Artikel 15

Förslag om tilldelning av kontrakt och bearbetningsföretags skyldigheter

1. Medlemsstaten skall, efter det att ett förfarande enligt artikel 14.2 anordnats, utarbeta ett förslag om tilldelning av kontrakt till ett bearbetningsföretag som för varje enskilt parti minst skall innehålla följande uppgifter:

- a) Vilken färsk produkt som berörs och under vilken period återtagna produkter finns att tillgå.
- b) I vilka geografiska områden det troligtvis kommer att finnas återtagna produkter att tillgå.
- c) En beskrivning av det förfarande som medlemsstaten följt för att välja ut ett bearbetningsföretag.
- d) Namnet på det bearbetningsföretag som valts ut.
- e) En detaljerad beskrivning av den bearbetade produkt av frukt och grönsaker som skall levereras och hur den skall förpackas, samt uppgift om sista leveransdag och om vilken kvantitet bearbetningsföretaget åtar sig att leverera för en viss kvantitet återtagna produkter som finns att tillgå.
- f) Namnet på de välgörenhetsorganisationer och institutioner som skall motta produkterna.

2. Medlemsstaten skall sända förslaget om tilldelning av kontrakt till kommissionen för godkännande. Kommissionen kommer att avvisa förslag om tilldelning för vilka kvantiteten färska produkter är för stor i förhållande till kvantiteten bearbetade produkter. Så snart kommissionen givit sitt godkännande får medlemsstaten tilldela kontraktet.

3. Efterhand som produkter återtas från marknaden skall medlemsstaten, för varje enskilt parti, underrätta bearbetningsföretaget om hos vilka producentorganisationer det finns färska produkter att tillgå och i samband härmed bevilja det aktuella företaget förtur framför andra eventuella mottagare av de återtagna produkterna.

⁽¹⁾ EGT L 222, 24.8.1999, s. 40.

4. Bearbetningsföretaget skall bearbeta de återtagna produkter som överlåtits till företaget i sin helhet. De återtagna produkter som inte går åt till framställningen av bearbetade produkter för gratisutdelning skall utgöra ersättning in natura för företagets produktionskostnader.

5. Efter framställningen skall de bearbetade produkterna ställas till berörda välgörenhetsorganisationers eller institutioners förfogande senast två månader efter det att bearbetningsföretaget mottagit råvaran, i förhållande till den mängd färska produkter som levererats till kontraktssinnehavaren.

6. För att säkra att anbudet genomförs skall bearbetningsföretaget ställa en leveranssäkerhet. Säkerheten skall beräknas på grundval av den nettovikt bearbetade produkter som kontraktssinnehavaren begärt för framställning av den färdiga produkten. Säkerheten skall

- a) för de produkter som avses i bilaga II till förordning (EG) nr 2200/96 uppgå till ett belopp som är lika stort som den gemenskapskompensation för återtagande som avses i artikel 26 i den förordningen, och
- b) för övriga produkter uppgå till ett belopp som fastställts av medlemsstaten.

Säkerheten skall frisläppas i takt med att de bearbetade produkterna levereras och efter det att kontraktssinnehavaren har kunnat bevisa att han låtit bearbeta samtliga de färska produkter som ställts till hans förfogande för leverans av bearbetade produkter.

Artikel 16

Transportkostnader

1. Transportkostnader knutna till insatser för gratis utdelning av alla produkter som återtagits från marknaden skall betalas av garantisektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ) på grundval av schablonbelopp som fastställs utifrån avståndet mellan den plats där återtagandet sker och leveransplatsen och som anges i bilaga V.

Om gratisutdelning sker utanför gemenskapen skall schablonbeloppen som avses i bilaga V täcka avståndet mellan den plats där återtagandet sker och den plats där sändningen lämnar gemenskapen.

Vid sjötransport skall kommissionen vid fastställandet av vilka transportkostnader som kan bekostas utgå från faktiska transportkostnader och avstånd. Den ersättning som fastställts på detta sätt får inte överstiga kostnaderna för den kortaste landtransporten mellan destinationsorten och den hypotetiska utförselpunkten. En korrektionsfaktor på 0,6 skall tillämpas på de belopp som avses i bilaga V.

2. Transportkostnaderna skall betalas till den part som faktiskt har burit transportkostnaderna i fråga.

Ersättningen skall endast betalas ut mot uppvisande av verifieringshandlingar innehållande

- a) namnet på de mottagande organisationerna,
- b) uppgifter om hur stora kvantiteter det gäller,
- c) bevis för att de mottagande organisationerna har övertagit produkterna och uppgift om vilka transportmedel som använts,
- d) de faktiskt utbetalda transportkostnaderna.

Artikel 17

Kostnader för förpackning och sortering

1. Kostnaderna för sortering och förpackning av färsk frukt och färska grönsaker som återtagits från marknaden och som är avsedda att delas ut gratis i enlighet med artikel 30.1 i förordning (EG) nr 2200/96 skall bäras av EUGFJ:s garantisektion i form av ett schablonbelopp på 132 euro per nettoton för förpackningar som väger mindre än 25 kg netto. Denna ersättning skall inte betalas för färska produkter avsedda för bearbetning i enlighet med artiklarna 13 och 14 i den här förordningen.

2. Förpackningar med produkter avsedda att delas ut gratis skall vara försedda med en symbol för Europeiska unionen och följande text på ett eller flera språk:

— Producto destinado a su distribución gratuita [Reglamento (CE) n° 103/2004]

— Produkt určený k bezplatné distribuci [nařízení (ES) č. 103/2004]

— Produkt til gratis uddeling (forordning (EF) nr. 103/2004)

— Zur kostenlosen Verteilung bestimmtes Erzeugnis (Verordnung (EG) Nr. 103/2004)

— Tasuta jagamiseks mõeldud tooted [määrus (EÜ) nr 103/2004]

— Προϊόν προοριζόμενο για δωρεάν διανομή [κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 103/2004]

— Product for free distribution (Regulation (EC) No 103/2004)

— Produit destiné à la distribution gratuite [règlement (CE) n° 103/2004]

— Prodotto destinato alla distribuzione gratuita [regolamento (CE) n. 103/2004]

— Produkts paredzēts bezmaksas izplatīšanai [Regula (EK) Nr. 103/2004]

— Produkta skirtas nemokamai distribucijai [Reglamentas (EB) Nr. 103/2004]

- Térítésmentes terjesztésre szánt termék (103/2004. sz. EK rendelet)
- Prodott destinat għad-distribuzzjoni bla ħlas [Regolament (KE) nru. 103/2004]
- Voor gratis uitreiking bestemd product (Verordening (EG) nr. 103/2004)
- Produkt przeznaczony do bezpłatnej dystrybucji [rozporządzenie (WE) nr 103/2004]
- Produto destinado a distribuição gratuita [Regulamento (CE) nº 103/2004]
- Výrobok určený na bezplatnú distribúciu [nariadenie (ES) č. 103/2004]
- Proizvod, namenjen za prosto razdelitev [Uredba (ES) št. 103/2004]
- Ilmaisjakeluun tarkoitettu tuote (asetus (EY) N:o 103/2004)
- Produkt för gratisutdelning (förordning (EG) nr 103/2004).

Vid gratisutdelning utanför gemenskapen skall texten även anges på det eller de språk som talas i det aktuella tredje landet.

Förpackningar med färska produkter avsedda för bearbetning enligt artiklarna 13 och 14 behöver inte förses med dessa texter.

3. Ersättningen för sortering och förpackning skall betalas ut till den producentorganisation som ansvarat för detta.

Ersättningen skall endast betalas ut mot uppvisande av verifikationshandlingar innehållande

- a) namnet på de mottagande organisationerna,
- b) uppgifter om hur stora kvantiteter det gäller,
- c) bevis för att de mottagande organisationerna har övertagit produkterna och uppgift om produkternas presentation.

AVSNITT 2

Destillering, användning för andra ändamål än livsmedel och för framställning av foder

Artikel 18

Gemensamma regler

1. Överlåtelse och tilldelning till industrin av de produkter som avses i artikel 30.1 a fjärde och femte strecksatserna i förordning (EG) nr 2200/96 för användning för andra ändamål än livsmedel eller för användning som djurfoder efter bearbetning i djurfoderindustrin, och av de produkter som avses i artikel 30.1 c i samma förordning för destillering till alkohol med en styrka som överstiger 80 volymprocent, skall ske genom stående anbudsinfordran, offentlig auktion eller något annat förfarande som fastställs av medlemsstaten och genom vilket det säkerställs att de berörda aktörerna deltar på lika villkor.

2. Den överlåtelse och tilldelning som avses i punkt 1 skall genomföras senast tre månader efter början av regleringsåret för den aktuella produkten.

3. En förteckning över de organ som utsetts av medlemsstaten för den överlåtelse eller tilldelning som avses i punkt 1 skall offentliggöras av kommissionen i *Europeiska unionens officiella tidning*, C-serien.

4. Medlemsstaterna skall vidta alla de åtgärder som krävs för att överlåtelsen och tilldelningen av produkterna till de berörda industriföretagen inte skall medföra någon snedvridning av konkurrensen.

5. På begäran av kommissionen skall medlemsstaterna inom sju dagar meddela resultaten av de åtgärder som avses i punkterna 1–4.

Artikel 19

Destillering

Vid destillering av de produkter som avses i artikel 30.1 c i förordning (EG) nr 2200/96 skall den alkohol som erhålls från de aktuella produkterna genomgå en särskild denaturering, i enlighet med kommissionens förordning (EG) nr 3199/93 ⁽¹⁾, och den skall gå till industriell användning och inte användas för livsmedelsändamål.

Artikel 20

Djurfoder

1. Produkter som återtagits från marknaden under ett visst regleringsår får, i enlighet med bestämmelserna i punkt 2, överlätas i färskt tillstånd till boskapsuppfödare som på egen begäran godkänts av medlemsstaten, för att användas som foder. Djurparker, jaktreservat och andra företag som har en djurbesättning som kan utfodras med färska återtagna produkter likställs med dessa uppfödare.

2. Medlemsstaterna skall godkänna boskapsuppfödarna och likställda företag. I godkännandet skall det för varje uppfödare eller likställt företag anges hur stora kvantiteter återtagna produkter som högst får överlätas till uppfödaren eller företaget, med hänsyn till storleken på besättningen och de regler som gäller för utdelningen av de återtagna produkterna till djuren. Godkännandet skall ges för en period av högst tre år.

AVSNITT 3

Produktmottagarnas skyldigheter och nationella villkor

Artikel 21

Förpliktelser som skall uppfyllas av mottagarna av återtagna produkter

Mottagare av återtagna produkter enligt artiklarna 10, 11 och 18 skall förplikta sig att

- a) följa bestämmelserna i denna förordning,
- b) föra lagerbokföring och ekonomisk bokföring med detaljerade uppgifter om den aktuella verksamheten,

⁽¹⁾ EGT L 288, 23.11.1993, s. 12.

- c) underkasta sig de kontroller som föreskrivs i gemenskapslagstiftningen,
- d) tillhandahålla de styrkande underlag som avses i artikel 7.3 d.

Dessutom skall mottagare av produkter som återtagits från marknaden för att destilleras förplikta sig att inte ta emot ytterligare stöd för den alkohol som framställs av produkterna i fråga.

Artikel 22

Skydd av miljön

1. Medlemsstaterna skall på elektronisk väg meddela kommissionen de nationella villkor som föreskrivs i artikel 25 tredje stycket i förordning (EG) nr 2200/96. Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen om varje ändring av nämnda villkor. Kommissionen skall underrätta alla övriga medlemsstater om dessa villkor.

2. De nationella villkor som avses i punkt 1 föreskriver under vilka förhållanden producentorganisationerna får utnyttja bestämmelserna i artikel 30.2 i förordning (EG) nr 2200/96, däribland kompostering och biologiska nedbrytningsprocesser som medlemsstaten godkänt, vilka förfaranden som producentorganisationerna skall följa om de utnyttjar bestämmelserna samt vilka intyg om produkternas slutliga användningsområde, enligt artikel 7.3 d i den här förordningen, som producentorganisationerna skall lägga fram tillsammans med betalningsansökningen.

3. Om en medlemsstat ger djuruppfödare enligt artikel 20.2 tillstånd att dela ut de återtagna produkterna till sina djur genom att sprida ut produkterna på marken på ett jordbrukskifte, skall det i de nationella villkor som avses i punkt 1 i den här artikeln även fastställas på vilka villkor djuruppfödarna har rätt att utnyttja denna möjlighet.

KAPITEL III

KONTROLLER OCH PÅFÖLJDER

AVSNITT 1

Kontroller

Artikel 23

Kontroll på primär nivå

1. Medlemsstaterna skall företa kontroller på primär nivå av varje producentorganisationens återtag från marknaden och dessa skall bestå av en kontroll av dokument och identitet, samt en fysisk kontroll, eventuellt genom stickprov, av de återtagna produkternas vikt och vidare en kontroll av efterlevnaden av bestämmelserna i artikel 3, i enlighet med föreskrifterna i bilaga

IV till kommissionens förordning (EG) nr 1148/2001⁽¹⁾. Kontrollen skall äga rum efter mottaganda av meddelandet enligt artikel 6.1 den här förordningen, och inom de tidsfrister som föreskrivs i artikel 6.2 i samma förordning.

2. Kontrollerna på primär nivå, enligt punkt 1, skall, för varje produkt, omfatta 100 % av den mängd produkter som återtagits från marknaden under regleringsåret. Efter nämnda kontroll skall de återtagna produkterna denatureras, vilket skall ske i närvaro av de behöriga myndigheterna och på de villkor som medlemsstaten fastställt och till medlemsstatens tillfredsställelse.

3. Vid tillämpningen av artikel 30.1 a första, andra och tredje strecksatserna samt artikel 30.1 b i förordning (EG) nr 2200/96 får medlemsstaterna dock kontrollera en mindre del, men ej mindre än 10 %, av de berörda kvantiteterna under regleringsåret. De berörda produkterna skall inte genomgå den denaturering som avses i punkt 2 i den här artikeln. Om det vid kontrollerna upptäcks betydande oegentligheter skall de behöriga myndigheterna utföra ytterligare kontroller.

Artikel 24

Kontroll på sekundär nivå

1. Medlemsstaterna skall efter utgången av regleringsåret företa stickprovskontroller på sekundär nivå. De skall fastställa kriterier för analys och utvärdering av riskerna för att en viss producentorganisation gjort sig skyldig till återtag från marknaden som strider mot reglerna. Dessa kriterier skall fastställas bl.a. med utgångspunkt i resultaten av de tidigare kontrollerna på primär och sekundär nivå, samt med beaktande av huruvida producentorganisationen tillämpar ett förfarande för kvalitetssäkring. På grundval av dessa kriterier skall medlemsstaten för varje producentorganisation fastställa den lägsta kontrollfrekvensen på sekundär nivå.

2. Kontrollerna på sekundär nivå skall bestå av dokumentkontroller och, i förekommande fall kontroller på plats, av interventionerna hos producentorganisationerna och mottagarna av återtagna produkter, för att säkerställa att villkoren för utbetalning av gemenskapens kompensation för återtag är uppfyllda. Dessa kontroller skall bland annat omfatta följande:

- a) Kontroll av den lagerbokföring och ekonomiska bokföring som alla producentorganisationer skall föra som gör ett eller flera återtag från marknaden under det aktuella regleringsåret.
- b) Kontroll av de saluförda kvantiteter som deklarerats i betalningsansökningarna, särskilt kontroll av lagerbokföringen och den ekonomiska bokföringen, av fakturor och, vid behov, riktigheten av dessa, samt huruvida dessa upplysningar stämmer överens med de berörda producentorganisationernas redovisningsuppgifter och/eller skatteuppgifter.

⁽¹⁾ EGT L 153, 13.6.2001, s. 9.

c) Kontroll av att redovisningen utförs på ett korrekt sätt, särskilt kontroll av riktigheten av de nettoinkomster som producentorganisationerna deklarerat i betalningsansökningarna, av andelen eventuella omkostnader i samband med återtagen, och av de bokförda belopp som rör producentorganisationernas uppbärande av gemenskapens kompensation för återtag och eventuell överföring av denna till medlemmarna, samt överensstämmelsen mellan dessa belopp.

d) Kontroll av de återtagna produkternas användning enligt betalningsansökan och av huruvida producentorganisationerna och mottagarna iakttar bestämmelserna i den här förordningen.

De kontroller som avses i första stycket skall, för varje regleringsår, omfatta minst 30 % av de berörda producentorganisationerna och de mottagare som dessa organisationer har samarbetat med, och för varje berörd producentorganisation genomföras minst en gång vart femte år under de år då återtag görs. Varje kontroll skall bl.a. omfatta ett stickprov som motsvarar minst 5 % av de kvantiteter som återtagits av producentorganisationen under regleringsåret.

I den lagerbokföring och ekonomiska bokföring som avses i första stycket led a skall det för varje produkt som omfattas av återtag från marknaden göras åtskillnad mellan följande flöden (uttryckta i kvantiteter):

- a) Den produktion som levererats av producentorganisationens medlemmar och av medlemmar i andra producentorganisationer i enlighet med artikel 11.1 c 3 andra och tredje strecksatserna i förordning (EG) nr 2200/96.
- b) Den produktion som levererats av andra aktörer än de som anges i led a.
- c) Producentorganisationens sålda kvantiteter, uppdelade på produkter för färskvarumarknaden och andra typer av produkter (inbegripet råvaror avsedda för bearbetning).
- d) Produkter som återtagits från marknaden.

De kontroller av de återtagna produkternas användning som avses i första stycket led d skall särskilt omfatta

- a) en stickprovskontroll av den särskilda bokföring som mottagarna skall föra och, i förekommande fall, kontroll av att den överensstämmer med den bokföring som föreskrivs enligt nationell lagstiftning,
- b) kontroll av att gällande miljöbestämmelser följs,
- c) när det gäller destillering, kontroll av att den tilldelade produkten bearbetats till alkohol med en styrka som överstiger 80 volymprocent, och av att bestämmelserna om denaturering, destination och industriell användning följs.

3. Om det vid kontroller på sekundär nivå upptäcks betydande oegentligheter skall de behöriga myndigheterna göra grundligare kontroller på sekundär nivå för det aktuella regleringsåret

och öka kontrollfrekvensen på sekundär nivå under påföljande regleringsår för berörda producentorganisationer (eller sammanslutningar av dessa).

AVSNITT 2

Återbetalningskrav och påföljder

Artikel 25

Återbetalningskrav

Ersättning som betalats ut felaktigt, plus ränta, skall krävas tillbaka av berörda producentorganisationer, oberoende producent och andra mottagare, särskilt om det visar sig att

- a) de produkter som inte har saluförts inte har avsatts i enlighet med artikel 30 i förordning (EG) nr 2200/96,
- b) avsättningen av de produkter som inte saluförts förorsakar allvarliga skador på miljön och/eller inte uppfyller de nationella villkor som avses i artikel 22 i den här förordningen.

Den räntesats som skall tillämpas skall beräknas enligt bestämmelserna i den nationella lagstiftningen och får inte vara lägre än den räntesats som vanligtvis tillämpas vid återkrav enligt nationella bestämmelser.

Artikel 26

Ekonomiska påföljder

1. Om det till följd av det meddelande som avses i artikel 6 och den kontroll som avses i artikel 23 konstateras oegentligheter när det gäller de normer som avses i artikel 2 i förordning (EG) nr 2200/96 eller minimikvalitetskraven i bilaga I till den här förordningen skall mottagaren/den sökande

- a) återbetala den ersättning som den felaktiga ansökningen gäller, beräknad på grundval av de kvantiteter återtagna produkter som inte överensstämmer med normerna eller minimikvalitetskraven, om dessa kvantiteter är mindre än 10 % av de kvantiteter som det lämnats meddelande om enligt artikel 6 i den här förordningen,
- b) återbetala ett belopp som är dubbelt så stort som den ersättning som den felaktiga ansökningen gäller, beräknat på grundval av de kvantiteter återtagna produkter som inte överensstämmer med normerna eller minimikvalitetskraven, om dessa kvantiteter uppgår till mellan 10 % och 25 % av de kvantiteter som det lämnats meddelande om enligt artikel 6 i den här förordningen,
- c) återbetala ett belopp som motsvarar ersättningen för alla de kvantiteter som det lämnats meddelande om enligt artikel 6 i den här förordningen, om de kvantiteter återtagna produkter som inte överensstämmer med normerna eller minimikvalitetskraven överstiger 25 % av de kvantiteter som det lämnats meddelande om.

2. Om det konstateras oegentligheter beträffande tillämpningen av den här förordningen, och det inte rör sig om ett uppenbart misstag, skall mottagaren/den sökande,

- a) om ersättningen redan har betalats ut, förutom att betala tillbaka den i enlighet med artikel 25,
 - i) betala ett belopp som är lika stort som det felaktigt utbetalda beloppet, om det rör sig om bedrägeri,
 - ii) betala 50 % av det felaktigt utbetalda beloppet, i alla andra fall,
- b) om en ansökan om ersättning har lämnats in i enlighet med artikel 7, men ingen ersättning har betalats ut, skall mottagaren/den sökande
 - i) betala den ersättning som den felaktiga ansökningen gäller, om det rör sig om bedrägeri,
 - ii) betala 50 % av den ersättning som den felaktiga ansökan gäller, i alla andra fall.

Artikel 27

Ytterligare påföljder

1. Om det vid de kontroller som avses i artiklarna 23 och 24 konstateras oegentligheter som kan tillskrivas mottagarna, skall följande bestämmelser gälla:

- a) Det godkännande av mottagarna som avses i artikel 10 och artikel 20.2 dras in. Indragningen skall verkställas omedelbart, den skall gälla under minst ett regleringsår samt förlängas med hänsyn till hur allvarlig oegentligheten är. De institutioner som anges i artikel 11 har inte rätt till gratisutdelning under påföljande regleringsår.
- b) De mottagare som avses i artiklarna 18, 19 och 20 får inte utnyttja bestämmelserna i nämnda artiklar under minst ett regleringsår, och denna period skall förlängas med hänsyn till hur allvarlig oegentligheten är.
- c) Mottagaren av den produkt som återtagits från marknaden skall återbetala värdet av de produkter som ställts till förfo-gande, beräknat i enlighet med artikel 3.4 i förordning (EG) nr 1433/2003, sorterings- och förpackningskostnader samt transportkostnader som ersatts, plus en ränta beräknad på grundval av den tid som förflutit mellan mottagandet av produkten och mottagarens återbetalning.

2. I händelse av uppsåtlig falskdeklaration eller av grov vårdslöshet skall medlemsstaten tillse att den berörda producentorganisationen inte erhåller gemenskapens kompensation för återtagande och inte heller får utnyttja den finansiering av återtag som avses i artikel 15.2 a i förordning (EG) nr 2200/96 under ett till fem regleringsår efter det för vilket oegentligheten konstaterats, beroende på hur allvarlig oegentligheten är.

Artikel 28

Betalning av belopp

De återkrävda beloppen samt räntan och de belopp som påföljden uppgår till skall betalas till det behöriga utbetalande organet och avräknas de kostnader som finansieras av EUGFJ.

Artikel 29

Nationella bestämmelser

Artiklarna 23 till 28 skall gälla utan att det påverkar de åtgärder som medlemsstaterna anser nödvändiga för att säkerställa efterlevnaden av bestämmelserna i avdelning IV och artikel 15 i förordning (EG) nr 2200/96, samt andra påföljder som skall fastställas i enlighet med artikel 48 i samma förordning.

KAPITEL IV

ÖVERGÅNGS- OCH SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 30

Övergångsbestämmelser

1. Genom undantag från artikel 4 skall regleringsåret 2004/2005 omfatta följande perioder:

- a) För meloner och vattenmeloner, perioden 1 april 2004–31 december 2004.
- b) För blomkål, aprikoser, nektariner, persikor och bordsdruvor, perioden 1 maj 2004–31 december 2004.
- c) För päron, perioden 1 juni 2004–31 juli 2005.
- d) För äpplen, perioden 1 juli 2004–31 juli 2005.
- e) För citroner, perioden 1 juni 2004–30 september 2005.

2. För regleringsåren 2002/2003 och 2003/2004 skall dock den treårsperiod som avses i artikel 5 vara den period som omfattar regleringsåren 2002/2003, 2003/2004 och 2004/2005.

Artikel 31

Upphävande

Förordningarna (EG) nr 659/97 och (EG) nr 1492/97 skall upphöra att gälla.

Bestämmelserna i artikel 7 i förordning (EG) nr 659/97 skall dock gälla fram till den 1 juli 2004.

Hänvisningar till de upphävda förordningarna skall anses som hänvisningar till denna förordning och skall läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga VI.

*Artikel 32***Ikraftträdande**

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

För varje produkt skall förordningen tillämpas från och med början av det första regleringsåret efter den här förordningens ikraftträdande för den berörda produkten, enligt artikel 4 och artikel 30.1.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 21 januari 2004.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

BILAGA I

MINIMIKRAV FÖR PRODUKTER AVSEDDA FÖR INTERVENTION

1. Produkter som är avsedda för intervention skall vara
 - hela,
 - friska, dvs. de får inte vara angripna av röta eller ha annan kvalitetsförsämring som gör dem olämpliga för konsumtion,
 - rena, praktiskt taget fria från synliga främmande beståndsdelar,
 - praktiskt taget fria från skadedjur och skador orsakade av skadedjur,
 - fria från onormal yttre fuktighet,
 - fria från främmande lukt och/eller smak.
2. Produkterna skall vara tillräckligt utvecklade och mogna för sin typ.
3. De skall ha de egenskaper som är typiska för sorten och/eller handelstypen.

BILAGA II

HÖGSTA TILLÄGG TILL GEMENSKAPENS KOMPENSATION FÖR ÅTERTAG

(i euro per ton)

Produkt	Högsta tillägg
Tomater	80,1
Blomkål	65,0
Äpplen	62,3
Druvor	74,3
Aprikoser	91,9
Nektariner	123,9
Persikor	115,4
Päron	64,4
Auberginer	36,5
Apelsiner	18,5
Mandariner	44,8
Klementiner	7,0
Satsumas	0,0
Citroner	42,6
Meloner	42,0
Vattenmeloner	27,0

BILAGA III

INTERVENTIONSRAPPORT

Uppgifter som medlemsstaterna skall överlämna till kommissionen efter utgången av varje regleringsår i enlighet med artikel 9.2

1. För varje produkt som anges i bilaga II till förordning (EG) nr 2200/96 samt för alla övriga berörda produkter skall följande uppgifter anges:
 - a) Den totala kvantitet som inte saluförts (i ton).
 - b) Belopp som medlemsstaterna har betalat ut (i euro eller nationell valuta), fördelade på gemenskapens kompensation för återtag, tillägg till gemenskapens kompensation för återtag och kompensation för återtag för produkter som inte förtecknas i bilaga II.
2. För varje produkt som förtecknas i bilaga II till förordning (EG) nr 2200/96 och, på begäran av kommissionen, för vissa produkter som inte förtecknas i bilaga II och som det gjorts betydande återtag av under det aktuella regleringsåret eller ett av de tidigare regleringsåren, skall följande uppgifter lämnas:
 - a) Den månatliga fördelningen av de kvantiteter som inte saluförts (i ton).
 - b) Fördelningen efter användningsområde, enligt artikel 30 i förordning (EG) nr 2200/96, av de kvantiteter som inte saluförts (i ton).
3. En tabell med en översikt över hur stora kvantiteter som saluförts respektive inte saluförts (i ton) per erkänd producentorganisation och produkt (som förtecknas i bilaga II till förordning (EG) nr 2200/96 och, eventuellt, som inte omfattas av bilaga II).

BILAGA IV

UPPGIFTER OM GRATISUTDELNING UTANFÖR GEMENSKAPEN

Medlemsstat:

Kommissionens beslut nr:

Utdelade kvantiteter (per produkt):

Namn och adress för den producentorganisation som gör återtagen:

Namn och adress för de välgörenhetsorganisationer som deltar i insatsen:

Namn och adress för det företag som ansvarar för bearbetningen av produkterna (i tillämpliga fall):

Transportsätt, transportörens namn och adress:

Slutligt destinationsland och -ort:

Målgrupp och ungefärligt antal personer:

Datum för återtag, avsändning och leverans av produkterna:

BILAGA V

TRANSPORTKOSTNADER I SAMBAND MED GRATISUTDELNING

Avstånd mellan avhämtningsplatsen och leveransorten ⁽¹⁾	Transportkostnad (euro per ton)
Mindre än 25 km	15,5
25 km eller mer, men mindre än 200 km	32,3
200 km eller mer, men mindre än 350 km	45,2
350 km eller mer, men mindre än 500 km	64,5
500 km eller mer, men mindre än 750 km	83,9
750 km eller mer	102

Tillägg för kyl- och frystransport: 7,7 euro per ton.

(¹) I det fall som avses i artikel 13: avståndet mellan avhämtningsplatsen och leveransorten för den bearbetade produkten via bearbetningsorten.

I det fall som avses i artikel 14: avståndet mellan den ort där produkten bearbetas och den ort där den bearbetade produkten delas ut (de färska produkter som avses i artikel 14 berättigar inte till ersättning för transportkostnader).

BILAGA VI

JÄMFÖRELSETABELL

Förordning (EG) nr 659/97	Förordning (EG) nr 1492/97	Den här förordningen
Artikel 1		Artikel 1
Artikel 2.1 Artikel 2.2 Artikel 2.3		Artikel 2.1 Artikel 3.1 Artikel 3.2
Artikel 3		Artikel 2.2
Artikel 4		Artikel 4
Artikel 5.1 Artikel 5.2 Artikel 5.3		Artikel 7.1 Artikel 7.2 och 7.3 Artikel 7.6
Artikel 6.1 Artikel 6.2 och 6.3		Artikel 8.1 Artikel 8.2
Artikel 7		—
Artikel 8.1 Artikel 8.2 Artikel 8.3		Artikel 6.1, 6.2 och 6.3 — Artikel 6.4
Artikel 9.1 Artikel 9.2 Artikel 9.3		Artikel 9.1 Artikel 9.2 Artikel 9.3
Artikel 10		Artikel 22
Artikel 11.1 Artikel 11.2 Artikel 11.3		Artikel 10.1 Artikel 21 Artikel 10.2
Artikel 12		Artikel 11
Artikel 13		Artikel 10.3
Artikel 14.1 Artikel 14.2 Artikel 14.3		Artikel 10.1 Artikel 12.1 Artikel 12.2–12.6
Artikel 14a		Artikel 13
Artikel 14b.1 Artikel 14b.2 Artikel 14b.3 Artikel 14b.4 Artikel 14b.5 Artikel 14b.6 Artikel 14b.7 Artikel 14b.8		Artikel 14.2 och artikel 15.4 Artikel 14.3 Artikel 14.1 Artikel 14.4 Artikel 15.1 och 15.2 Artikel 15.3 Artikel 15.5 Artikel 15.6
Artikel 15.1 Artikel 15.2		Artikel 16.1 Artikel 16.2
Artikel 16.1 Artikel 16.2 Artikel 16.3		Artikel 17.1 Artikel 17.2 Artikel 17.3
Artikel 17.1 Artikel 17.2 Artikel 17.3 Artikel 17.4		— Artikel 23.1 och 23.2 Artikel 24.1 och 24.2 Artikel 24.3

Förordning (EG) nr 659/97	Förordning (EG) nr 1492/97	Den här förordningen
Artikel 18.1 Artikel 18.2 Artikel 18.3 Artikel 18.4		— Artikel 23.3 — —
Artikel 19.1 Artikel 19.2 Artikel 19.3		Artikel 25 och artikel 26.2 Artikel 28 Artikel 27.2
Artikel 20.1 Artikel 20.2 Artikel 20.3 Artikel 20.4 Artikel 20.5 Artikel 20.6 Artikel 20.7		Artikel 27.1 Artikel 27.1 Artikel 27.1 — Artikel 27.1 Artikel 25 Artikel 28
Artikel 21		Artikel 29
Bilaga I Bilaga II Bilaga III Bilaga IV Bilaga V Bilaga VI Bilaga VII Bilaga VIII		— — — Bilaga III Bilaga V Bilaga IV Bilaga I Bilaga II
	Artikel 1 Artikel 2 Artikel 3 Artikel 4 Artikel 5 Artikel 6 Artikel 7	Artikel 18.1 Artikel 18.2 Artikel 18.3 Artikel 19 Artikel 24.2 Artikel 18.4 Artikel 18.5

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 104/2004**av den 22 januari 2004****om fastställande av bestämmelser för organisationen och sammansättningen av överklagandenämnden för Europeiska byrån för luftfartssäkerhet**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1592/2002 av den 15 juli 2002 om fastställande av gemensamma bestämmelser på det civila luftfartsområdet och inrättande av en europeisk byrå för luftfartssäkerhet⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1701/2003⁽²⁾, särskilt artiklarna 31.3 och 32.5 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Genom förordning (EG) nr 1592/2002 ges Europeiska byrån för luftfartssäkerhet (nedan kallad "byrån") befogenhet att fatta enskilda beslut på områdena luftvärdighet, miljöcertifiering, utredning av företag och betalning av tillämpliga avgifter, samt inrättas en överklagandenämnd till vilken sådana enskilda beslut som fattats av byrån kan överklagas.
- (2) Artiklarna 31 och 32 i förordning (EG) nr 1592/2002 ger kommissionen befogenhet att anta detaljerade bestämmelser om antalet överklagandenämnder, arbetsfördelningen, kompetenskraven för ledamöterna i en överklagandenämnd, de enskilda ledamöternas befogenheter under handläggningen av ett överklagande och omröstningsreglerna.
- (3) Antalet överklaganden väntas bli tämligen begränsat, i varje fall så länge förordning (EG) nr 1592/2002 inte ändras så att dess tillämpningsområde utvidgas till att omfatta drift av luftfartyg och licensiering av flygbesättningar.
- (4) Överklagandenämnden skall pröva ärenden för vilka det främst krävs allmän teknisk erfarenhet på hög nivå på certifieringsområdet, men nämnden bör dock ledas av en lagfaren ledamot med erkänd erfarenhet av gemenskapsrätt och internationell rätt. Denna medlem bör vara nämndens ordförande.
- (5) För att underlätta handläggningen och expedieringen av överklaganden bör för varje ärende en referent utses som skall vara ansvarig bl.a. för att förbereda meddelanden till parterna och utarbeta förslag till beslut.
- (6) För att säkerställa att överklagandenämnden fungerar smidigt och effektivt bör till denna knytas ett registratorkontor, vars personal ansvarar för alla stödfunktioner som inte innefattar någon bedömning av juridisk eller teknisk art.

- (7) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från den kommitté som inrättats i enlighet med artikel 54.3 i förordning (EG) nr 1592/2002.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

*Artikel 1***Antalet överklagandenämnder**

För prövning av överklaganden av sådana beslut som avses i artikel 35 i förordning (EG) nr 1592/2002 inrättas en överklagandenämnd.

*Artikel 2***Kompetenskrav för ledamöterna**

1. Överklagandenämnden skall bestå av två tekniskt kvalificerade ledamöter och en lagfaren ledamot, som skall vara nämndens ordförande.
2. De tekniskt kvalificerade ledamöterna och deras suppleanter skall ha avlagt universitetsexamen eller motsvarande och ha gedigen yrkeserfarenhet på certifieringsområdet, på ett eller flera av de ämnesområden som förtecknas i bilagan till förordningen.
3. Den lagfarna ledamoten och dennes suppleant skall ha avlagt juridisk examen och vara kvalificerade genom erkänd erfarenhet av gemenskapsrätt och internationell rätt.

*Artikel 3***Ordförandens befogenheter**

1. Överklagandenämnden skall sammankallas av dess ordförande. Ordföranden skall säkerställa kvaliteten och samstämmigheten i överklagandenämndens beslut.
2. Ordföranden skall för prövningen av ett överklagande utse en av överklagandenämndens medlemmar som referent.

*Artikel 4***Referenternas roll**

1. Referenten skall utföra en preliminär granskning av överklagandet.

⁽¹⁾ EGT L 240, 7.9.2002, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 243, 27.9.2003, s. 5.

2. Referenten skall säkerställa ett nära samråd och utbyte av information med parterna i förfarandet. För detta syfte skall referenten

- a) avfatta meddelanden till parterna enligt överklagandenämndens ordförandes instruktioner,
- b) anmäla eventuella brister som bör åtgärdas av en part i förfarandet,
- c) fastställa lämpliga tidsfrister för inledande av förfaranden i enlighet med artikel 39.2 i förordning (EG) nr 1592/2002, och
- d) underteckna alla meddelanden för överklagandenämndens räkning.

3. Referenten skall förbereda överklagandenämndens interna sammanträden och de muntliga förhandlingarna.

4. Referenten skall utarbeta förslag till beslut.

Artikel 5

Registratorskontor vid överklagandenämnden

1. Den verkställande direktören skall inrätta ett registratorskontor vid överklagandenämnden. Den personal som ansvarar för registratorskontoret skall inte delta i sådana förfaranden vid byrån som avser beslut som kan överklagas.

2. Personalen vid registratorskontoret skall särskilt ansvara för följande:

- a) Upprätthålla ett register paraferat av ordföranden, i vilket alla inlämnade överklaganden och de handlingar som åberopas till stöd för dessa införs i kronologisk ordning.
- b) Ta emot, överföra och förvara handlingar.
- c) Ansvara för andra funktioner till stöd för överklagandenämnden som inte innefattar någon bedömning av rättslig eller teknisk art i synnerhet vad avser företrädare, inleverering av översättningar samt delgivningar.

d) Till ordföranden i överklagandenämnden för varje nytt överklagande överlämna en redogörelse för huruvida överklagandet kan tas upp till prövning.

e) Vid behov föra protokoll över muntliga förhandlingar.

Artikel 6

Överläggningar

1. Endast nämndens ledamöter skall delta i överläggningarna. Ordföranden i den berörda nämnden kan dock tillåta andra anställda, såsom registratorer eller tolkar att närvara. Överläggningarna skall vara hemliga.

2. Under överläggningarna mellan överklagandenämndens ledamöter skall referenten yttra sig först och ordföranden sist.

Artikel 7

Omröstningsregler och röstningsordning

1. Överklagandenämndens beslut skall fattas av en majoritet av dess ledamöter. Vid lika röstetal äger ordföranden utslagsröst.

2. Om omröstning är nödvändig skall rösterna avges i den ordning som anges i artikel 6.2. Det är inte tillåtet att avstå från att rösta.

Artikel 8

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 22 januari 2004.

På kommissionens vägnar

Loyola DE PALACIO

Vice ordförande

BILAGA

FÖRTECKNING ÖVER ÄMNESOMRÅDEN

1. Följande tekniska ämnesområden:

- i) Flygning/Prestanda
- ii) Struktur
- iii) Hydromekaniska system
- iv) Rotor eller transmissionssystem
- v) Elektricitet/HIRF/Blixtnedslag
- vi) Avionik/Mjukvara
- vii) Motorinstallation/Bränslesystem
- viii) Kabinsäkerhetssystem/Miljösystem
- ix) Buller/Utsläpp
- x) Löpande luftvärdighet/Luftvärdighetsdirektiven tillämpning på följande produkter, komponenter och utrustning:
 - a) Stora flygplan.
 - b) Rotorluftfartyg.
 - c) Små flygplan.
 - d) Luftballonger/luftskepp/segelflygplan/UAV.
 - e) Motorer/APU/propellrar.

2. Godkännande av och kvalitetssystem i samband med:

- i) Konstruktionsorganisationer.
 - ii) Produktionsorganisationer.
 - iii) Underhållsorganisationer.
-

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 105/2004**av den 22 januari 2004****om fastställande av bidragssatserna för vissa sockerprodukter som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga I till fördraget**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1260/2001 av den 19 juni 2001 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker⁽¹⁾, ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 2196/2003⁽²⁾, särskilt artikel 27.5 a och 27.15 i denna, och

av följande skäl:

(1) I artikel 27.1 och 27.2 i förordning (EG) nr 1260/2001 föreskrivs att skillnaden mellan priserna på världsmarknaden för de produkter som förtecknas i artikel 1.1 a, c, d, f, g och h i den förordningen och priserna inom gemenskapen får täckas av ett exportbidrag då produkterna exporteras i form av varor som förtecknas i bilaga V till samma förordning. I kommissionens förordning (EG) nr 1520/2000 av den 13 juli 2000 om gemensamma tillämpningsföreskrifter för ordningen för beviljande av exportbidrag för vissa jordbruksprodukter som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga I till fördraget samt om kriterierna för fastställande av bidragsbeloppen⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 740/2003⁽⁴⁾, anges de produkter för vilka en bidragssats bör fastställas som skall tillämpas när dessa produkter exporteras i form av varor som förtecknas i bilaga I till förordning (EG) nr 1260/2001.

(2) Enligt artikel 4.1 i förordning (EG) nr 1520/2000 är det nödvändigt att för varje månad fastställa bidragssatsen per 100 kg av var och en av basprodukterna ifråga.

(3) Artikel 27.3 i förordning (EG) nr 1260/2001 samt artikel 11 i det jordbruksavtal som slöts inom ramen för de multilaterala förhandlingarna i Uruguayrundan föreskriver att bidrag som beviljas för export av en produkt som ingår i en vara inte får överstiga det bidrag som tillämpas på produkten när den exporteras i obearbetad form.

(4) De bidrag som fastställs i denna förordning får förutfastställas eftersom det för närvarande inte går att förutse situationen på marknaden under de kommande månaderna.

(5) De åtaganden som görs med avseende på bidrag som kan beviljas till export av jordbruksprodukter som ingår i varor vilka inte omfattas av bilaga I till fördraget kan äventyras av förutfastställelsen av höga bidragssatser. Därför bör säkerhetsåtgärder vidtas i sådana situationer utan att det hindrar att långtidskontrakt ingås. Genom att en specifik bidragssats för förutfastställelse av bidrag bestäms kan dessa olika mål uppnås.

(6) I enlighet med rådets förordning (EG) nr 1039/2003 av den 2 juni 2003 om fastställande av autonoma övergångsbestämmelser för import av vissa bearbetade jordbruksprodukter med ursprung i Estland och för export av vissa bearbetade jordbruksprodukter till Estland⁽⁵⁾, rådets förordning (EG) nr 1086/2003 av den 18 juni 2003 om fastställande av autonoma övergångsbestämmelser för import av vissa bearbetade jordbruksprodukter med ursprung i Slovenien och för export av vissa bearbetade jordbruksprodukter till Slovenien⁽⁶⁾, rådets förordning (EG) nr 1087/2003 av den 18 juni 2003 om fastställande av autonoma övergångsbestämmelser för import av vissa bearbetade jordbruksprodukter med ursprung i Lettland och för export av vissa bearbetade jordbruksprodukter till Lettland⁽⁷⁾, rådets förordning (EG) nr 1088/2003 av den 18 juni 2003 om fastställande av autonoma övergångsbestämmelser för import av vissa bearbetade jordbruksprodukter med ursprung i Litauen och för export av vissa bearbetade jordbruksprodukter till Litauen⁽⁸⁾, rådets förordning (EG) nr 1089/2003 av den 18 juni 2003 om fastställande av autonoma övergångsbestämmelser för import av vissa bearbetade jordbruksprodukter med ursprung i Slovakien och för export av vissa bearbetade jordbruksprodukter till Slovakien⁽⁹⁾, rådets förordning (EG) nr 1090/2003 av den 18 juni 2003 om fastställande av autonoma övergångsbestämmelser för import av vissa bearbetade jordbruksprodukter med ursprung i Tjeckien och för export av vissa bearbetade jordbruksprodukter till Tjeckien⁽¹⁰⁾, gällande från och med den 1 juli 2003, berättigar inte bearbetade jordbruksprodukter, som inte omfattas av bilaga I till fördraget och som exporteras till Estland, Slovenien, Lettland, Litauen, Slovakien eller Tjeckien till exportbidrag.

⁽¹⁾ EGT L 178, 30.6.2001, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 328, 17.12.2003, s. 17.

⁽³⁾ EGT L 177, 15.7.2000, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 106, 29.4.2003, s. 12.

⁽⁵⁾ EUT L 151, 19.6.2003, s. 1.

⁽⁶⁾ EUT L 163, 1.7.2003, s. 1.

⁽⁷⁾ EUT L 163, 1.7.2003, s. 19.

⁽⁸⁾ EUT L 163, 1.7.2003, s. 38.

⁽⁹⁾ EUT L 163, 1.7.2003, s. 56.

⁽¹⁰⁾ EUT L 163, 1.7.2003, s. 73.

- (7) I enlighet med rådets förordning (EG) nr 999/2003 av den 2 juni 2003 om fastställande av autonoma övergångsbestämmelser för import av vissa bearbetade jordbruksprodukter med ursprung i Ungern och för export av vissa bearbetade jordbruksprodukter till Ungern ⁽¹⁾ gällande från och med den 1 juli 2003, berättigar inte varor som hänvisas till i artikel 1.2 i denna, och som exporteras till Ungern, till exportbidrag.
- (8) I enlighet med rådets förordning (EG) nr 1890/2003 av den 27 oktober 2003 om fastställande av autonoma övergångsbestämmelser för import av vissa bearbetade jordbruksprodukter med ursprung i Malta och för export av vissa bearbetade jordbruksprodukter till Malta ⁽²⁾, som gäller från och med den 1 november 2003, berättigar inte bearbetade jordbruksprodukter som inte förtecknas i bilaga I till fördraget och som exporteras till Malta, till exportbidrag.
- (9) Det är nödvändigt att även i fortsättningen garantera en strikt förvaltning med hänsyn dels till utgiftsberäkningar, dels till tillgängliga budgetmedel.

- (10) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för socker.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De exportbidragssatser som gäller för de basprodukter som förtecknas i bilaga A till förordning (EG) nr 1520/2000, och i artikel 1.1 och 1.2 förordning (EG) nr 1260/2001 och som exporteras i form av varor som förtecknas i bilaga V till förordning (EG) nr 1260/2001, fastställs i enlighet med vad som anges i bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 23 januari 2004.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 22 januari 2004.

På kommissionens vägnar

Erkki LIIKANEN

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EUT L 146, 13.6.2003, s. 10.

⁽²⁾ EUT L 278, 29.10.2003, s. 1.

BILAGA

Bidragssatser som från och med den 23 januari 2004 skall tillämpas för vissa sockerprodukter som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga I till fördraget

KN-nummer	Varuslag	Bidragssats i EUR/100 kg ⁽¹⁾	
		vid förutfastställelse av bidrag	annan
1701 99 10	Vitt socker	49,95	49,95

⁽¹⁾ Från och med den 1 juli 2003 skall dessa bidragssatser inte tillämpas för varor som inte är förtecknade i bilaga I till fördraget vid export till Estland, Slovenien, Lettland, Litauen, Slovakien eller Tjeckien och för varor som avses i artikel 1.2 i förordning (EG) nr 999/2003 vid export till Ungern. Från och med den 1 november 2003 skall dessa bidragssatser inte tillämpas för varor som inte omfattas av bilaga I till fördraget vid export till Malta.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 106/2004**av den 22 januari 2004****om fastställande av bidragssatserna för vissa spannmåls- och risprodukter som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga I till fördraget**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1784/2003⁽²⁾, särskilt artikel 13.3 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3072/95 av den 22 december 1995 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris⁽³⁾, ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 411/2002⁽⁴⁾, särskilt artikel 13.3 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 13.1 i förordning (EEG) nr 1766/92 och artikel 13.1 i förordning (EG) nr 3072/95 föreskrivs att skillnaden mellan prisnoteringarna på världsmarknaden för de produkter som förtecknas i artikel 1 i var och en av dessa förordningar och priserna inom gemenskapen får täckas av ett exportbidrag.
- (2) I kommissionens förordning (EG) nr 1520/2000 av den 13 juli 2000 om gemensamma tillämpningsföreskrifter för beviljande av exportbidrag för vissa jordbruksprodukter som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga I till fördraget, och kriterier för fastställande av bidragsbeloppen⁽⁵⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 740/2003⁽⁶⁾, anges de produkter för vilka en bidragssats bör fastställas som skall tillämpas när dessa produkter exporteras i form av varor som förtecknas i bilaga B till förordning (EEG) nr 1766/92 eller i bilaga B till förordning (EG) nr 3072/95 alltefter omständigheterna.
- (3) Enligt artikel 4.1 första stycket i förordning (EG) nr 1520/2000 är det nödvändigt att för varje månad fastställa bidragssatsen per 100 kg av var och en av basprodukterna i fråga.
- (4) De åtaganden som görs med avseende på bidrag som kan beviljas till export av jordbruksprodukter som ingår i varor vilka inte omfattas av bilaga I till fördraget kan äventyras av förutfastställelsen av höga bidragssatser. Därför bör säkerhetsåtgärder vidtas i sådana situationer utan att det hindrar att långtidskontrakt ingås. Genom att en specifik bidragssats för förutfastställelse av bidrag bestäms kan dessa olika mål uppnås.
- (5) När nu ett avtal har slutits mellan Europeiska gemenskapen och USA om gemenskapens export av pastaproducter till USA och detta har godkänts genom rådets beslut 87/482/EEG⁽⁷⁾, är det nödvändigt att differentiera exportbidraget för varor vilka klassificeras enligt KN-nummer 1902 11 00 och 1902 19 utifrån deras bestämmelseort.
- (6) I enlighet med artikel 4.3 och 4.5 i förordning (EG) nr 1520/2000 bör det fastställas en reducerad bidragssats, med hänsyn tagen till det produktionsbidrag som är tillämpligt i enlighet med förordning (EEG) nr 1722/93⁽⁸⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1786/2001⁽⁹⁾, på den basprodukt som förädlats och som gällde under den period då det kan antas att varorna framställdes.
- (7) Alkoholhaltiga drycker anses vara mindre känsliga för priset på spannmål som används för deras framställning. I protokoll nr 19 till akten om Danmarks, Irlands och Förenade kungarikets anslutning fastställs att nödvändiga åtgärder bör beslutas för att underlätta användningen av gemenskapens säd i tillverkningen av alkoholhaltiga drycker framställda ur säd. Den bidragssats som tillämpas på spannmål som exporteras i form av alkoholhaltiga drycker bör därför justeras.
- (8) I enlighet med rådets förordning (EG) nr 1039/2003 av den 2 juni 2003 om fastställande av autonoma övergångsbestämmelser för import av vissa bearbetade jordbruksprodukter med ursprung i Estland och för export av vissa bearbetade jordbruksprodukter till Estland⁽¹⁰⁾, rådets förordning (EG) nr 1086/2003 av den 18 juni 2003 om fastställande av autonoma övergångsbestämmelser för import av vissa bearbetade jordbruksprodukter med ursprung i Slovenien och för export av vissa bearbetade jordbruksprodukter till Slovenien⁽¹¹⁾, rådets förordning (EG) nr 1087/2003 av den 18 juni 2003 om fastställande av autonoma övergångsbestämmelser för import av vissa bearbetade jordbruksprodukter med ursprung i Lettland och för export av vissa bearbetade jordbruksprodukter till Lettland⁽¹²⁾, rådets förordning (EG) nr 1088/2003 av den 18 juni 2003 om fastställande av autonoma övergångsbestämmelser för import av vissa bearbetade jordbruksprodukter med ursprung i Litauen och för export av vissa bearbetade jordbruksprodukter till Litauen⁽¹³⁾, rådets förordning (EG) nr 1089/2003 av den 18 juni 2003 om fastställande av autonoma övergångsbestämmelser för import av vissa bearbetade jordbruksprodukter med ursprung i Slovakien och för export av vissa bearbetade jordbruks-

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EUT L 270, 21.10.2003, s. 78.

⁽³⁾ EGT L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽⁴⁾ EGT L 62, 5.3.2002, s. 27.

⁽⁵⁾ EGT L 117, 15.7.2000, s. 1.

⁽⁶⁾ EUT L 106, 29.4.2003, s. 12.

⁽⁷⁾ EGT L 275, 29.9.1987, s. 36.

⁽⁸⁾ EGT L 159, 1.7.1993, s. 112.

⁽⁹⁾ EGT L 242, 12.9.2001, s. 3.

⁽¹⁰⁾ EUT L 151, 19.6.2003, s. 1.

⁽¹¹⁾ EUT L 163, 1.7.2003, s. 1.

⁽¹²⁾ EUT L 163, 1.7.2003, s. 19.

⁽¹³⁾ EUT L 163, 1.7.2003, s. 38.

produkter till Slovakien ⁽¹⁾, rådets förordning (EG) nr 1090/2003 av den 18 juni 2003 om fastställande av autonoma övergångsbestämmelser för import av vissa bearbetade jordbruksprodukter med ursprung i Tjeckien och för export av vissa bearbetade jordbruksprodukter till Tjeckien ⁽²⁾, gällande från och med den 1 juli 2003, berättigar inte bearbetade jordbruksprodukter, som inte omfattas av bilaga I till fördraget och som exporteras till Estland, Slovenien, Lettland, Litauen, Slovakien eller Tjeckien till exportbidrag.

- (9) I enlighet med rådets förordning (EG) nr 999/2003 av den 2 juni 2003 om fastställande av autonoma övergångsbestämmelser för import av vissa bearbetade jordbruksprodukter med ursprung i Ungern och för export av vissa bearbetade jordbruksprodukter till Ungern ⁽³⁾ gällande från och med den 1 juli 2003, berättigar inte varor som hänvisas till i artikel 1.2 i denna, och som exporteras till Ungern, till exportbidrag.
- (10) I enlighet med rådets förordning (EG) nr 1890/2003 av den 27 oktober 2003 om fastställande av autonoma övergångsbestämmelser för import av vissa bearbetade jordbruksprodukter med ursprung i Malta och för export av vissa bearbetade jordbruksprodukter till Malta ⁽⁴⁾, som gäller från och med den 1 november 2003, berättigar

inte bearbetade jordbruksprodukter som inte förtecknas i bilaga I till fördraget och som exporteras till Malta, till exportbidrag.

- (11) Det är nödvändigt att även i fortsättningen garantera en strikt förvaltning med hänsyn dels till utgiftsberäkningar, dels till tillgängliga budgetmedel.
- (12) Förvaltningskommittén för spannmål har inte yttrat sig inom den tid som ordföranden har bestämt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De exportbidragssatser som gäller för de basprodukter som anges i bilaga A till förordning (EG) nr 1520/2000, som förtecknas i antingen artikel 1 i förordning (EEG) nr 1766/92 eller artikel 1.1 i förordning (EG) nr 3072/95, och som exporteras i form av varor som förtecknas i bilaga B till förordning (EEG) nr 1766/92 respektive bilaga B till den ändrade förordningen (EG) nr 3072/95, fastställs i enlighet med vad som anges i bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 23 januari 2004.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 22 januari 2004.

På kommissionens vägnar

Erkki LIIKANEN

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EUT L 163, 1.7.2003, s. 56.

⁽²⁾ EUT L 163, 1.7.2003, s. 73.

⁽³⁾ EUT L 146, 13.6.2003, s. 10.

⁽⁴⁾ EUT L 278, 29.10.2003, s. 1.

BILAGA

Bidragssatser som från och med den 23 januari 2004 skall tillämpas för vissa spannmåls- och risprodukter som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga I till fördraget

(EUR/100 kg)

KN-nummer	Varuslag ⁽¹⁾	Bidragssats per 100 kg basprodukt ⁽²⁾	
		vid förutfastställelse av bidrag	annan
1001 10 00	Durumvete: – Vid export till USA av varor vilka klassificeras enligt KN-nummer 1902 11 och 1902 19 – I andra fall	— —	— —
1001 90 99	Vanligt vete och blandsäd av vete och råg: – Vid export till USA av varor vilka klassificeras enligt KN-nummer 1902 11 och 1902 19 – I andra fall: – – Vid tillämpning av artikel 4.5 i förordning (EG) nr 1520/2000 ⁽³⁾ . – – Vid export av varor vilka klassificeras enligt underavdelning 2208 ⁽⁴⁾ . – – I andra fall	— — — — —	— — — — —
1002 00 00	Råg	—	—
1003 00 90	Korn – Vid export av varor vilka klassificeras enligt underavdelning 2208 ⁽⁴⁾ . – I andra fall	— —	— —
1004 00 00	Havre	—	—
1005 90 00	Majs som används i form av: – Stärkelse: – – Vid tillämpning av artikel 4.5 i förordning (EG) nr 1520/2000 ⁽³⁾ . – – Vid export av varor vilka klassificeras enligt underavdelning 2208 ⁽⁴⁾ . – – I andra fall – Glukos, glukossirap, maltodextrin och sirap av maltodextrin enligt KN-nummer 1702 30 51, 1702 30 59, 1702 30 91, 1702 30 99, 1702 40 90, 1702 90 50, 1702 90 75, 1702 90 79, 2106 90 55 ⁽⁵⁾ : – – Vid tillämpning av artikel 4.5 i förordning (EG) nr 1520/2000 ⁽³⁾ . – – Vid export av varor vilka klassificeras enligt underavdelning 2208 ⁽⁴⁾ . – – I andra fall – Vid export vilka klassificeras enligt underavdelning 2208 ⁽⁴⁾ . – Annat (omfattande använd i obearbetad form) Potatisstärkelse enligt KN-nummer 1108 13 00 som jämsställs med en produkt som uppkommit genom bearbetning av majs: – Vid tillämpning av artikel 4.5 i förordning (EG) nr 1520/2000 ⁽³⁾ . – – Vid export av varor vilka klassificeras enligt underavdelning 2208 ⁽⁴⁾ . – I andra fall	2,919 — 2,919 2,189 — 2,189 — 2,919 2,919 — 2,919	2,919 — 2,919 2,189 — 2,189 — 2,919 2,919 — 2,919

(EUR/100 kg)

KN-nummer	Varuslag ⁽¹⁾	Bidragssats per 100 kg basprodukt ⁽²⁾	
		vid förutfastställelse av bidrag	annan
ex 1006 30	Helt slipat ris:		
	– Rundkornigt	12,400	12,400
	– Mellankornigt	12,400	12,400
	– Långkornigt	12,400	12,400
1006 40 00	Brutet ris	3,200	3,200
1007 00 90	Sorghum, annat än hybrider för utsäde	—	—

⁽¹⁾ Kvantiteterna av de delvis bearbetade eller jämsällande produkter som används skall multipliceras, med de koefficienter som anges i bilaga E till kommissionens ändrade förordning (EG) nr 1520/2000 (EGT L 177, 15.7.2000, s. 1).

⁽²⁾ Från och med den 1 juli 2003 skall dessa bidragssatser inte tillämpas för varor som inte är förtecknade i bilaga I till fördraget vid export till Estland, Slovenien, Lettland, Litauen, Slovakien eller Tjeckien och för varor som avses i artikel 1.2 i förordning (EG) nr 999/2003 vid export till Ungern. Från och med den 1 november 2003 skall dessa bidragssatser inte tillämpas för varor som inte omfattas av bilaga I till fördraget vid export till Malta.

⁽³⁾ Om den aktuella varan är hänförlig till KN-nummer 3505 10 50.

⁽⁴⁾ Varor som räknas upp i bilaga B till förordning (EEG) nr 1766/92 eller som avses i artikel 2 i förordning (EEG) nr 2825/93.

⁽⁵⁾ För sirap enligt KN-nummer 1702 30 99, 1702 40 90 och 1702 60 90, som erhålls genom blandning av glukos- och fruktossirap, får exportbidrag endast beviljas för glukossirapen.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 107/2004

av den 22 januari 2004

om fastställande av de representativa priserna och tilläggsbeloppen för import av melass inom sockersektorn

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1260/2001 av den 19 juni 2001 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker ⁽¹⁾, ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 2196/2003 ⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1422/95 av den 23 juni 1995 om tillämpningsföreskrifter för import av melass inom sockersektorn och om ändring av förordning (EEG) nr 785/68 ⁽³⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 79/2003 ⁽⁴⁾, särskilt artiklarna 1.2 och 3.1 i denna, och

med beaktande av följande:

- (1) I förordning (EG) nr 1422/95 föreskrivs att cif-importpriset för melass, i fortsättningen kallat "representativt pris" skall fastställas i enlighet med kommissionens förordning (EEG) nr 785/68 ⁽⁵⁾. Detta pris bör fastställas för den standardkvalitet som definieras i artikel 1 i den förordningen.
- (2) Det representativa priset för melass beräknas för ett gränsövergångsställe i gemenskapen, i detta fall Amsterdam. Detta pris bör beräknas med utgångspunkt i de mest förmånliga uppköpsmöjligheterna på världsmarknaden, vilka fastställs på grundval av noteringarna eller priserna på den marknaden, justerade efter eventuella kvalitetsskillnader i förhållande till standardkvaliteten. Standardkvaliteten för melass har definierats i förordning (EEG) nr 785/68.
- (3) Vid fastställandet av de mest förmånliga uppköpsmöjligheterna på världsmarknaden bör hänsyn tas till all information om anbud på världsmarknaden, priser som registrerats på viktigare marknader i tredje land och försäljningskontrakt som ingåtts i internationell handel och som kommit till kommissionens kännedom antingen direkt eller via medlemsstaterna. I enlighet med artikel 7 i förordning (EEG) nr 785/68 får detta fastställande bygga på genomsnittet av flera priser, på villkor att detta genomsnitt kan betraktas som representativt för den faktiska marknadsutvecklingen.
- (4) Informationen skall inte beaktas när det inte är fråga om varor av sund och god marknadsmässig kvalitet eller om det pris som anges i anbudet endast gäller en liten kvantitet och inte är representativt för marknaden.

Dessutom skall det bortses från anbudspriser som inte kan antas vara representativa för den faktiska marknadsutvecklingen.

- (5) För att få upplysningar om melass av standardkvalitet som är jämförbara måste, allt efter den erbjudna melassens kvalitet, priserna höjas eller sänkas i förhållande till de resultat som erhållits i enlighet med artikel 6 i förordning (EEG) nr 785/68.
- (6) Ett representativt pris får i undantagsfall förbli oförändrat under en begränsad period när det anbudspris som legat till grund för det föregående fastställandet av det representativa priset inte har kommit till kommissionens kännedom och de anbudspriser som finns tillgängliga inte verkar vara tillräckligt representativa för den faktiska marknadsutvecklingen och skulle medföra plötsliga och väsentliga förändringar av det representativa priset.
- (7) När det finns en skillnad mellan utlösningspriset för produkten i fråga och det representativa priset bör tilläggsbeloppen för import fastställas på de villkor som anges i artikel 3 i förordning (EG) nr 1422/95. Om importtullen upphävs tillfälligt i enlighet med artikel 5 i förordning (EG) nr 1422/95 bör särskilda belopp fastställas för dessa tullar.
- (8) Tillämpningen av dessa bestämmelser medför att de representativa priserna och tilläggsbeloppen för import av produkterna i fråga bör fastställas så som anges i bilagan till denna förordning.
- (9) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för socker.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De representativa priser och de tilläggsbelopp som skall tillämpas vid import av den produkt som avses i artikel 1 i förordning (EG) nr 1422/95 fastställs i enlighet med bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 23 januari 2004.

⁽¹⁾ EGT L 178, 30.6.2001, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 328, 17.12.2003, s. 17.

⁽³⁾ EGT L 141, 24.6.1995, s. 12.

⁽⁴⁾ EGT L 13, 18.1.2003, s. 4.

⁽⁵⁾ EGT L 145, 27.6.1968, s. 12.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 22 januari 2004.

På kommissionens vägnar
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektör för jordbruk

BILAGA

till kommissionens förordning av den 22 januari 2004 om fastställande av de representativa priserna och tilläggsbeloppen för import av melass inom sockersektorn

(i euro)

KN-nummer	Representativt pris per 100 kg nettovikt av produkten i fråga	Tilläggsbelopp per 100 kg nettovikt av produkten i fråga	Den tull som skall tas ut på grund av det upphävande som avses i artikel 5 i förordning (EG) nr 1422/95 per 100 kg nettovikt av produkten i fråga ⁽²⁾
1703 10 00 ⁽¹⁾	5,79	0,40	—
1703 90 00 ⁽¹⁾	8,33	—	0

⁽¹⁾ Fastställande för den standardkvalitet som definieras i artikel 1 i den ändrade förordningen (EEG) nr 785/68.

⁽²⁾ Detta belopp skall i enlighet med artikel 5 i förordning (EG) nr 1422/95 ersätta den tullsats som Gemensamma tulltaxan föreskrivs för dessa produkter.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 108/2004**av den 22 januari 2004****om fastställande av exportbidrag för vitsocker och råsocker som exporteras i obearbetat skick**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1260/2001 av den 19 juni 2001 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker ⁽¹⁾, särskilt artikel 27.5 andra stycket, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 27 i förordning (EG) nr 1260/2001 föreskrivs att skillnaden mellan prisnoteringarna eller priserna på världsmarknaden för de produkter som räknas upp i artikel 1.1 a i samma förordning och priserna för dessa produkter inom gemenskapen får täckas av ett exportbidrag.
- (2) I förordning (EG) nr 1260/2001 föreskrivs att när exportbidrag för vitsocker och råsocker som exporteras i odenaturerat och obearbetat skick fastställs måste hänsyn tas till sockersituationen i gemenskapen och på världsmarknaden, och särskilt till de pris- och kostnadsfaktorer som anges i artikel 28 i den förordningen. I samma artikel föreskrivs att hänsyn även skall tas till den ekonomiska aspekten av den föreslagna exporten.
- (3) Exportbidraget för råsocker måste fastställas i förhållande till standardkvaliteten. Denna definieras i punkt II i bilaga I till förordning (EG) nr 1260/2001. Dessutom bör detta exportbidrag fastställas i enlighet med artikel 28 i denna förordning. Kandisocker definieras i kommissionens förordning (EG) nr 2135/95 av den 7 september 1995 om tillämpningsföreskrifter för beviljande av exportbidrag vid sockerexport ⁽²⁾. Det exportbidrag som beräknas på detta sätt för socker som innehåller arom- eller färgtillsatser måste tillämpas på sackarosinnehållet och följaktligen fastställas per 1 % av innehållet.
- (4) I särskilda fall får exportbidraget fastställas genom andra rättsakter.
- (5) Exportbidraget måste fastställas varannan vecka. Det får ändras under mellantiden.
- (6) Enligt artikel 27.5 första stycket i förordning (EG) nr 1260/2001 kan världsmarknadssituationen eller särskilda krav på vissa marknader göra det nödvändigt att differentiera bidraget för de produkter som avses i artikel 1 i den förordningen, beroende på produkternas destination.
- (7) Den avsevärda och snabba ökningen av å ena sidan förmånsimport av socker från länderna på västra Balkan sedan början av år 2001 och å andra sidan av sockerexporten från gemenskapen till dessa länder tycks vara synnerligen konstlad.
- (8) För att undvika missbruk i form av återimport till Europeiska unionen av sockerprodukter för vilka det beviljats exportbidrag bör det inte finnas något bidrag för de produkter som avses i den här förordningen när det gäller länderna på västra Balkan.
- (9) I handeln med vissa sockerprodukter mellan å ena sidan Europeiska unionen och å andra sidan Cypern, Estland, Lettland, Litauen, Malta, Polen, Slovakien, Slovenien, Tjeckien och Ungern, nedan kallade "de nya medlemsstaterna", tillämpas fortfarande importtullar och exportbidrag, och exportbidragen är betydligt högre än importtullarna. När dessa länder ansluter sig till Europeiska unionen den 1 maj 2004 kan den avsevärda skillnaden mellan storleken på importtullarna och de exportbidrag som beviljas för produkterna i fråga leda till spekulation.
- (10) För att undvika missbruk i form av återimport eller återinförsel till gemenskapen av sockerprodukter för vilka det beviljats exportbidrag bör det inte finnas någon avgift eller något bidrag för de produkter som avses i den här förordningen när det gäller de nya medlemsstaterna.
- (11) Med hänsyn till detta och till det nuvarande exportbidraget på sockermarknaderna, särskilt prisnoteringar eller priser på socker i gemenskapen och på världsmarknaden, bör exportbidraget uppgå till de belopp som anses lämpliga.
- (12) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för socker.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Exportbidragen för de produkter som räknas upp i artikel 1.1 a i förordning (EG) nr 1260/2001 och som exporteras i odenaturerat och obearbetat skick skall vara de belopp som anges i bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 23 januari 2004.

⁽¹⁾ Förordningen ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 680/2002 (EGT L 104, 20.4.2002, s. 26).

⁽²⁾ EGT L 214, 8.9.1995, s. 16.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 22 januari 2004.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

BILAGA

EXPORTBIDRAG FÖR VITSOCKER OCH RÅSOCKER I OBEARBETAD FORM SKALL TILLÄMPAS FRÅN DEN 23 JANUARI 2004

Produktkod	Destination	Måttenhet	Bidragsbelopp
1701 11 90 9100	S00	euro/100 kg	45,95 ⁽¹⁾
1701 11 90 9910	S00	euro/100 kg	45,95 ⁽¹⁾
1701 12 90 9100	S00	euro/100 kg	45,95 ⁽¹⁾
1701 12 90 9910	S00	euro/100 kg	45,95 ⁽¹⁾
1701 91 00 9000	S00	euro % sackaros × 100 kg nettoprodukt	0,4995
1701 99 10 9100	S00	euro/100 kg	49,95
1701 99 10 9910	S00	euro/100 kg	49,95
1701 99 10 9950	S00	euro/100 kg	49,95
1701 99 90 9100	S00	euro % sackaros × 100 kg nettoprodukt	0,4995

Anm.: Produktkoderna och destinationskoderna serie "A" fastställs i kommissionens förordning (EEG) nr 3846/87 (EGT L 366, 24.12.1987, s. 1).

De numeriska destinationskoderna fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 1779/2002 (EGT L 269, 5.10.2002, s. 6).

Övriga destinationer fastställs enligt följande:

S00: alla destinationer (tredje länder, andra territorier, försörjning och destinationer som kan jämföras med export utanför gemenskapen) med undantag för Albanien, Bosnien och Hercegovina, Kroatien, Serbien och Montenegro (inklusive Kosovo, enligt definitionen i Förenta nationernas säkerhetsråds resolution 1244 av den 10 juni 1999) samt Cypern, Estland, f.d. jugoslaviska republiken Makedonien, Malta, Lettland, Litauen, Polen, Slovakien, Slovenien, Tjeckien och Ungern, utom när det gäller socker som ingår i de produkter som avses i artikel 1.2 b i rådets förordning 2201/96 (EGT L 297, 21.11.1996, s. 29).

⁽¹⁾ Detta belopp gäller för råsocker med en avkastning på 92%. Om avkastningen på det exporterade råsockret inte är 92% skall exportbidraget beräknas i enlighet med artikel 28.4 i förordning (EG) nr 1260/2001.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 109/2004**av den 22 januari 2004****om fastställande av det maximala exportbidraget för vitsocker till vissa tredje länder med avseende på nittonde delanbudsinfördran som utfärdas inom ramen för den stående anbudsinfördran som föreskrivs i förordning (EG) nr 1290/2003**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1260/2001 av den 19 juni 2001 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker ⁽¹⁾, ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 2196/2002 ⁽²⁾, särskilt artikel 27.5, och

av följande skäl:

- (1) I kommissionens förordning (EG) nr 1290/2003 av den 18 juli 2003 om en stående anbudsinfördran för regleringsåret 2003/2004 för fastställande av avgifter och/eller exportbidrag för vitsocker ⁽³⁾, krävs att delanbudsinfördringar skall utfärdas för export av detta socker till vissa tredje länder.
- (2) I enlighet med artikel 9.1 i förordning (EG) nr 1290/2003 skall ett maximalt exportbidrag fastställas för den aktuella delanbudsinfördran i förekommande fall, med hänsyn särskilt till situationen och den förutsebara utvecklingen i gemenskapen och på världsmarknaden i fråga om socker.

(3) Efter en granskning av de anbud som har lämnats in till följd av nittonde delanbudsinfördran bör de bestämmelser som anges i artikel 1 fastställas.

(4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för socker.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Med avseende på nittonde delanbudsinfördran för vitsocker som utfärdas i enlighet med förordning (EG) nr 1290/2003 skall det maximala beloppet för exportbidrag till vissa tredje länder fastställas till 53,024 EUR/100 kg.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 23 januari 2004.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 22 januari 2004.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 178, 30.6.2001, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 328, 17.12.2003, s. 17.

⁽³⁾ EUT L 181, 19.7.2003, s. 7.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 110/2004**av den 22 januari 2004****om fastställande av exportbidragen för bearbetade produkter av spannmål och ris**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1104/2003 ⁽²⁾, särskilt artikel 13.3 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3072/95 av den 22 december 1995 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris ⁽³⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 411/2002 ⁽⁴⁾, särskilt artikel 13.3 i denna, och

av följande skäl:

(1) Artikel 13 i förordning (EEG) nr 1766/92 och artikel 13 i förordning (EG) nr 3072/95 fastställer att skillnaden mellan noteringarna eller priserna på världsmarknaden för de produkter som anges i artikel 1 i de förordningarna och priserna för de produkterna inom gemenskapen kan täckas av ett exportbidrag.

(2) Artikel 13 i förordning (EG) nr 3072/95 föreskriver att då exportbidragen fastställs måste hänsyn tas till den rådande situationen och den förväntade utvecklingen vad avser priser för och tillgängliga kvantiteter av spannmål, ris, brutet ris och spannmålsprodukter på gemenskapens marknad å ena sidan och priser för spannmål, ris, brutet ris och spannmålsprodukter på världsmarknaden å andra sidan. Samma artiklar föreskriver att det också är viktigt att säkerställa jämvikten hos och den naturliga utvecklingen av priserna och handeln på marknaderna för spannmål och ris och dessutom att ta hänsyn till den planerade exportens ekonomiska aspekt, och behovet av att undvika störningar på gemenskapens marknad.

(3) Artikel 4 i kommissionens förordning (EG) nr 1518/95 ⁽⁵⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 2993/95 ⁽⁶⁾, om import- och exportsystemet för bearbetade produkter baserade på spannmål respektive ris definierar de särskilda kriterier som det bör tas hänsyn till då exportbidraget för dessa produkter beräknas.

(4) Det exportbidrag som beviljas för vissa bearbetade produkter bör graderas på grundval av innehållet av aska, råfibrer, skal, proteiner, fett och stärkelse i varje enskild berörd produkt, eftersom detta innehåll är en särskilt god indikator på den kvantitet basprodukter som faktiskt ingår i den bearbetade produkten.

(5) Det finns för närvarande inget behov av att, på grundval av den ekonomiska aspekten av en eventuell export och särskilt produkternas natur och ursprung, fastställa ett exportbidrag för maniok, andra tropiska rötter och knölar eller finmalet mjöl erhållna av dessa. För vissa bearbetade produkter av spannmål är det, på grund av gemenskapens obetydliga deltagande i världshandeln, för närvarande onödigt att fastställa ett exportbidrag.

(6) Förhållandena på världsmarknaden, eller de särskilda krav som vissa marknader ställer, kan göra det nödvändigt att variera exportbidraget för vissa produkter i enlighet med destination.

(7) Exportbidraget måste fastställas en gång per månad. Det kan ändras under den mellanliggande perioden.

(8) Vissa bearbetade produkter av majs får undergå en värmebehandling efter vilken ett exportbidrag som inte motsvarar produktens kvalitet kanske betalas ut. Det bör därför specificeras att för dessa produkter, som innehåller förgelatinerad stärkelse, bör inget exportbidrag betalas ut.

(9) Förvaltningskommittén för spannmål har inte yttrat sig inom den tid som ordföranden har bestämt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Exportbidragen för de produkter som anges i artikel 1.1 d i förordning (EEG) nr 1766/92 och i artikel 1.1 c i förordning (EG) nr 3072/95 fastställs så som det anges i bilagan till den här förordningen, om inte annat följer av förordning (EG) nr 1518/95.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 23 januari 2004.

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EUT L 158, 27.6.2003, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽⁴⁾ EGT L 62, 5.3.2002, s. 27.

⁽⁵⁾ EGT L 147, 30.6.1995, s. 55.

⁽⁶⁾ EGT L 312, 23.12.1995, s. 25.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 22 januari 2004.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

BILAGA

till kommissionens förordning av den 22 januari 2004 om fastställande av exportbidragen för bearbetade produkter av spannmål och ris

Produktnummer	Destination	Måttenhet	Bidragsbelopp	Produktnummer	Destination	Måttenhet	Bidragsbelopp
1102 20 10 9200 ⁽¹⁾	C10	EUR/t	40,87	1104 23 10 9300	C10	EUR/t	33,57
1102 20 10 9400 ⁽¹⁾	C10	EUR/t	35,03	1104 29 11 9000	C10	EUR/t	0,00
1102 20 90 9200 ⁽¹⁾	C10	EUR/t	35,03	1104 29 51 9000	C10	EUR/t	0,00
1102 90 10 9100	C11	EUR/t	0,00	1104 29 55 9000	C10	EUR/t	0,00
1102 90 10 9900	C11	EUR/t	0,00	1104 30 10 9000	C10	EUR/t	0,00
1102 90 30 9100	C11	EUR/t	0,00	1104 30 90 9000	C10	EUR/t	7,30
1103 19 40 9100	C10	EUR/t	0,00	1107 10 11 9000	C13	EUR/t	0,00
1103 13 10 9100 ⁽¹⁾	C10	EUR/t	52,54	1107 10 91 9000	C13	EUR/t	0,00
1103 13 10 9300 ⁽¹⁾	C10	EUR/t	40,87	1108 11 00 9200	C10	EUR/t	0,00
1103 13 10 9500 ⁽¹⁾	C10	EUR/t	35,03	1108 11 00 9300	C10	EUR/t	0,00
1103 13 90 9100 ⁽¹⁾	C10	EUR/t	35,03	1108 12 00 9200	C10	EUR/t	46,70
1103 19 10 9000	C10	EUR/t	0,00	1108 12 00 9300	C10	EUR/t	46,70
1103 19 30 9100	C10	EUR/t	0,00	1108 13 00 9200	C10	EUR/t	46,70
1103 20 60 9000	C12	EUR/t	0,00	1108 13 00 9300	C10	EUR/t	46,70
1103 20 20 9000	C11	EUR/t	0,00	1108 19 10 9200	C10	EUR/t	48,64
1104 19 69 9100	C10	EUR/t	0,00	1108 19 10 9300	C10	EUR/t	48,64
1104 12 90 9100	C10	EUR/t	0,00	1109 00 00 9100	C10	EUR/t	0,00
1104 12 90 9300	C10	EUR/t	0,00	1702 30 51 9000 ⁽²⁾	C10	EUR/t	45,76
1104 19 10 9000	C10	EUR/t	0,00	1702 30 59 9000 ⁽²⁾	C10	EUR/t	35,03
1104 19 50 9110	C10	EUR/t	46,70	1702 30 91 9000	C10	EUR/t	45,76
1104 19 50 9130	C10	EUR/t	37,95	1702 30 99 9000	C10	EUR/t	35,03
1104 29 01 9100	C10	EUR/t	0,00	1702 40 90 9000	C10	EUR/t	35,03
1104 29 03 9100	C10	EUR/t	0,00	1702 90 50 9100	C10	EUR/t	45,76
1104 29 05 9100	C10	EUR/t	0,00	1702 90 50 9900	C10	EUR/t	35,03
1104 29 05 9300	C10	EUR/t	0,00	1702 90 75 9000	C10	EUR/t	47,94
1104 22 20 9100	C10	EUR/t	0,00	1702 90 79 9000	C10	EUR/t	33,28
1104 22 30 9100	C10	EUR/t	0,00	2106 90 55 9000	C10	EUR/t	35,03
1104 23 10 9100	C10	EUR/t	43,79				

⁽¹⁾ Inget exportbidrag skall beviljas för produkter som har undergått en värmebehandling som har lett till att stärkelsen förgelatinerats.

⁽²⁾ Exportbidrag beviljas i enlighet med den ändrade rådets förordningen (EEG) nr 2730/75 (EGT L 281, 1.11.1975, s. 20).

Anm.: Produktkoderna och destinationskoderna serie "A" fastställs i kommissionens förordning (EEG) nr 3846/87 (EGT L 366, 24.12.1987, s. 1) i dess ändrade lydelse.

De numeriska destinationskoderna fastställs i förordning (EG) nr 2081/2003 (EGT L 313, 28.11.2003, s. 11).

De andra destinationerna fastställs enligt följande:

C10 Alla destinationer med undantag av Cypern, Tjeckien, Estland, Ungern, Litauen, Lettland, Malta, Polen, Slovenien och Slovakien.

C11 Alla destinationer med undantag av Bulgarien, Cypern, Tjeckien, Estland, Ungern, Litauen, Lettland, Malta, Polen, Slovenien och Slovakien.

C12 Alla destinationer med undantag av Cypern, Tjeckien, Estland, Ungern, Litauen, Lettland, Malta, Polen, Rumänien, Slovenien och Slovakien.

C13 Alla destinationer med undantag av Bulgarien, Cypern, Tjeckien, Estland, Ungern, Litauen, Lettland, Malta, Polen, Rumänien, Slovenien och Slovakien.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 111/2004**av den 22 januari 2004****om fastställande av exportbidrag för sirap och vissa andra sockerprodukter i obearbetat skick**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1260/2001 av den 19 juni 2001 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker ⁽¹⁾, särskilt artikel 27.5 andra stycket i denna, och

av följande skäl:

- (1) I enlighet med artikel 27 i förordning (EG) nr 1260/2001 kan skillnaderna mellan kurserna eller priserna på världsmarknaden för de produkter som i artikel 1.1 d i nämnda förordning och priserna dessa produkter avses på inom gemenskapen, täckas av ett exportbidrag.
- (2) I enlighet med artikel 3 i kommissionens förordning (EG) nr 2135/95 av den 7 september 1995 om tillämpningsföreskrifter för beviljande av exportbidrag vid sockerexport ⁽²⁾, skall bidraget för 100 kg av de produkter som avses i artikel 1.1 d i förordning (EG) nr 1260/2001 i samband med export vara lika med basbeloppet multiplicerat med sackarosinnehållet, i tillämpliga fall inklusive halten av andra sockerarter omräknade till sackaros. Den sackaroshalt som konstateras för produkten i fråga fastställs i enlighet med bestämmelserna i artikel 3 i kommissionens förordning (EG) nr 2135/95.
- (3) I enlighet med artikel 30.3 i förordning (EG) nr 1260/2001 skall basbeloppet för bidrag för sorbos i obearbetat skick vara lika med basbeloppet för bidraget minskat med en hundradel av produktionsbidraget i enlighet med kommissionens förordning (EG) nr 1265/2001 av den 27 juni 2001 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1260/2001 när det gäller beviljande av produktionsbidrag för vissa sockerprodukter som används inom den kemiska industrin ⁽³⁾, när det gäller de produkter som avses i bilagan till den sistnämnda förordningen.
- (4) I enlighet med artikel 30.1 i förordning (EG) nr 1260/2001 skall basbeloppet för bidraget för de övriga produkter som avses i artikel 1.1 d i denna förordning vid export i obearbetat skick vara lika med hundradelen av ett belopp som fastställs med hänsyn till skillnaden

mellan interventionspriset för vitsocker inom områden inom gemenskapen utan underskott, under den månad för vilken basbeloppet fastställs och de kurser eller priser på vitsocker som noteras på världsmarknaden och behovet av att åstadkomma en balans mellan användningen av gemenskapens basprodukter vid export till tredje land av förädlingsprodukter och användningen av produkter importerade från dessa länder i förädlingsyfte.

- (5) I enlighet med artikel 30.4 i förordning (EG) nr 1260/2001 kan tillämpningen av basbeloppet begränsas till vissa av de produkter som avses i artikel 1.1 d i denna förordning.
- (6) I enlighet med artikel 27 i förordning (EG) nr 1260/2001 får exportbidrag ges för de produkter som avses i artikel 1.1 f, 1.1 g och 1.1 h i den förordningen. Bidragets storlek skall fastställas per 100 kg torrvara med beaktande, framför allt, av de bidrag som gäller vid export av de produkter som omfattas av KN-nummer 1702 30 91, det bidrag som är tillämpligt vid export av de produkter som avses i artikel 1.1 d i förordning (EG) nr 1260/2001 och de ekonomiska aspekter som gäller för denna export. För de produkter som avses i artikel 1.1 f och 1.1 g skall bidrag beviljas endast för de produkter som uppfyller de villkor som fastställs i artikel 5 i förordning (EG) nr 2135/95. För de produkter som avses i 1.1 h skall bidrag beviljas endast för de produkter som uppfyller villkoren i artikel 6 i förordning (EG) nr 2135/95.
- (7) De exportbidrag som avses ovan måste fastställas varje månad. De kan ändras däremellan.
- (8) Enligt artikel 27.5 första stycket i förordning (EG) nr 1260/2001 kan världsmarknadssituationen eller särskilda krav på vissa marknader göra det nödvändigt att differentiera bidraget för de produkter som avses i artikel 1 i den förordningen, beroende på produkternas destination.
- (9) Den avsevärda och snabba ökningen av å ena sidan förmånsimport av socker från länderna på västra Balkan sedan början av år 2001 och å andra sidan av sockerexporten från gemenskapen till dessa länder tycks vara synnerligen konstlad.

⁽¹⁾ EGT L 178, 30.6.2001, s. 1. Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 2196/2003 (EUT L 328, 17.12.2003, s. 17).

⁽²⁾ EGT L 214, 8.9.1995, s. 16.

⁽³⁾ EGT L 178, 30.6.2001, s. 63.

- (10) För att undvika missbruk i form av återimport till Europeiska unionen av sockerprodukter för vilka det beviljats exportbidrag bör det inte finnas något bidrag för de produkter som avses i den här förordningen när det gäller länderna på västra Balkan.
- (11) I handeln mellan gemenskapen å ena sidan och Tjeckien, Estland, Cypern, Lettland, Litauen, Ungern, Malta, Polen, Slovenien och Slovakien, nedan kallade "de nya medlemsstaterna", å andra sidan, tillämpas det fortfarande importtullar och exportbidrag för vissa sockerprodukter, varvid exportbidragens nivå är betydligt högre än importtullarnas. Inför dessa länders anslutning till gemenskapen den 1 maj 2004 kan den avsevärda nivåskillnaden mellan importtullar och exportbidrag för de aktuella produkterna leda till spekulativ handel.
- (12) För att undvika missbruk i form av återimport eller återinförsel till gemenskapen av sockerprodukter för vilka det beviljats exportbidrag bör det för de nya medlemsstaterna varken fastställas någon avgift eller något bidrag för de produkter som avses i den här förordningen.

- (13) Med hänsyn till detta bör exportbidragen för de ifrågasvarande produkterna uppgå till de belopp som anses lämpliga.
- (14) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för socker till den här förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De exportbidrag som skall beviljas vid export i oarbetat skick av de produkter som avses i artikel 1.1 d, 1.1 f, 1.1 g och 1.1 h i förordning (EG) nr 1260/2001 skall fastställas i enlighet med bilagan till den här förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 23 januari 2004.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 22 januari 2004.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

BILAGA

EXPORTBIDRAG FÖR SIRAP OCH VISSA ANDRA SOCKERPRODUKTER VID EXPORT I OBEARBETAT SKICK, TILLÄMPLIGA FRÅN OCH MED DEN 23 JANUARI 2004

KN-nr	Destination	Måttenhet	Bidragsbelopp
1702 40 10 9100	S00	EUR/100 kg torrvara	49,95 ⁽¹⁾
1702 60 10 9000	S00	EUR/100 kg torrvara	49,95 ⁽¹⁾
1702 60 80 9100	S00	EUR/100 kg torrvara	94,91 ⁽²⁾
1702 60 95 9000	S00	EUR/1 % sackaros × 100 kg netto-produkt	0,4995 ⁽³⁾
1702 90 30 9000	S00	EUR/100 kg torrvara	49,95 ⁽¹⁾
1702 90 60 9000	S00	EUR/1 % sackaros × 100 kg netto-produkt	0,4995 ⁽³⁾
1702 90 71 9000	S00	EUR/1 % sackaros × 100 kg netto-produkt	0,4995 ⁽³⁾
1702 90 99 9900	S00	EUR/1 % sackaros × 100 kg netto-produkt	0,4995 ⁽³⁾ ⁽⁴⁾
2106 90 30 9000	S00	EUR/100 kg torrvara	49,95 ⁽¹⁾
2106 90 59 9000	S00	EUR/1 % sackaros × 100 kg netto-produkt	0,4995 ⁽³⁾

Anm.: Produktkoderna och destinationskoderna serie "A" fastställs i kommissionens förordning (EEG) nr 3846/87 (EGT L 366, 24.12.1987, s. 1).

De numeriska destinationskoderna fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 1779/2002 (EGT L 69, 5.10.2002, s. 6).

Övriga destinationer fastställs enligt följande:

S00: alla destinationer (tredje land, andra territorier, försörjning och destinationer som kan jämföras med export utanför gemenskapen) utom Albanien, Bosnien och Hercegovina, Kroatien, Serbien och Montenegro (inklusive Kosovo, såsom anges i resolutionen 1244 från sammanträdet i FN:s säkerhetsråd den 10 juni 1999), f.d. jugoslaviska republiken Makedonien, Tjeckien, Estland, Cypern, Lettland, Litauen, Ungern, Malta, Polen, Slovenien och Slovakien, utom för socker som ingår som komponent i sådana produkter som avses i artikel 1.2 b i rådets förordning (EG) nr 2201/96 (EGT L 297, 21.11.1996, s. 29).

⁽¹⁾ Endast tillämplig på produkter enligt artikel 5 i förordning (EG) nr 2135/95.

⁽²⁾ Endast tillämplig på produkter enligt artikel 6 i förordning (EG) nr 2135/95.

⁽³⁾ Basbeloppet skall inte tillämpas för sirap med en renhetsgrad under 85 % [förordning (EG) nr 2135/95]. Sackaroshalten skall fastställas i enlighet med artikel 3 i förordning (EG) nr 2135/95.

⁽⁴⁾ Basbeloppet skall inte tillämpas på den produkt som definieras i punkt 2 i bilagan till kommissionens förordning (EEG) nr 3513/92 (EGT L 355, 5.12.1992, s. 12.)

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 112/2004**av den 22 januari 2004****om utfärdande av importlicenser för olivolja inom ramen för den tunisiska tullkvoten**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets beslut 2000/822/EG av den 22 december 2000 om ingående av avtalet genom skriftväxling mellan Europeiska gemenskapen och Republiken Tunisien om ömsesidiga åtgärder för handelsliberalisering och om ändring av protokollen om jordbruk som bifogas associeringsavtalet mellan Europeiska gemenskapen och Republiken Tunisien ⁽¹⁾,

med beaktande av rådets förordning nr 136/66/EEG av den 22 september 1966 om den gemensamma organisationen av marknaden för oljor och fetter ⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 312/2001 av den 15 februari 2001 om tillämpningsföreskrifter för import av olivolja med ursprung i Tunisien och om undantag från vissa bestämmelser i förordningarna (EG) nr 1476/95 och (EG) nr 1291/2000 ⁽³⁾, särskilt artikel 2.3 och 2.4 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Genom artikel 3.1 och 3.2 i protokoll nr 1 till Europa-Medelhavsavtalet om upprättande av en associering mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och republiken Tunisien, å andra sidan ⁽⁴⁾, öppnas en tullfri kvot för import av obearbetad olivolja med KN-nummer 1509 10 10 och 1509 10 90

som är helt framställd i Tunisien och som transporteras direkt därifrån till gemenskapen, inom en kvantitet som fastställs för varje år.

- (2) I artikel 1.2 i förordning (EG) nr 312/2001 anges också månadskvantiteter för utfärdande av licenser.
- (3) De ansökningar om importlicenser som har lämnats in till de behöriga myndigheterna, i enlighet med artikel 2.2 i förordning (EG) nr 312/2001, omfattar en total kvantitet som överstiger den kvantitet på 1 000 ton som fastställts för januari.
- (4) Under dessa omständigheter bör kommissionen fastställa en nedsättningskoefficient så att licenser kan utfärdas i förhållande till den tillgängliga kvantiteten.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De ansökningar om importlicenser som har lämnats in den 19 och 20 januari 2004, i enlighet med artikel 2.2 i förordning (EG) nr 312/2001, beviljas upp till 91,49 % av den kvantitet som ansökningarna omfattar.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 23 januari 2004.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 22 januari 2004.

På kommissionens vägnar
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektör för jordbruk

⁽¹⁾ EGT L 336, 30.12.2000, s. 92.

⁽²⁾ EGT 172, 30.9.1966, s. 3025/66. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1513/2001 (EGT L 201, 26.7.2001, s. 4).

⁽³⁾ EGT L 46, 16.2.2001, s. 3.

⁽⁴⁾ EGT L 97, 30.3.1998, s. 1.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 113/2004**av den 22 januari 2004****om de anbud som meddelats för export av havre inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 1814/2003**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1104/2003 ⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1501/95 av den 29 juni 1995 om vissa tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser beviljande av exportbidrag och de åtgärder som skall vidtas vid störningar inom spannmålssektorn ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1431/2003 ⁽⁴⁾, särskilt artikel 4 i denna,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1814/2003 av den 15 oktober 2003 om en särskild interventionsåtgärd för spannmål i Finland och Sverige för regleringsåret 2003/2004 ⁽⁵⁾, särskilt artikel 9 i denna, och

av följande skäl:

- (1) En anbudsinfordran för bidrag för export av havre som producerats i Finland och Sverige för export från Finland eller Sverige till alla tredje länder utom Bulgarien, Cypern, Estland, Lettland, Litauen, Malta, Polen, Tjeckien, Slovakien, Slovenien och Ungern har inletts genom förordning (EG) nr 1814/2003.

- (2) I enlighet med artikel 9 i förordning (EG) nr 1814/2003 kan kommissionen på grundval av de meddelade anbuden och i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 23 i förordning (EEG) nr 1766/92, besluta att inte fullfölja anbudsinfordran.

- (3) Särskilt med hänsyn till de kriterier som avses i artikel 1 i förordning (EG) nr 1501/95 är det inte uppenbart att ett högsta exportbidrag skall fastställas.

- (4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De anbud som meddelats från och med den 16 till och med den 22 januari 2004 inom ramen för den anbudsinfordran för exportbidrag för havre som avses i förordning (EG) nr 1814/2003 skall inte fullföljas.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 23 januari 2004.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 22 januari 2004.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EUT L 158, 27.6.2003, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EUT L 203, 12.8.2003, s. 16.

⁽⁵⁾ EUT L 265, 16.10.2003, s. 25.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 114/2004**av den 22 januari 2004****om de anbud som meddelats för import av majs inom ramen för den anbudsinfördran som avses i förordning (EG) nr 2315/2003**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1666/2000 ⁽²⁾ särskilt artikel 12.1 i denna, och

av följande skäl:

- (1) En anbudsinfördran om den största sänkningen av importtullar för majs till Portugal från tredje land har inletts genom kommissionens förordning (EG) nr 2315/2003 ⁽³⁾.
- (2) I enlighet med artikel 5 i kommissionens förordning (EG) nr 1839/95 ⁽⁴⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2235/2000 ⁽⁵⁾, kan kommissionen på grundval av meddelade anbud och enligt förfarandet som föreskrivs i artikel 23 i förordning (EEG) nr 1766/92, besluta att inte fullfölja anbudsinfördran.

- (3) Med särskild hänsyn till kriterierna i artiklarna 6 och 7 i förordning (EG) nr 1839/95 är det inte uppenbart att en största sänkning av importtullar skall företas.

- (4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De anbud som meddelats från och med den 16 till och med den 22 januari 2004 enligt den anbudsinfördran om sänkning av importtullar för majs som avses i förordning (EG) nr 2315/2003 skall inte fullföljas.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 23 januari 2004.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 22 januari 2004.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 193, 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 342, 30.12.2003, s. 34.

⁽⁴⁾ EGT L 177, 28.7.1995, s. 4.

⁽⁵⁾ EGT L 256, 10.10.2000, s. 13.

RÅDETS DIREKTIV 2003/109/EG
av den 25 november 2003
om varaktigt bosatta tredjelandsmedborgares ställning

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 63.3 och 63.4 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽²⁾,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽³⁾,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽⁴⁾, och

av följande skäl:

(1) För att gradvis upprätta ett område med frihet, säkerhet och rättvisa föreskrivs i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen dels att det skall vidtas åtgärder som syftar till att säkerställa den fria rörligheten för personer, och i samband därmed direkt relaterade stödåtgärder avseende kontroller vid yttre gränser, asyl och invandring, dels att det skall vidtas åtgärder som rör asyl, invandring och skydd av rättigheter för tredjelandsmedborgare.

(2) Vid sitt extra möte i Tammerfors den 15–16 oktober 1999 konstaterade rådet att den rättsliga ställningen för tredjelandsmedborgare bör tillnärmas den som medlemsstaternas medborgare åtnjuter och att en person som har vistats lagligen i en medlemsstat under en tid som skall fastställas och som har uppehållstillstånd för längre tid bör i den medlemsstaten beviljas en uppsättning enhetliga rättigheter som ligger så nära EU-medborgarnas rättigheter som möjligt.

(3) Detta direktiv respekterar de grundläggande rättigheter och iakttar de principer som erkänns särskilt i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna och i Europeiska unionens stadga om grundläggande rättigheter.

(4) Varaktigt bosatta tredjelandsmedborgares integration i medlemsstaterna är en nyckelfaktor för att stärka den ekonomiska och sociala sammanhållningen, vilket är ett av gemenskapens grundläggande mål enligt fördraget.

(5) Medlemsstaterna bör sätta i kraft bestämmelserna i detta direktiv utan diskriminering med avseende på kön, ras, hudfärg, etniskt eller socialt ursprung, genetiska egenskaper, språk, religion eller övertygelse, politiska eller andra åsikter, tillhörighet till en nationell minoritet, förmögenhet, födelseort, funktionshinder, ålder eller sexuell läggning.

(6) Det viktigaste kriteriet för att kunna förvärva ställning som varaktigt bosatt bör vara bosättnings tiden inom en medlemsstats territorium. Bosättningen bör ha varit laglig och oavbruten för att vittna om personens förankring i landet. En viss flexibilitet bör dock finnas med tanke på omständigheter som kan tvinga en person att tillfälligt lämna territoriet.

(7) För att förvärva ställning som varaktigt bosatt bör tredjelandsmedborgare kunna visa att de förfogar över tillräckliga medel för sin försörjning och en sjukförsäkring, så att de inte blir en belastning för medlemsstaten. När medlemsstaterna bedömer innehav av stabila och regelbundna försörjningsmedel får de beakta faktorer såsom avgifter till pensionssystemet och fullgörande av skattskyldighet.

(8) Tredjelandsmedborgare som önskar förvärva och bevara ställning som varaktigt bosatta bör inte utgöra ett hot mot allmän ordning och säkerhet. Begreppet allmän ordning får inbegripa fällande dom för allvarligt brott.

(9) Ekonomiska överväganden bör inte utgöra skäl för vägran att bevilja ställning som varaktigt bosatt och skall inte anses inverka på de relevanta villkoren.

(10) Det bör inrättas ett system med förfaranderegler för prövning av ansökningar om ställning som varaktigt bosatt. Dessa förfaranden bör vara effektiva och genomförbara i förhållande till den normala arbetsbelastningen vid medlemsstaternas myndigheter, samt tillåta insyn och vara rättvisa för att ge de berörda personerna adekvat rättssäkerhet.

⁽¹⁾ EGT C 240 E, 28.8.2001, s. 79.

⁽²⁾ EGT C 284 E, 21.11.2002, s. 102.

⁽³⁾ EGT C 36, 8.2.2002, s. 59.

⁽⁴⁾ EGT C 19, 22.1.2002, s. 18.

- (11) Ställningen som varaktigt bosatt bör komma till konkret uttryck genom ett uppehållstillstånd, så att personen i fråga snabbt och lätt kan styrka sin rättsliga ställning. Detta uppehållstillstånd bör också uppfylla höga tekniska krav, särskilt när det gäller garantier mot förfalskning och efterbildning, för att undvika missbruk i den medlemsstat där ställningen förvärvats och i de medlemsstater där rätten till bosättning utövas.
- (12) För att kunna fungera praktiskt som ett instrument för integration av varaktigt bosatta i det samhälle där de är bosatta, bör ställningen som varaktigt bosatt garantera innehavaren samma behandling som medlemsstatens medborgare i en rad ekonomiska och sociala sammanhang, i enlighet med relevanta villkor i detta direktiv.
- (13) I fråga om socialt bistånd skall möjligheten att begränsa förmånerna för varaktigt bosatta till att gälla endast grundläggande förmåner förstås så att detta begrepp omfattar åtminstone minimiinkomst, bistånd vid sjukdom, graviditet, föräldrabistånd och långtidsvård. Villkoren för att bevilja dessa förmåner bör fastställas i nationell lagstiftning.
- (14) Medlemsstaterna bör vara skyldiga att ge underåriga barn tillgång till utbildningsväsendet på liknande villkor som för egna medborgare.
- (15) Begreppet bidrag och stipendier för studier inom yrkesutbildningsområdet omfattar inte åtgärder som finansieras som socialt bistånd. Därtill kommer att tillträde till bidrag och stipendier för studier kan vara avhängigt av det faktum att den person som ansöker om sådana bidrag eller stipendier i sig uppfyller villkoren för erhållande av ställning som varaktigt bosatt. I fråga om att bevilja bidrag och stipendier för studier får medlemsstaterna beakta det faktum att unionsmedborgarna kan utnyttja denna förmån i hemlandet.
- (16) Varaktigt bosatta bör åtnjuta förstärkt skydd mot utvisning. Detta skydd är baserat på kriterier som fastställts i praxis från Europadomstolen för de mänskliga rättigheterna. För att säkerställa skyddet mot utvisning bör medlemsstaterna erbjuda effektiva rättsmedel.
- (17) En harmonisering av villkoren för förvärv av ställning som varaktigt bosatt främjar ömsesidigt förtroende mellan medlemsstaterna. Vissa medlemsstater utfärdar uppehållstillstånd som gäller permanent eller tills vidare på förmånligare villkor än de som följer av detta direktiv. Fördraget utesluter inte att medlemsstaterna tillämpar förmånligare bestämmelser. I detta direktiv bör det dock föreskrivas att tillstånd som utfärdas på förmånligare villkor inte skall grunda rätt till bosättning i andra medlemsstater.
- (18) Att det ställs upp villkor för varaktigt bosatta tredjelandsmedborgares rätt att bosätta sig i en annan medlemsstat bör bidra till att förverkliga den inre marknaden som ett område med fri rörlighet för personer. Det skulle också i betydande grad kunna medverka till ökad rörlighet, särskilt på arbetsmarknaden inom unionen.
- (19) Det bör fastställas att rätten till bosättning i en annan medlemsstat får gälla såväl för anställda som för egenföretagare, liksom för att studera eller etablera sig utan att bedriva ekonomisk verksamhet.
- (20) Familjemedlemmar bör även kunna bosätta sig tillsammans med den varaktigt bosatte i en annan medlemsstat för fortsatt familjesammanhållning och för att den varaktigt bosatte inte skall hindras från att utnyttja sin rätt till bosättning. När det gäller familjemedlemmar som kan tillåtas medfölja eller förena sig med varaktigt bosatta, bör medlemsstaterna särskilt beakta situationen för vuxna barn med funktionshinder samt släktingar i rakt uppstigande led av första graden som är beroende av dem för sin försörjning.
- (21) Den medlemsstat där den varaktigt bosatte avser att utöva sin rätt till bosättning bör kunna kontrollera om personen i fråga uppfyller villkoren för bosättning på dess territorium. Den bör också kunna kontrollera att personen inte utgör ett hot mot allmän ordning, säkerhet och hälsa.
- (22) För att inte göra det omöjligt att i praktiken utöva rätten till bosättning, bör den varaktigt bosatte åtnjuta samma behandling i den andra medlemsstaten, i enlighet med villkoren i detta direktiv, som i den medlemsstat där han förvärvat ställning som varaktigt bosatt. Beviljandet av förmåner inom ramen för det sociala biståndet skall inte påverka medlemsstaternas möjligheter att återkalla uppehållstillståndet om den berörda personen inte längre uppfyller kraven i detta direktiv.
- (23) Tredjelandsmedborgare bör beviljas möjligheten att förvärva ställning som varaktigt bosatt i den medlemsstat dit de flyttat och beslutat sig för att slå sig ned i, i enlighet med villkor som är jämförbara med dem som gäller för förvärvande av ställning som varaktigt bosatt i den första medlemsstaten.

- (24) Eftersom målen för den föreslagna åtgärden, nämligen att införa villkor för beviljande och återkallelse av ställning som varaktigt bosatt, rättigheter förbundna med denna ställning samt införande av villkor för utövande av rätt till bosättning i andra medlemsstater, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och de därför, på grund av åtgärdens omfattning eller verkningar, bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med proportionalitetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (25) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i det till Fördraget om Europeiska unionen och Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen fogade protokollet om Förenade kungarikets och Irlands ställning, och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4 i nämnda protokoll, deltar dessa medlemsstater inte i antagandet av detta direktiv, som inte är bindande för eller tillämpligt i dem.
- (26) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i det till Fördraget om Europeiska unionen och Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen fogade protokollet om Danmarks ställning deltar Danmark inte i antagandet av detta direktiv, som inte är bindande för eller tillämpligt i Danmark.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Innehåll

I detta direktiv fastställs

- a) villkoren för en medlemsstats beviljande och återkallande av ställning som varaktigt bosatt för tredjelandsmedborgare som är lagligen bosatta på dess territorium, inklusive de rättigheter som är förbundna med denna ställning, och
- b) villkoren för bosättning i andra medlemsstater än den som beviljat dem varaktig bosättning för tredjelandsmedborgare som har beviljats denna ställning.

Artikel 2

Definitioner

I detta direktiv avses med

- a) *tredjelandsmedborgare*: personer som inte är unionsmedborgare enligt artikel 17.1 i fördraget,
- b) *varaktigt bosatt*: tredjelandsmedborgare som har ställning som varaktigt bosatt i enlighet med artiklarna 4–7,
- c) *första medlemsstat*: den medlemsstat som först beviljade tredjelandsmedborgaren ställning som varaktigt bosatt,
- d) *andra medlemsstat*: andra medlemsstater än den som först beviljade tredjelandsmedborgaren ställning som varaktigt bosatt och där den varaktigt bosatte utövar sin rätt till bosättning,
- e) *familjemedlemmar*: de tredjelandsmedborgare som vistas i den berörda medlemsstaten i enlighet med rådets direktiv 2003/86/EG av den 22 september 2003 om rätt till familjeåterförening ⁽¹⁾,
- f) *flykting*: tredjelandsmedborgare som beviljats flyktingstatus enligt Genèvekonventionen av den 28 juli 1951 angående flyktingars rättsliga ställning, ändrad genom New York-protokollet av den 31 januari 1967,
- g) *EG-uppehållstillstånd för varaktigt bosatta*: uppehållstillstånd som utfärdas av den berörda medlemsstaten när en sökande förvärvat ställning som varaktigt bosatt.

Artikel 3

Räckvidd

1. Detta direktiv skall tillämpas på tredjelandsmedborgare som är lagligen bosatta på en medlemsstats territorium.
2. Detta direktiv skall inte tillämpas på tredjelandsmedborgare som
- a) är bosatta för att ägna sig åt studier eller genomgå yrkesutbildning,
- b) har rätt till bosättning i en medlemsstat på grundval av tillfälligt skydd eller som har ansökt om rätt till bosättning på den grunden och väntar på beslut om sin ställning,
- c) har rätt till bosättning i en medlemsstat på grundval av alternativa skyddsformer, i enlighet med internationella åtaganden, nationell lagstiftning eller praxis i medlemsstaterna eller som har ansökt om rätt till bosättning på den grunden och väntar på ett beslut om sin ställning.

⁽¹⁾ EUT L 251, 3.10.2003, s. 12.

- d) är flyktingar eller har ansökt om flyktingstatus men ännu inte fått slutligt besked,
- e) är bosatta uteslutande av tillfälliga skäl som "au pair" eller säsongarbetare, eller som arbetstagare som utstationerats av en tjänsteleverantör för att tillhandahålla gränsöverskridande tjänster, eller som leverantör av gränsöverskridande tjänster eller i de fall då deras uppehållstillstånd formellt begränsats,
- f) har en rättslig ställning som omfattas av bestämmelserna i 1961 års Wienkonvention om diplomatiska förbindelser, 1963 års Wienkonvention om konsulära förbindelser, 1969 års konvention om särskilda delegationer eller 1975 års Wienkonvention om staters representation i deras förbindelser med internationella organisationer av universell karaktär.
3. Detta direktiv skall inte påverka tillämpningen av förmånligare bestämmelser i
- a) bilaterala och multilaterala avtal mellan gemenskapen eller gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och tredje land, å den andra,
- b) bilaterala avtal som redan ingåtts mellan en medlemsstat och ett tredje land före den dag då detta direktiv träder i kraft,
- c) Europeiska bosättningskonventionen av den 13 december 1955, Europeiska sociala stadgan av den 18 oktober 1961, den reviderade Europeiska sociala stadgan av den 3 maj 1987, och Europeiska konventionen om migrerande arbetstagens rättsställning av den 24 november 1977.

KAPITEL II

STÄLLNING SOM VARAKTIGT BOSATT I EN MEDLEMSSTAT

Artikel 4

Bosättningsperiod

1. En medlemsstat skall bevilja ställning som varaktigt bosatt till tredjelandsmedborgare som varit lagligen och oavbrutet bosatta inom dess territorium i fem år omedelbart före inlämnandet av den relevanta ansökningen.
2. Bosättningsperioder som grundar sig på de skäl som anges i artikel 3.2 e och f, skall inte beaktas vid beräkningen av den period som avses i punkt 1.

I de fall som omfattas av artikel 3.2 a, där den berörda tredjelandsmedborgaren har erhållit ett uppehållstillstånd som gör det möjligt för honom/henne att beviljas ställning som varaktigt bosatt, får bosättningsperioderna för studieändamål eller yrkesutbildning räknas till endast hälften vid beräkningen av den period som avses i punkt 1.

3. Perioder av frånvaro från den berörda medlemsstatens territorium skall inte utgöra något avbrott i den period som avses i punkt 1 och skall beaktas vid beräkningen av denna förutsatt att de är kortare än sex månader i följd och inte överstiger tio månader totalt inom den period som avses i punkt 1.

Om det finns särskilda och exceptionella orsaker av tillfällig karaktär får medlemsstaterna i överensstämmelse med sin nationella lagstiftning godta att en längre period av frånvaro än den som avses i första stycket inte skall utgöra något avbrott i den period som avses i punkt 1. I sådana fall skall medlemsstaterna inte beakta de relevanta perioderna av frånvaro vid beräkningen av den period som avses i punkt 1.

Med avvikelse från det andra stycket får medlemsstaterna vid beräkningen av den totala period som avses i punkt 1 beakta perioder av frånvaro när det gäller utstationering på grund av arbete, inklusive tillhandahållande av gränsöverskridande tjänster.

Artikel 5

Villkor för att förvärva ställning som varaktigt bosatt

1. Medlemsstaterna skall kräva att tredjelandsmedborgarna styrker att de för egen räkning och för de familjemedlemmar gentemot vilka de har försörjningsansvar förfogar över följande:
- a) Stabila och regelbundna försörjningsmedel som är tillräckliga för att de skall kunna försörja sig själva och sina familjemedlemmar utan hjälp från systemet för socialt bistånd i den berörda medlemsstaten. Medlemsstaterna skall bedöma dessa försörjningsmedel med hänsyn till vilken typ av medel det rör sig om och inkomsternas regelbundenhet, och får beakta nivån för minimilöner och -pensioner, innan ansökan om ställning som varaktigt bosatt lämnades in.
- b) En sjukförsäkring avseende alla risker som de egna medborgarna i den berörda medlemsstaten normalt omfattas av.

2. Medlemsstaterna får kräva att tredjelandsmedborgare följer villkoren för integrering i enlighet med nationell lagstiftning.

Artikel 6

Allmän ordning och säkerhet

1. Medlemsstaterna får vägra att bevilja ställning som varaktigt bosatt av skäl som rör allmän ordning eller säkerhet.

När medlemsstaten fattar beslutet i fråga skall den beakta allvaret i eller typen av brott mot allmän ordning eller säkerhet, eller den fara som den berörda person utgör, och samtidigt ta vederbörlig hänsyn till bosättningstiden och befintliga band med bosättningslandet.

2. Den vägran som avses i punkt 1 får inte grundas på ekonomiska överväganden.

Artikel 7

Förvärv av ställning som varaktigt bosatt

1. För att förvärva ställning som varaktigt bosatt skall tredjelandsmedborgaren lämna in en ansökan till de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där han/hon är bosatt. Ansökan skall åtföljas av dokumentation i enlighet med nationell lagstiftning som styrker att han/hon uppfyller villkoren i artiklarna 4 och 5 samt, i förekommande fall, av en giltig resehandling eller en bestyrkt kopia av denna.

Den dokumentation som avses i det första stycket får även inbegripa dokumentation i fråga om lämplig bostad.

2. De behöriga nationella myndigheterna skall skriftligen underrätta den sökande om beslutet så snart som möjligt och under alla omständigheter senast sex månader från det att ansökan lämnades in. Ett sådant beslut skall meddelas den berörda tredjelandsmedborgaren enligt förfarandena för detta i den nationella lagstiftningen.

Om prövningen av ansökan är av komplicerad natur, får tidsfristen i första stycket i undantagsfall förlängas.

Den berörda personen skall dessutom underrättas om sina rättigheter och skyldigheter enligt detta direktiv.

Följderna av att ett beslut inte har fattats när tidsfristen i denna bestämmelse löper ut skall regleras av den berörda medlemsstatens nationella lagstiftning.

3. Om villkoren i artiklarna 4 och 5 är uppfyllda och om personen inte utgör ett hot i den mening som avses i artikel 6, skall den berörda medlemsstaten bevilja tredjelandsmedborgaren i fråga ställning som varaktigt bosatt.

Artikel 8

EG-uppehållstillstånd för varaktigt bosatta

1. Ställning som varaktigt bosatt skall vara permanent om inte annat följer av artikel 9.

2. Medlemsstaterna skall till en varaktigt bosatt utfärda ett EG-uppehållstillstånd för varaktigt bosatta. Tillståndet skall gälla i minst fem år. Det skall, i förekommande fall på ansökan, förnyas automatiskt när det löper ut.

3. EG-uppehållstillstånd för varaktigt bosatta kan utfärdas i form av ett klistermärke eller en separat handling. Det skall utfärdas i enlighet med reglerna och standardmodellen i rådets förordning (EG) nr 1030/2002 av den 13 juni 2002 om en enhetlig utformning av uppehållstillstånd för medborgare i tredje land ⁽¹⁾. Under rubriken "typ av tillstånd" skall medlemsstaterna ange "varaktigt bosatt inom EG".

Artikel 9

Återkallande eller förlust av ställning som varaktigt bosatt

1. Varaktigt bosatta skall inte längre ha rätt att behålla ställning som varaktigt bosatta i följande fall:

a) Om det har upptäckts att ställningen som varaktigt bosatt har förvärvats genom bedrägeri.

b) Om ett utvisningsbeslut har fattats enligt villkoren i artikel 12.

c) Vid bortovaro från gemenskapens territorium under en period om tolv månader i följd.

2. Med avvikelse från punkt 1 c får medlemsstaterna föreskriva att bortovaro som överstiger tolv månader i följd eller som motiveras av särskilda eller exceptionella orsaker inte skall medföra återkallande eller förlust av ställning som varaktigt bosatt.

3. Medlemsstaterna får föreskriva att en varaktigt bosatt person inte längre skall ha rätt att behålla sin ställning som varaktigt bosatt om han/hon utgör ett hot mot den allmänna ordningen, med beaktande av hur allvarliga de brott är som han/hon har begått, men detta inte är ett skäl för utvisning enligt artikel 12.

4. En varaktigt bosatt person som varit bosatt i en annan medlemsstat i enlighet med kapitel III skall inte längre ha rätt att behålla sin ställning som varaktigt bosatt som förvärvats i den första medlemsstaten om en sådan ställning beviljats i en annan medlemsstat i enlighet med artikel 23.

Efter sex års bortovaro från territoriet för den medlemsstat som beviljade ställning som varaktigt bosatt, skall den berörda personen under inga omständigheter längre ha rätt att behålla sin ställning som varaktigt bosatt i den medlemsstaten.

Med avvikelse från det andra stycket får den berörda medlemsstaten fastställa att den varaktigt bosatta personen av särskilda skäl får behålla sin ställning i den medlemsstaten vid bortovaro under en period som överstiger sex år.

5. När det gäller de fall som avses i punkt 1 c och i punkt 4 får de medlemsstater som har beviljat ställning som varaktigt bosatt föreskriva ett förenklat förfarande för att återfå denna ställning.

⁽¹⁾ EGT L 157, 15.6.2002, s. 1.

Detta förfarande skall särskilt tillämpas på personer som har varit bosatta i en annan medlemsstat på grund av studier.

Villkoren och förfarandet för att återfå ställning som varaktigt bosatt skall fastställas i den nationella lagstiftningen.

6. Återkallande eller förlust av ställning som varaktigt bosatt får aldrig grunda sig på att ett EG-uppehållstillstånd för varaktigt bosatta har löpt ut.

7. Om återkallandet eller förlusten av ställning som varaktigt bosatt inte leder till återsändande skall medlemsstaten tillåta den berörda personen att stanna på dess territorium om han/hon uppfyller villkoren enligt den nationella lagstiftningen och/eller inte utgör ett hot mot allmän ordning eller säkerhet.

Artikel 10

Förfarandegarantier

1. Varje beslut om avslag på en ansökan om ställning som varaktigt bosatt eller om återkallande av sådan ställning skall vara vederbörligen motiverat. Ett sådant beslut skall meddelas den berörda tredjelandsmedborgaren enligt förfarandena för detta i den nationella lagstiftningen. Av underrättelsen skall framgå vilka möjligheter den berörda personen har att överklaga och inom vilken tid överklagande kan ske.

2. Om en ansökan om ställning som varaktigt bosatt avslås, eller om denna ställning återkallas eller förloras eller uppehållstillståndet inte förnyas, skall den berörda personen ha rätt att ansöka om rättslig prövning i den berörda medlemsstaten.

Artikel 11

Likabehandling

1. Varaktigt bosatta skall åtnjuta den behandling som en medlemsstats egna medborgare får i fråga om följande:

- Tillträde till arbetsmarknaden och verksamhet som egenföretagare, under förutsättning att dessa verksamheter inte medför någon som helst offentlig myndighetsutövning, liksom anställnings- och arbetsvillkor, inklusive uppsägnings- och lönevillkor.
- Utbildning och yrkesutbildning, inklusive möjligheterna att få bidrag och stipendier för studier i enlighet med nationell lagstiftning.
- Erkännande av yrkesutbildningsbevis, utbildningsbevis för teoretiska utbildningar och andra kvalifikationer i enlighet med relevanta nationella förfaranden.
- Social trygghet, socialt bistånd och socialt skydd såsom dessa definierats i nationell lagstiftning.
- Skatteförmåner.
- Tillgång till varor och tjänster och leveranser av allmänt tillgängliga varor och tjänster samt förfaranden för att erhålla bostad.

g) Föreningsfrihet och frihet att tillhöra en arbetstagar- eller arbetsgivarorganisation eller någon annan organisation vars medlemmar utövar ett visst yrke, inklusive de förmåner som dessa typer av organisationer tillhandahåller, utan att åsidosätta nationella bestämmelser om allmän ordning och säkerhet.

h) Fritt tillträde till hela den berörda medlemsstatens territorium, inom de gränser som fastställs i nationell lagstiftning av säkerhetsskäl.

2. När det gäller bestämmelserna i punkt 1 b, 1 d, 1 e, 1 f och 1 g får de berörda medlemsstaterna begränsa likabehandling till att gälla fall där den registrerade eller stadigvarande hemvisten för den varaktigt bosatta personen eller familjemedlemmar för vilka han/hon söker bidrag befinner sig inom den berörda medlemsstatens territorium.

3. Medlemsstaterna får begränsa likabehandling i förhållande till egna medborgare i följande fall:

a) Medlemsstaterna får upprätthålla begränsat tillträde till anställning och verksamhet som egenföretagare i de fall där denna verksamhet i enlighet med befintlig nationell lagstiftning eller gemenskapslagstiftning förbehålls egna medborgare, EU- eller EES-medborgare.

b) Medlemsstaterna får begära bevis på lämpliga språkkunskaper för tillträde till utbildning och yrkesutbildning. Tillträde till universitet får underkastas uppfyllande av särskilda utbildningskrav.

4. Medlemsstaterna får begränsa likabehandlingen i fråga om socialt bistånd och social trygghet till grundläggande förmåner.

5. Medlemsstaterna får besluta att bevilja kompletterande förmåner på de områden som avses i punkt 1.

Medlemsstaterna får även besluta att bevilja likabehandling på områden som inte omfattas av punkt 1.

Artikel 12

Skydd mot utvisning

1. Medlemsstaterna får fatta beslut om utvisning av en varaktigt bosatt tredjelandsmedborgare endast om han/hon utgör ett reellt och tillräckligt allvarligt hot mot allmän ordning eller säkerhet.

2. Beslutet i punkt 1 får inte grundas på ekonomiska överväganden.

3. Innan beslut om utvisning av en varaktigt bosatt fattas skall medlemsstaterna beakta

- hur länge bosättningen i medlemsstaten har varat,
- den berörda personens ålder,

- c) följderna för vederbörande och dennes familjemedlemmar,
- d) banden med bosättningslandet eller avsaknaden av band med ursprungslandet.

4. Om ett beslut om utvisning har fattats skall den varaktigt bosatte ha möjlighet att överklaga beslutet i den aktuella medlemsstaten.

5. Rättshjälp skall ges till varaktigt bosatta som saknar tillräckliga medel på samma villkor som till medborgare i den stat där de är bosatta.

Artikel 13

Förmånligare nationella bestämmelser

Medlemsstaterna får utfärda uppehållstillstånd som gäller permanent eller tills vidare på förmånligare villkor än de som anges i detta direktiv. Sådana uppehållstillstånd skall inte ge rätt till bosättning i andra medlemsstater enligt kapitel III i detta direktiv.

KAPITEL III

BOSÄTTNING I ANDRA MEDLEMSSTATER

Artikel 14

Huvudregel

1. Varaktigt bosatta skall ha rätt att bosätta sig i andra medlemsstater än den som beviljade ställning som varaktigt bosatt under längre tid än tre månader förutsatt att villkoren i detta kapitel är uppfyllda.

2. Varaktigt bosatta får bosätta sig i en annan medlemsstat på följande grunder:

- a) För att bedriva ekonomisk verksamhet som anställd eller egenföretagare.
- b) För att studera eller följa en yrkesutbildning.
- c) För andra syften.

3. När det rör sig om ekonomisk verksamhet som anställd eller egenföretagare i enlighet med punkt 2 a får medlemsstaterna granska situationen på sina respektive arbetsmarknader och tillämpa sina nationella förfaranden när det gäller kraven för att tillträda en ledig plats respektive bedriva sådan verksamhet.

Av arbetsmarknadspolitiska skäl får medlemsstaterna ge företräde åt unionsmedborgare, tredjelandsmedborgare om detta föreskrivs i gemenskapslagstiftningen, samt till tredjelandsmedborgare som är lagligt bosatta och som får arbetslöshetsunderstöd i den berörda staten.

4. Genom undantag från bestämmelserna i punkt 1 får medlemsstaterna begränsa det totala antalet personer som skall ha rätt till bosättning, under förutsättning att sådana begränsningar redan fastställts för tredjelandsmedborgarnas tillträde i den befintliga lagstiftningen vid tidpunkten för antagandet av detta direktiv.

5. Detta kapitel gäller inte varaktigt bosatta personers bosättning i medlemsstaterna

- a) i egenskap av anställda som utstationerats av en tjänsteleverantör inom ramen för tillhandahållande av tjänster över gränserna,

- b) i egenskap av leverantörer av tjänster över gränserna.

Medlemsstaterna får i enlighet med nationell lagstiftning besluta på vilka villkor varaktigt bosatta som önskar flytta till en andra medlemsstat och vara ekonomiskt verksamma som säsongsanställda, får vistas i den medlemsstaten. Gränsarbetare får också omfattas av särskilda bestämmelser i den nationella lagstiftningen.

6. Detta kapitel påverkar inte tillämpningen av relevant gemenskapslagstiftning om social trygghet för tredjelandsmedborgare.

Artikel 15

Villkor för bosättning i en annan medlemsstat

1. Så snart som möjligt och senast tre månader efter inresan i den andra medlemsstaten skall varaktigt bosatta lämna in en ansökan om uppehållstillstånd hos den berörda medlemsstatens behöriga myndigheter.

Medlemsstaterna får godta att varaktigt bosatta lämnar in ansökan om uppehållstillstånd till de behöriga myndigheterna i den andra medlemsstaten medan personen fortfarande är bosatt i den första medlemsstaten.

2. Medlemsstaterna får anmoda de berörda personerna att visa upp bevis

- a) på stabila och regelbundna försörjningsmedel som är tillräckliga för att de skall kunna försörja sig själva och sina familjemedlemmar utan hjälp från systemet för socialt bistånd i den berörda medlemsstaten. För var och en av de kategorier som anges i artikel 14.2 skall medlemsstaterna bedöma dessa försörjningsmedel med hänsyn till vilken typ av medel det rör sig om och inkomsternas regelbundenhet, och får beakta nivån för minimilöner och -pensioner,

- b) på en sjukförsäkring avseende alla risker i den andra medlemsstaten som de egna medborgarna i den berörda medlemsstaten normalt omfattas av.

3. Medlemsstaterna får kräva att tredjelandsmedborgare följer villkoren för integrering i enlighet med nationell lagstiftning.

Detta villkor skall inte gälla när de berörda tredjelandsmedborgarna har anmodats att följa integreringsvillkor för att få ställning som varaktigt bosatt, i enlighet med bestämmelserna i artikel 5.2.

Om inte annat föreskrivs i det andra stycket får de berörda personerna anmodas att följa språkkurser.

4. Ansökan skall åtföljas av dokumentation, som skall fastställas i den nationella lagstiftningen, som visar att de berörda personerna uppfyller villkoren i fråga samt av uppehållstillståndet som varaktigt bosatt och giltig resehandling eller bestyrkta kopior av resehandling.

Den dokumentation som avses i det första stycket får även inbegripa dokumentation som rör lämplig bostad.

I synnerhet gäller följande:

- a) Om personen bedriver ekonomisk verksamhet får den andra medlemsstaten anmoda de berörda personerna att visa upp bevis om följande:
 - i) Om de är anställda, att de har ett anställningskontrakt, ett intyg från arbetsgivaren om anställning eller ett erbjudande om anställningskontrakt enligt villkoren i den nationella lagstiftningen. Medlemsstaterna skall fastställa vilket av de ovannämnda bevisen som krävs.
 - ii) Om de är egenföretagare, att de har tillräckliga medel, i enlighet med nationell lagstiftning, för att kunna bedriva verksamhet som egenföretagare, tillsammans med nödvändiga handlingar och tillstånd.
- b) Om personerna studerar eller följer en yrkesutbildning får den andra medlemsstaten anmoda de berörda personerna att visa upp bevis för att de har skrivit in sig vid en godkänd utbildningsanstalt för att studera där eller följa en yrkesutbildning.

Artikel 16

Familjemedlemmar

1. Om varaktigt bosatta utövar sin rätt till bosättning i en andra medlemsstat och om familjen redan var bildad i den första medlemsstaten, skall sådana familjemedlemmar som uppfyller villkoren i artikel 4.1 i direktiv 2003/86/EG tillåtas medfölja eller förena sig med varaktigt bosatta.
2. Om varaktigt bosatta utövar sin rätt till bosättning i en andra medlemsstat och om familjen redan var bildad i den första medlemsstaten, får sådana familjemedlemmar som ej omfattas av artikel 4.1 i direktiv 2003/86/EG tillåtas medfölja eller förena sig med varaktigt bosatta.
3. Med beaktande av ansökan om uppehållstillstånd skall bestämmelserna i artikel 15.1 gälla.
4. Den andra medlemsstaten får anmoda familjemedlemmar till varaktigt bosatta att samtidigt med ansökan om uppehållstillstånd visa upp
 - a) sitt EG-uppehållstillstånd som varaktigt bosatt eller annat uppehållstillstånd och giltig resehandling eller bestyrkta kopior av resehandling,
 - b) bevis för att de har varit bosatta i den första medlemsstaten i egenskap av familjemedlemmar till varaktigt bosatta,

- c) bevis för att de har stabila och regelbundna försörjningsmedel som är tillräckliga för att de skall kunna försörja sig själva och sina familjemedlemmar utan hjälp från systemet för socialt bistånd i den berörda medlemsstaten, eller att de varaktigt bosatta har sådana tillgångar och försäkringar för dem, samt en sjukförsäkring som omfattar alla risker i den andra medlemsstaten. Medlemsstaterna skall bedöma dessa tillgångar med hänsyn till vilken typ av medel det rör sig om och inkomsternas regelbundenhet, och får beakta nivån för minimilöner och -pensioner.

5. Om familjen inte redan var bildad i den första medlemsstaten skall bestämmelserna i direktiv 2003/86/EG gälla.

Artikel 17

Allmän ordning och säkerhet

1. Medlemsstaterna får vägra ansökningar om uppehållstillstånd från varaktigt bosatta eller deras familjemedlemmar om personen utgör ett hot mot allmän ordning eller säkerhet.

När beslutet fattas skall medlemsstaten beakta hur grovt brottet är eller vilken typ av brott mot allmän ordning och allmän säkerhet som har begåtts av den varaktigt bosatta personen, eller personens familjemedlem eller familjemedlemmar, eller den fara som personen utgör.

2. Det beslut som avses i punkt 1 får inte grundas på ekonomiska överväganden.

Artikel 18

Folkhälsa

1. Medlemsstaterna får vägra ansökningar om uppehållstillstånd från varaktigt bosatta eller deras familjemedlemmar om personen utgör ett hot mot folkhälsan.
2. De enda sjukdomar som får motivera vägrad inresa och vägrad rätt till bosättning i den andra medlemsstaten skall vara de sjukdomar som definieras av Världshälsoorganisationens relevanta och tillämpliga instrument samt andra smittsamma infektions- och parasitsjukdomar om dessa i mottagarlandet omfattas av bestämmelser till skydd för medborgarna. Medlemsstaterna får inte införa nya bestämmelser och ny praxis som är mer långtgående.
3. Sjukdomar som uppstår efter det att det första uppehållstillståndet har utfärdats i den andra medlemsstaten får inte ligga till grund för en vägran att förnya tillståndet eller för utvisning.
4. En medlemsstat får kräva att personer som avses i detta direktiv undergår en hälsoundersökning, för att fastställa att de inte lider av någon av de sjukdomar som anges i punkt 2. Dessa hälsoundersökningar, som får vara avgiftsfria, får inte genomföras systematiskt.

Artikel 19

Prövning av ansökan om och utfärdande av uppehållstillstånd

1. De behöriga nationella myndigheterna skall handlägga en ansökan inom fyra månader efter inlämnandet.

Om en ansökan inte åtföljs av de bevishandlingar som räknas upp i artiklarna 15 och 16, eller i undantagsfall om behandlingen av ansökan är komplicerad, får den tidsfrist som anges i första stycket förlängas med högst tre månader. I sådana fall skall de behöriga nationella myndigheterna underrätta den sökande om detta.

2. Om villkoren i artiklarna 14, 15 och 16 är uppfyllda skall den andra medlemsstaten, om inget annat föreskrivs i bestämmelserna om allmän ordning, säkerhet och hälsa i artiklarna 17 och 18, utfärda ett förnybart uppehållstillstånd åt den varaktigt bosatte. Detta uppehållstillstånd skall, efter ansökan om så erfordras, förnyas när det går ut. Den andra medlemsstaten skall underrätta den första medlemsstaten om sitt beslut.

3. Den andra medlemsstaten skall för den varaktigt bosattes familjemedlemmar utfärda uppehållstillstånd som kan förnyas med samma giltighetstid som det som utfärdades till den varaktigt bosatte.

Artikel 20

Förfarandegarantier

1. Beslut om avslag på en ansökan om uppehållstillstånd skall vara vederbörligen motiverat. Den berörda tredjelandsmedborgaren skall underrättas om beslutet enligt förfarandena för detta i den nationella lagstiftningen. Av beslutet skall framgå vilka möjligheter som finns att överklaga och inom vilken tid överklagande kan göras.

Följderna av att ett beslut inte har fattats vid utgången av den tidsfrist som anges i artikel 19.1 skall regleras i den berörda medlemsstatens nationella lagstiftning.

2. Om ansökan om uppehållstillstånd avslås eller om uppehållstillståndet återkallas eller inte förnyas, skall den berörda personen ha rätt att ansöka om rättslig prövning i den berörda medlemsstaten.

Artikel 21

Garanterad behandling i den andra medlemsstaten

1. Så snart som varaktigt bosatta har fått uppehållstillstånd i den andra medlemsstaten i enlighet med artikel 19 skall de i den medlemsstaten åtnjuta likabehandling på de områden, och i enlighet med de villkor, som anges i artikel 11.

2. Varaktigt bosatta skall ha tillträde till arbetsmarknaden i enlighet med bestämmelserna i punkt 1.

Medlemsstaterna får fastslå att de personer som avses i artikel 14.2 a skall ha begränsad tillgång till andra anställningar än de anställningar som de har beviljats uppehållstillstånd för enligt villkoren i nationell lagstiftning för en period som inte överstiger tolv månader.

Medlemsstaterna får, i enlighet med nationell lagstiftning, bestämma på vilka villkor de personer som avses i artikel 14.2 b och 14.2 c får tillträde till verksamhet som anställda eller egenföretagare.

3. Så snart som varaktigt bosatta har fått uppehållstillstånd i den andra medlemsstaten i enlighet med artikel 19 skall deras familjemedlemmar åtnjuta de rättigheter som räknas upp i artikel 14 i direktiv 2003/86/EG i den medlemsstaten.

Artikel 22

Återkallande av uppehållstillståndet och återtagandeskyldighet

1. Till dess att tredjelandsmedborgare har uppnått ställning som varaktigt bosatta får den andra medlemsstaten vägra förnya eller återkalla uppehållstillståndet samt, i enlighet med förfarandena i den nationella lagstiftningen, inklusive förfaranden för utvisning, ålägga varaktigt bosatta och familjemedlemmar att lämna dess territorium i följande fall:

a) Av hänsyn till allmän ordning och säkerhet i enlighet med artikel 17.

b) Om villkoren i artiklarna 14, 15 och 16 inte längre uppfylls.

c) När tredjelandsmedborgaren inte lagligen är bosatt i den medlemsstaten.

2. Om den andra medlemsstaten antar någon av de åtgärder som anges i punkt 1 skall den första medlemsstaten omedelbart och utan formaliteter återta den varaktigt bosatte och dennes familjemedlemmar. Den andra medlemsstaten skall underrätta den första medlemsstaten om sitt beslut.

3. Till dess att en tredjelandsmedborgare uppnått ställning som varaktigt bosatt och oavsett den skyldighet till återtagande som föreskrivs i punkt 2, får den andra medlemsstaten fatta beslut om att utvisa tredjelandsmedborgaren från unionens territorium, i enlighet med artikel 12 och enligt garantierna i den artikeln, på grund av allvarligt hot mot allmän ordning eller säkerhet.

Den andra medlemsstaten skall samråda med den första medlemsstaten när ett sådant beslut fattas.

Om den andra medlemsstaten antar ett beslut om att utvisa den berörda tredjelandsmedborgaren, skall den vidta alla åtgärder som är lämpliga för att effektivt kunna genomföra detta. Den andra medlemsstaten skall tillhandahålla relevant information till första medlemsstaten för genomförandet av utvisningsbeslutet.

4. Beslut om utvisning får inte kombineras med permanent bosättningsförbud i de fall som anges i punkterna 1 b och 1 c.

5. Återtagandeskyldigheten enligt punkt 2 skall gälla oavsett möjligheten för varaktigt bosatta och familjemedlemmar att flytta till en tredje medlemsstat.

Artikel 23

Förvärv av ställning som varaktigt bosatt i den andra medlemsstaten

1. Efter ansökan skall den andra medlemsstaten bevilja varaktigt bosatta den ställning som anges i artikel 7, under förutsättning att bestämmelserna i artiklarna 3, 4, 5 och 6 är uppfyllda. Den andra medlemsstaten skall underrätta den första medlemsstaten om sitt beslut.

2. Förfarandet i artikel 7 skall tillämpas vid inlämnande och prövning av ansökan om ställning som varaktigt bosatt i den andra medlemsstaten. För utfärdande av uppehållstillstånd skall bestämmelserna i artikel 8 gälla. Om ansökan avslås, skall förfarandegarantierna i artikel 10 gälla.

KAPITEL IV

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 24

Rapporteringskyldighet och "rendez-vous"-klausul

Kommissionen skall med jämna mellanrum, och första gången senast den 23 januari 2011 rapportera till Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av detta direktiv i medlemsstaterna, och vid behov föreslå nödvändiga ändringar. Dessa ändringsförslag skall vara prioriterade enligt artiklarna 4, 5, 9, 11 och kapitel III.

Artikel 25

Kontaktpunkter

Medlemsstaterna skall upprätta kontaktpunkter med ansvar för att ta emot och överföra den information som anges i artiklarna 19.2, 22.2 och 23.1.

Medlemsstaterna skall upprätta ett lämpligt samarbete om det informations- och dokumentationsutbyte som anges i det första stycket.

Artikel 26

Införlivande

Medlemsstaterna skall sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 23 januari 2006. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

Artikel 27

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 28

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna i enlighet med Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.

Utfärdat i Bryssel den 25 november 2003.

På rådets vägnar

G. TREMONTI

Ordförande

II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 4 september 2003

om grundläggande krav för marin radioutrustning avsedd att installeras på de fartyg som inte omfattas av SOLAS för deltagande i det globala nödsignals- och säkerhetssystemet till sjöss (GMDSS)

[delgivet med nr K(2003) 2912]

(Text av betydelse för EES)

(2004/71/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT
DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/5/EG av den 9 mars 1999 om radioutrustning och teleterminalutrustning och om ömsesidigt erkännande av utrustningens överensstämmelse ⁽¹⁾, särskilt artikel 3.3 e i detta, och

av följande skäl:

- (1) En rad medlemsstater har infört eller avser att införa gemensamma säkerhetsstandarder och säkerhetsregler för radioutrustning på de fartyg som inte omfattas av SOLAS (Safety of Life At Sea).
- (2) Harmoniseringen av radiotjänster bör bidra till att öka säkerheten för de fartyg som inte omfattas av SOLAS, i synnerhet i nödsituationer och under svåra väderförhållanden.
- (3) I rundskrivelse 803 från Internationella sjöfartsorganisationens utskott för sjöfartens säkerhet (MSC) om deltagandet för de fartyg som inte omfattas av SOLAS i det globala nödsignals- och säkerhetssystemet till sjöss (GMDSS), samt i resolution MSC.77(69) från Internationella sjöfartsorganisationen (IMO) uppmanas regeringarna att tillämpa riktlinjerna för deltagandet i GMDSS för de fartyg som inte omfattas av SOLAS samt att föreskriva att radioutrustning som installeras på de havsgående fartyg som inte omfattas av SOLAS skall ha vissa egenskaper avseende GMDSS.

- (4) I Internationella teleunionens (ITU) radioreglemente fastställs vissa frekvenser för GMDSS. All radioutrustning som opererar på dessa frekvenser och som är avsedd att användas i nödsituationer bör möjliggöra den användning som avses med dessa frekvenser och erbjuda en tillräcklig garanti för att den fungerar felfritt i nödsituationer.
- (5) Räckvidden för kommissionens beslut 2000/638/EG av den 22 september 2000 om tillämpningen av artikel 3.3 e i direktiv 1999/5/EG på marin radioutrustning vilken är avsedd att installeras på de havsgående fartyg som inte omfattas av SOLAS för deltagande i det globala nödsignals- och säkerhetssystemet till sjöss (GMDSS) och vilken inte omfattas av rådets direktiv 96/98/EG om marin utrustning ⁽²⁾, är begränsad till utrustning avsedd att installeras på havsgående fartyg. Räckvidden för det beslutet bör utvidgas till att även omfatta GMDSS-utrustning för alla fartyg som inte omfattas av SOLAS. Den höga säkerhetsnivån som uppnås genom detta beslut anses vara relevant för alla fartyg och därför bör beslutets räckvidd ändras så att samma krav gäller för användning av GMDSS-utrustning utanför tillämpningsområdet för SOLAS och direktivet om marin utrustning, oavsett om fartygen är havsgående eller inte. Beslut 2000/638/EG bör därför ersättas.
- (6) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från kommittén för bedömning av överensstämmelse och marknadsövervakning inom teleområdet.

⁽¹⁾ EGT L 91, 7.4.1999, s. 10.

⁽²⁾ EGT L 269, 21.10.2000, s. 52.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE

Artikel 1

Detta beslut skall tillämpas på radioutrustning avsedd att installeras på de fartyg som inte omfattas av SOLAS för deltagande i det globala nödsignals- och säkerhetssystemet till sjöss (GMDSS) i enlighet med kapitel IV i SOLAS-konventionen som gäller inom ramen för

- a) marina mobiltjänster enligt artikel 1.28 i ITU:s radioreglemente, eller
- b) satellitbaserade marina mobiltjänster enligt artikel 1.29 i ITU:s radioreglemente.

Artikel 2

Radioutrustning som omfattas av detta beslut enligt artikel 1 skall vara konstruerad på ett sådant sätt att den fungerar felfritt när den exponeras för en marin miljö, uppfyller alla driftskrav för GMDSS i nödsituationer och möjliggör tydlig och stabil kommunikation med en hög grad av tillförlitlighet när det gäller analoga eller digitala kommunikationsförbindelser.

Artikel 3

Beslut 2000/638/EG skall upphöra att gälla.

Artikel 4

Detta beslut skall tillämpas från och med den 4 september 2004.

Artikel 5

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 4 september 2003.

På kommissionens vägnar

Erkki LIIKANEN

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUT
av den 5 december 2003
om gemenskapens ekonomiska bidrag till OIE:s internationella konferens om djurskydd 2004

(2004/72/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSIONEN HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets beslut 90/424/EEG av den 26 juni 1990 om utgifter inom veterinärområdet ⁽¹⁾, senast ändrat genom förordning (EG) nr 806/2003 ⁽²⁾, särskilt artikel 20 i detta, och

av följande skäl:

- (1) Enligt beslut 90/424/EEG skall gemenskapen vidta eller hjälpa medlemsstaterna att vidta de tekniska och vetenskapliga åtgärder som är nödvändiga för utvecklingen av gemenskapens veterinärlagstiftning och veterinärbildning.
- (2) Den internationella kommittén vid Office International des Epizooties (OIE) antog den 29 maj 2002 resolution nr XIV som innebär att djurskydd kommer att ingå i dess arbetsplan för de kommande fem åren.
- (3) OIE:s internationella kommitté antog dessutom den 20 maj 2003 resolution nr XXVI med en rekommendation om att en internationell konferens om djurskydd (OIE:s internationella konferens) anordnas under 2004 och att OIE:s medlemsländer stöder anordnandet av denna konferens.
- (4) I meddelandet från kommissionen till rådet och Europaparlamentet om djurskyddslagstiftning för djur inom animalieproduktionen i tredje land och konsekvenser för EU ⁽³⁾ (kommissionens meddelande) anges att kommissionen tillsammans med alla medlemsstater även i fortsättningen bör ge sitt fulla stöd till OIE:s initiativ och följa upp detta.
- (5) Rådet (jordbruk) antog i december 2002 särskilda slutsatser om djurs välbefinnande när det gäller ömsesidigt bistånd i samband med kontroll och internationella aspekter ⁽⁴⁾. I dessa slutsatser välkomnar rådet kommissionens meddelande. Det slås också fast att OIE är det

lämpliga organet när det gäller att utarbeta internationella standarder och riktlinjer för djurskydd och att gemenskapen vill arbeta för att främja utarbetandet av internationella standarder och riktlinjer för djurskydd.

- (6) Gemenskapens insatser för att utarbeta och sprida tekniskt och vetenskapligt material som rör OIE:s internationella konferens kommer att ingå i vidareutvecklingen av gemenskapens veterinärlagstiftning och veterinärbildning.
- (7) De medel som behövs för att gemenskapen skall kunna bidra till OIE:s internationella konferens 2004 bör därför ställas till förfogande.
- (8) Detta ekonomiska bidrag från gemenskapen bör tillhandahållas med villkoret att den planerade konferensen genomförs på ett effektivt sätt.
- (9) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från Ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Enda artikel

Åtgärden för att publicera och sprida tekniskt och vetenskapligt material som rör OIE:s internationella konferens om djurskydd 2004, som skall finansieras via budgetpost B 1-3 3 1 i Europeiska gemenskapens budget 2003 till ett högsta belopp av 40 000 euro, godkänns härmed.

Utfärdat i Bryssel den 5 december 2003.

På kommissionens vägnar

David BYRNE

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 224, 18.8.1990, s. 19.

⁽²⁾ EUT L 122, 16.5.2003, s. 1.

⁽³⁾ KOM(2002) 626 slutlig.

⁽⁴⁾ Dokument 15419/02 från Europeiska unionens råd.

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 15 januari 2004

om Tysklands ansökan om tillämpning av den särskilda bestämmelsen i artikel 3 i direktiv 93/38/EEG

[delgivet med nr K(2003) 5351]

(Endast den tyska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

(2004/73/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT
DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 93/38/EEG av den 14 juni 1993 om samordning av upphandlingsförfarandet för enheter som är verksamma inom området för vatten-, energi-, transport- och telekommunikation ⁽¹⁾, senast ändrat genom kommissionens direktiv 2001/78/EG ⁽²⁾, särskilt artikel 3.4 i detta,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 94/22/EG av den 30 maj 1994 om villkoren för beviljande och utnyttjande av tillstånd för prospektering efter samt undersökning och utvinning av kolväten ⁽³⁾, särskilt artikel 12 i detta,

efter Tysklands förnyade ansökan av den 12 november 2002 ⁽⁴⁾,

efter samråd med Rådgivande kommittén för offentlig upphandling, och

av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 3 i direktiv 93/38/EEG kan en medlemsstat begära att kommissionen skall föreskriva att utnyttjandet av ett geografiskt område, i syfte att undersöka förekomst av eller utvinningsmöjligheter för olja, gas, kol eller andra fasta bränslen, inte skall betraktas som en verksamhet av det slag som avses i artikel 2.2 b i i ifrågavarande direktiv, och att de upphandlande enheterna inte skall anses ha särskilda rättigheter eller ensamrätt av det slag som avses i artikel 2.3 b i samband med utövandet av en eller flera av dessa verksamhetsformer, om vissa villkor är uppfyllda beträffande gällande nationella bestämmelser för sådan verksamhet och den sökande medlemsstaten säkerställer att principerna om icke-diskriminering och upphandling i konkurrens iaktas och kommissionen informeras om tilldelningen av dessa kontrakt.

⁽¹⁾ EGT L 199, 9.8.1993, s. 84.

⁽²⁾ EGT L 285, 29.10.2001, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 164, 30.6.1994, s. 3.

⁽⁴⁾ Tyskland lämnade den 15 november 1991 in en första ansökan enligt artikel 3 i direktiv 90/531/EEG som kommissionen inte kunde godkänna, eftersom den var ofullständig. Bestämmelsen om rättsskydd i 57a § i den tyska budgetprinciplagen (Haushaltsgrundsatzgesetz) ansågs inte tillräcklig för att garantera ett effektivt rättsskydd. Denna bestämmelse ändrades först 1998 genom antagandet av den fjärde delen av lagen mot konkurrensbegränsningar (Gesetz gegen Wettbewerbsbeschränkungen).

- (2) Medlemsstater som uppfyller sina skyldigheter enligt direktiv 94/22/EG anses även uppfylla villkoren enligt artikel 3.1 i direktiv 93/38/EEG när det gäller olja och gas.

- (3) Genom skrivelse av den 12 november 2002 begärde Tyskland att kommissionen skulle fatta ett beslut enligt artikel 3 i direktiv 93/38/EEG om utnyttjande av ett geografiskt område i syfte att undersöka förekomst av eller utvinningsmöjligheter för olja, gas, kol eller andra fasta bränslen.

I denna fråga hänvisade Tyskland till en skrivelse av den 15 november 1991 där Tyskland ursprungligen framfört en begäran enligt artikel 3 i då gällande rådets direktiv 90/531/EEG ⁽⁵⁾. Artikel 3 i direktiv 90/531/EEG och artikel 3 i nu gällande direktiv 93/38/EEG motsvarar varandra fullständigt innehållsmässigt, med undantag för hänvisningen till direktiv 94/22/EEG och det antagande som följer därav. Efter Tysklands begäran följde en skriftväxling mellan kommissionen och Förbundsrepubliken Tyskland.

Genom skrivelser av den 9 juli 1992 och den 30 november 1992 informerade kommissionen Förbundsrepubliken Tyskland om vad den kommit fram till vid en första granskning och bad om svar på vissa frågor inom en viss tid. Kommissionen fastslog i skrivelsen av juli 1992 att det i själva gruvlagen (Bundesberggesetz) inte tas hänsyn till alla kumulativa kriterier i artikel 3.1. Enligt ordalydelsen i artikel 3.1 skall villkoren beskrivas och preciseras genom nationella bestämmelser på lagnivå. Rådet och kommissionen hade emellertid vid det slutgiltiga antagandet av direktiv 90/531/EEG i rådets protokoll låtit införa att kriterierna och villkoren skulle kunna ingå i lagarna men också i andra genomförandebestämmelser. En prövning från fall till fall av de i artikel 3.2 angivna tillståndsvillkoren är inte tillräcklig. De måste även ingå i lagar eller allmänna genomförandebestämmelser. I skrivelsen av november 1992 uppmanade kommissionen de tyska myndigheterna att bekräfta att

⁽⁵⁾ EGT L 297, 29.10.1990, s. 1.

de föreskrifter som antagits av delstaterna för att komplettera gruvlagen inte endast offentliggjorts utan också att deras innehåll är tvingande och att mottagarna kan göra sin rätt gällande genom att stödja sig på dessa föreskrifter. I förslaget till den förordning, som för genomförandet av artikel 3.2 förelades kommissionen, förklarade denna att förordningen såväl innehållsmässigt som när det gällde den rättsliga grunden måste omarbetas. Som de tyska myndigheterna själva förklarat skall det inte genom förordningen bli möjligt att utfärda föreskrifter som ger en eventuell uppdragstagare rättigheter som han framgångsrikt kan åberopa om han inför en rättsinstans skulle vilja föra talan mot en uppdragsgivare då denne brutit mot sina förpliktelser att säkerställa en uppdragstilldelning i konkurrens.

På kommissionens begäran framlade de tyska myndigheterna genom skrivelser av den 14 september 1992, den 25 februari 1993 och den 28 september 1993 som belägg för att artikel 3.1 tillämpas utkast till genomförandebestämmelser om förfarandet för att utfärda tillstånd enligt den tyska gruvlagen samt belägg för att dessa offentliggjorts i den tyska författningssamlingen. Dessa bestämmelser gäller fortfarande i samma lydelse. Svar gavs också på de frågor som kommissionen ställt.

Genom skrivelse av den 28 september 1993 informerade de tyska myndigheterna kommissionen om att direktiv 90/531/EEG införlivats genom ändring av den andra budgetprinciplagen, som trädde i kraft den 1 november 1993 och att de utgår från att villkoren i artikel 3.2 följaktligen är uppfyllda.

- (4) Under tiden antogs den 14 juni 1993 direktiv 93/38/EEG, som ersatte direktiv 90/531/EEG. Medlemsstaterna skulle börja tillämpa detta direktiv senast från och med den 1 juli 1994. Genom den tyska lagen om ändring av reglerna för offentlig upphandling (Gesetz zur Änderung der Rechtsgrundlagen für die Vergabe öffentlicher Aufträge [Vergaberechtsänderungsgesetz]) av den 26 augusti 1998⁽¹⁾ införlivades direktiv 93/38/EEG i tysk rätt.

Bestämmelsen om rättsskydd enligt § 57a i den tyska budgetprinciplagen som kommissionen kritiserat i sin skrivelse av den 30 november 1992 ersattes i samband med detta av den fjärde delen av lagen mot konkurrensbegränsningar.

I 11 § i den tyska lagen om offentlig upphandling (Verordnung über die Vergabe öffentlicher Aufträge [Vergabeverordnung]) av den 9 januari 2001 som stöder sig på lagen mot konkurrensbegränsningar, upprepas bestämmelsen i artikel 3.2 i direktiv 93/38/EEG och därigenom säkerställs att principerna om icke-diskriminering och upphandling i konkurrens iakttas av de upphandlande enheter som enligt den tyska gruvlagen har fått rätt att undersöka förekomsten av eller utvin-

ningsmöjligheterna för olja, gas, kol eller andra fasta bränslen. Detta gäller i synnerhet den information som företagen har fått rörande planerade upphandlingar och skyldigheten att underrätta kommissionen om kontraktstilldelningen. Då den tyska lagen om offentlig upphandling stöder sig på § 97 punkt 6 och § 127 i den ändrade lagen om konkurrensbegränsningar var kommissionens invändningar i skrivelsen av den 30 november 1992 inte längre relevanta.

- (5) Genom den tyska gruvlagen av den 13 augusti 1980⁽²⁾ och genomförandebestämmelserna om förfarandet för att utfärda tillstånd enligt gruvlagen av 1993 har Tyskland uppfyllt sina skyldigheter enligt direktiv 94/22/EG.

Dessa bestämmelser gäller inte bara kolväten utan också kol och andra fasta bränslen.

- (6) I enlighet med artikel 3.3 i direktiv 94/22/EG offentliggjorde Tyskland inom fastställd tidsfrist den 22 oktober 1994 i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* ett meddelande⁽³⁾ om att hela Tysklands territorium i den mening som avses i ifrågavarande artikel är permanent tillgängligt för prospektering efter samt undersökning och utvinning av kolväten, såvida det inte föreligger några enskilda tillstånd.

- (7) I enlighet med artikel 5.1 femte stycket andra meningen i direktiv 94/22/EG offentliggjorde⁽⁴⁾ Tyskland den 18 mars 1995 i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* en hänvisning till offentliggörandet i sin författningssamling av de kriterier som avses i artikel 5.1.

- (8) I enlighet med artikel 9 i direktiv 94/22/EEG offentliggör den tyska förbundsregeringen varje år en rapport om gruvdriften i Tyskland med titeln Der Bergbau in der Bundesrepublik Deutschland, som innehåller en förteckning över bearbetningstillstånd. Bearbetningstillstånd innehåller bara de uppgifter som krävs för att de rättsliga kraven skall uppfyllas, i synnerhet när det gäller geografisk och tidsmässig omfattning. Enligt gällande tysk förvaltningsrätt är det inte tillåtet att göra utfärdandet av tillstånd avhängigt av motprestationer som inte är tillåtna enligt lagstiftningen.

- (9) Beträffande olja och gas utgår kommissionen från att Tyskland uppfyller villkoren i artikel 3.1 i direktiv 93/38/EEG, då alla bestämmelser i direktiv 94/22/EG är införlivade i den tyska gruvlagen av den 13 augusti 1980 och dess genomförandebestämmelser, och det antagande som följer av artikel 12 om att villkoren i artikel 3.1 direktiv 93/38/EEG är uppfyllda därigenom träder i kraft.

Artikel 3.2 i direktiv 93/38/EEG har införlivats i tysk rätt genom 11 § i den tyska lagen om offentlig upphandling.

I fråga om artikel 3.3 i direktiv 93/38/EEG har kommissionen inga ytterligare uppgifter.

⁽²⁾ BGBl. I, s. 1310.

⁽³⁾ EGT C 294, 22.10.1994, s. 11.

⁽⁴⁾ EGT C 67, 18.3.1995, s. 7.

⁽¹⁾ BGBl. I, s. 2512.

- (10) I direktiv 94/22/EEG regleras villkoren för att bevilja och utnyttja tillstånd för prospektering efter samt undersökning och utvinning av kolväten. Kol och andra fasta bränslen omfattas inte av direktivet i fråga. Tillämpningsområdet för ett direktiv kan inte utan vidare utsträckas till att även omfatta andra områden utan föregående ändring av direktivet i fråga. Det antagande som följer av artikel 12 är därför inte tillämpligt på kol och andra fasta bränslen. Medlemsstaterna kan dock på eget initiativ fatta beslut om att utsträcka tillämpningsområdet för direktiv 94/22/EEG till andra sektorer, t. ex. kol och andra fasta bränslen, och anta motsvarande nationella bestämmelser. Då det när det gäller kol och andra fasta bränslen även rör sig om en råvara som kan jämföras med olja och gas och då tillstånden för prospektering efter samt undersökning och utvinning av alla angivna råvaror tilldelas enligt ett liknande förfarande fann kommissionen det lämpligt att jämföra bestämmelserna i 94/22/EEG med dem i direktiv 93/38/EEG och konkret undersöka i vilken utsträckning det föreligger en korrekt överensstämmelse mellan direktiv 93/38/EEG och direktiv 94/22/EEG när det gäller genomförandet för kol och andra fasta bränslen. Då detta ärende inte gäller tillämpningen av det antagande som följer av artikel 12, måste kommissionen granska dessa bestämmelser enligt artikel 3.1 i två steg.

För det första måste den undersöka i vilken utsträckning bestämmelserna i direktiv 93/38/EEG överensstämmer med bestämmelserna i direktiv 94/22/EG:

- Artiklarna 2, 3 och 7 i direktiv 94/22/EG motsvarar artikel 3.1 a i direktiv 93/38/EEG.
- Artikel 5.1 i direktiv 94/22/EG motsvarar artikel 3.1 b i direktiv 93/38/EEG.
- Artikel 4 a i direktiv 94/22/EG motsvarar artikel 3.1 c i direktiv 93/38/EEG.
- Artikel 5.2–5.5 i direktiv 94/22/EG motsvarar artikel 3.1 d i direktiv 93/38/EEG.
- Artikel 6.4 i direktiv 94/22/EG motsvarar artikel 3.1 e i direktiv 93/38/EEG.

För det andra måste den undersöka i vilken utsträckning genomförandet för kol och andra fasta bränslen är korrekt om direktiv 93/38/EEG överensstämmer med direktiv 94/22/EG. Det har redan fastställts att genomförandet för olja och gas har skett fullständigt och korrekt genom den tyska gruvlagen. Eftersom

bestämmelserna i gruvlagen inte bara gäller olja och gas utan även kol och andra fasta bränslen måste det förutsättas att, då de båda direktiven överensstämmer med varandra, direktiv 93/38/EEG också har genomförts korrekt för kol och andra fasta bränslen.

Artikel 3.2 i direktiv 93/38/EEG har införlivats i tysk rätt genom 11 § i den tyska lagen om offentlig upphandling.

I fråga om artikel 3.3 i direktiv 93/38/EEG har kommissionen inga ytterligare uppgifter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Utnyttjandet av ett geografiskt område, i syfte att undersöka förekomst eller utvinningsmöjligheter av olja, gas, kol eller andra fasta bränslen i Tyskland skall från och med den 15 januari 2004 inte betraktas som en verksamhet av det slag som avses i artikel 2.2 b i i direktiv 93/38/EEG.

Upphandlande enheter som bedriver sådan verksamhet skall i Tyskland inte anses åtnjuta särskilda rättigheter eller ensamrätt i den mening som avses i artikel 2.3 b i direktiv 93/38/EEG.

Artikel 2

1. Detta beslut antas på grundval av de lagar och andra författningar som gällde den 15 januari 2004 i Tyskland, varigenom direktiv 94/22/EG och artikel 3 i direktiv 93/38/EEG införlivats något som anmälts till kommissionen.

2. Tyskland skall omedelbart efter antagandet anmäla lagar och andra författningar varigenom de lagar och författningar som avses i punkt 1 ändras, så att kommissionen kan undersöka om detta beslut bör kvarstå, ändras eller upphävas.

Artikel 3

Detta beslut riktar sig till Förbundsrepubliken Tyskland.

Utfärdat i Bryssel den 15 januari 2004.

På kommissionens vägnar

Frederik BOLKESTEIN

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS REKOMMENDATION

av den 9 januari 2004

om ett samordnat övervakningsprogram för gemenskapen för år 2004 för att säkerställa att gränsvärdena följs för bekämpningsmedelsrester i och på spannmål och vissa andra produkter av vegetabiliskt ursprung

[delgivet med nr K(2003) 5400]

(Text av betydelse för EES)

(2004/74/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION UTFÄRDAR DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 86/362/EEG av den 24 juli 1986 om fastställande av gränsvärden för bekämpningsmedelsrester i och på spannmål⁽¹⁾, senast ändrat genom kommissionens direktiv 2003/113/EG⁽²⁾, särskilt artikel 7.2 b i detta,

med beaktande av rådets direktiv 90/642/EEG av den 27 november 1990 om fastställande av gränsvärden för bekämpningsmedelsrester i och på produkter av vegetabiliskt ursprung inklusive frukt och grönsaker⁽³⁾, senast ändrat genom direktiv 2003/113/EG, särskilt artikel 4.2 b i detta, och

av följande skäl:

- (1) Kommissionen bör successivt sträva efter ett system som gör det möjligt att uppskatta intaget av bekämpningsmedel via kosten. För att möjliggöra realistiska uppskattningar bör uppgifter om övervakningen av bekämpningsmedelsrester göras tillgängliga för ett antal livsmedel som utgör de viktigaste delarna av den europeiska kosthållningen. Det är allmänt erkänt att de viktigaste delarna av den europeiska kosthållningen utgörs av 20–30 livsmedelsprodukter. Med tanke på de resurser som finns tillgängliga på nationell nivå för övervakning av bekämpningsmedelsrester kan medlemsstaterna endast analysera prov från åtta produkter varje år inom ett samordnat övervakningsprogram. Användningen av bekämpningsmedel ändras under en treårsperiod. Varje bekämpningsmedel bör därför i allmänhet övervakas i 20–30 livsmedelsprodukter under en treårsperiod.
- (2) Rester av alla de bekämpningsmedel som omfattas av denna rekommendation bör övervakas under 2004, eftersom detta gör det möjligt att använda uppgifterna för att uppskatta det faktiska intaget via kosten.

Det behövs ett systematiskt statistiskt tillvägagångssätt beträffande antalet prov som skall tas i samband med den samordnade övervakningen. Ett sådant tillvägagångssätt har fastställts av Codex Alimentarius-kommissionen⁽⁴⁾. På grundval av en binomialfördelning kan det beräknas att analys av 613 prov innebär mer än 99 % sannolikhet för att upptäcka ett prov som innehåller bekämpningsmedelsrester över bestämningsgränsen, om mindre än 1 % av produkterna av vegetabiliskt ursprung innehåller bekämpningsmedelsrester över bestämningsgränsen. Provtagningen bör fördelas mellan medlemsstaterna på grundval av befolkningsstorleken och antal konsumenter, varvid minst 12 prov skall tas per produkt och år.

- (3) Nya riktlinjer för kvalitetskontroll av analys av bekämpningsmedelsrester har offentliggjorts av kommissionen⁽⁵⁾. Det råder enighet om att utkastet till riktlinjer så långt som möjligt bör tillämpas i medlemsstaternas analyslaboratorier och revideras fortlöpande mot bakgrund av erfarenheter från övervakningsprogrammen.
- (4) Enligt artikel 4.2 a i direktiv 90/642/EEG och artikel 7.2 a i direktiv 86/362/EEG skall medlemsstaterna specificera de kriterier de tillämpat när de utarbetat nationella övervakningsprogram. Denna information skall omfatta: i) de kriterier som tillämpats vid fastställandet av hur många prover som skall tas och analyser som skall utföras, de rapporteringsnivåer som tillämpats och enligt vilka kriterier dessa har fastställts, ii) närmare uppgifter om ackreditering av analyslaboratorierna enligt rådets direktiv 93/99/EEG av den 29 oktober 1993 om ytterligare åtgärder för offentlig kontroll av livsmedel⁽⁶⁾, iii) de konstaterade överträdelsernas antal och typ och åtgärder som vidtagits.
- (5) Information om resultaten av övervakningsprogrammen lämpar sig särskilt väl för elektronisk/datoriserad behandling, lagring och överföring. Format har fastställts för uppgifter via e-post som medlemsstaterna skickar in till kommissionen. Medlemsstaterna bör därför kunna skicka in sina rapporter till kommissionen i standardformatet. Det är effektivast om kommissionen utarbetar riktlinjer för den vidare utvecklingen av ett sådant standardformat.

⁽¹⁾ EGT L 221, 7.8.1986, s. 37.

⁽²⁾ EUT L 324, 11.12.2003, s. 24.

⁽³⁾ EGT L 350, 14.12.1990, s. 71.

⁽⁴⁾ Codex Alimentarius: Rester av bekämpningsmedel i livsmedel, Rom 1994, ISBN 92-5-203271-1; Vol. 2, s. 372.

⁽⁵⁾ Dokument nr SANCO/10476/2003 http://europa.eu.int/comm/food/fs/ph_ps/pest/index_en.htm.

⁽⁶⁾ EGT L 290, 24.11.1993, s. 14.

- (6) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från Ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS FÖLJANDE.

1. Medlemsstaterna uppmanas att provta och analysera de kombinationer av produkter och bekämpningsmedelsrester som anges i bilaga I på grundval av det antal prov av varje produkt som tilldelats dem i bilaga II och som, beroende på omständigheterna, återspeglar medlemsstatens, gemenskapens och tredjelands marknadsandelar på respektive medlemsstats marknad.

För bekämpningsmedel som utgör en akut risk, t.ex. OP-estrar, endosulfan och N-metylkarbamater, bör utvalda prov av produkterna: äpplen, tomater, sallat, purjolök och kålhuvud också genomgå en individuell analys av de enskilda enheterna i det andra laboratorieprovet, om dessa bekämpningsmedel kan spåras, och särskilt om det rör sig om produkter från en och samma producent. Antalet enheter bör överensstämma med kommissionens direktiv 2002/63/EG⁽¹⁾.

Det bör tas två prov. Om det första laboratorieprovet innehåller påvisbara rester av bekämpningsmedel, bör enheterna i det andra provet analyseras var för sig.

2. Medlemsstaterna uppmanas att senast den 31 augusti 2005 rapportera resultaten av analysen av prov, som analyserats för de kombinationer av produkter och bekämpningsmedelsrester som anges i bilaga I, med angivande av
- a) de analysmetoder som tillämpats och de rapporteringsnivåer som uppnåtts, i enlighet med kvalitetskontrollförfarandena i Kvalitetskontroll vid analys av bekämpningsmedelsrester, och
 - b) de konstaterade överträdelsernas antal och typ och åtgärder som vidtagits.

Rapporten bör läggas fram i ett format, inbegripet ett elektroniskt, enligt vägledningen⁽²⁾ till medlemsstaterna med avseende på genomförandet av kommissionens rekommendationer om gemenskapens samordnade inspektionsprogram.

3. Medlemsstaterna uppmanas att senast den 31 augusti 2005 ge kommissionen och övriga medlemsstater all den information som krävs enligt artikel 7.3 i direktiv 86/362/EEG och artikel 4.3 i direktiv 90/642/EEG om 2004 års övervakning för att säkerställa, åtminstone genom stickprov, att gränsvärdena för bekämpningsmedelsrester följs, varvid bland annat följande skall anges:

- a) Resultaten av deras nationella program för bekämpningsmedelsrester.
- b) Uppgifter om kvalitetskontrollen vid laboratorierna och särskilt uppgifter angående vilka delar av riktlinjerna för kvalitetskontroll av analys av bekämpningsmedelsrester som de inte har kunnat tillämpa eller där det har uppstått svårigheter vid tillämpningen.
- c) Uppgifter om ackreditering enligt artikel 3 i direktiv 93/99/EEG för de laboratorier som utför analyserna (däribland typ av ackreditering, ackrediteringsorgan och kopia av ackrediteringsbeslutet).
- d) Uppgifter om de kvalifikationstester och ringprov laboratoriet har deltagit i.

4. Medlemsstaterna uppmanas att senast den 30 september 2004 till kommissionen översända det planerade nationella programmet för övervakning av de gränsvärden för bekämpningsmedelsrester som fastställs i direktiven 90/642/EEG och 86/362/EEG för år 2005 med uppgifter om

- a) de kriterier som tillämpats vid fastställandet av hur många prover som skall tas och analyser som skall utföras,
- b) de rapporteringsnivåer som tillämpats och enligt vilka kriterier dessa har fastställts,
- c) uppgifter om ackreditering av analyslaboratorierna enligt direktiv 93/99/EEG.

Utfärdad i Bryssel den 9 januari 2004.

På kommissionens vägnar

David BYRNE

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 187, 16.7.2002, s. 30.

⁽²⁾ Redovisad och noterad varje år i Ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa.

BILAGA I

Kombinationer av bekämpningsmedel/produkt som skall övervakas

Bekämpningsmedelsrest som analysen gäller	År		
	2004	2005 (*)	2006 (*)
Acefat	(c)	(a)	(b)
Aldikarb	(c)	(a)	(b)
Azinfosmetyl	(c)	(a)	(b)
Azoxystrobin	(c)	(a)	(b)
Benomyl-gruppen	(c)	(a)	(b)
Bromopropylat	(c)	(a)	(b)
Kaptan	(c)	(a)	(b)
Klortalonil	(c)	(a)	(b)
Klorpyrifos	(c)	(a)	(b)
Klorpyrifosmetyl	(c)	(a)	(b)
Cypermترین	(c)	(a)	(b)
Cyprodinil	(c)	(a)	(b)
Deltamترین	(c)	(a)	(b)
Diazinon	(c)	(a)	(b)
Diklofluamid	(c)	(a)	(b)
Dikofol	(c)	(a)	(b)
Dimetoat	(c)	(a)	(b)
Difenylamin (**)	(c)	(a)	(b)
Endosulfan	(c)	(a)	(b)
Fenhexamid	(c)	(a)	(b)
Folpet	(c)	(a)	(b)
Imazalil	(c)	(a)	(b)
Iprodion	(c)	(a)	(b)
Kresoxim-metyl	(c)	(a)	(b)
Lambdacyhalotrin	(c)	(a)	(b)
Malation	(c)	(a)	(b)
Maneb-gruppen	(c)	(a)	(b)
Mekarbam	(c)	(a)	(b)
Metamidofos	(c)	(a)	(b)
Metalaxyl	(c)	(a)	(b)
Metidation	(c)	(a)	(b)

Bekämpningsmedelsrest som analysen gäller	År		
	2004	2005 (*)	2006 (*)
Metiokarb	(c)	(a)	(b)
Metomyl	(c)	(a)	(b)
Myklobutanil	(c)	(a)	(b)
Ometoat	(c)	(a)	(b)
Oxidemetonmetyl	(c)	(a)	(b)
Paration	(c)	(a)	(b)
Permetrin	(c)	(a)	(b)
Forat	(c)	(a)	(b)
Pirimifosmetyl	(c)	(a)	(b)
Procymidon	(c)	(a)	(b)
Propyzamid	(c)	(a)	(b)
Spiroxamin	(c)	(a)	(b)
Tiabendazol	(c)	(a)	(b)
Tolylfluanid	(c)	(a)	(b)
Triazofos	(c)	(a)	(b)
Vinklozolin	(c)	(a)	(b)

(*) Uppgifterna för år 2005 och 2006 beror på de program som kommer att rekommenderas för dessa år.

(**) Difenylamin skall endast analyseras i äpplen och päron.

(a) Päron, bananer, bönor (färska eller frysta), potatis, morötter, apelsiner/mandariner, persikor/nectariner, spenat (färsk eller fryst).

(b) Blomkål, paprika, vete, auberginer, ris, druvor, gurka, örter (färska eller frysta, utan baljor).

(c) Äpplen, tomater, sallat, jordgubbar, purjolök, apelsinjuice, huvudkål, råg/havre.

BILAGA II

Antal prov av varje produkt som skall tas av varje medlemsstat

Landskod	Prov	Landskod	Prov
A	12	IRL	12
B	12	L	12
CY	12	LT	12
CZ	12	LV	12
D	93	MT	12
DK	12	NL	17
E	45	P	12
EE	12	PL	45
EL	12	S	12
F	66	SI	12
FIN	12	SK	12
HU	12	UK	66
I	65		
Totalt antal prov: 613			

(Rättsakter som antagits med tillämpning av avdelning V i Fördraget om Europeiska unionen)

RÅDETS BESLUT 2004/75/GUSP

av den 11 december 2003

om ingående av ett avtal mellan Europeiska unionen och f.d. jugoslaviska republiken Makedonien om status och verksamhet för Europeiska unionens polisuppdrag (EUPOL Proxima) i f.d. jugoslaviska republiken Makedonien

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av Fördraget om Europeiska unionen, särskilt artikel 24 i detta,

med beaktande av rekommendationen från ordförandeskapet, och

av följande skäl:

- (1) Rådet antog den 29 september 2003 gemensam åtgärd 2003/681/GUSP om Europeiska unionens polisuppdrag i f.d. jugoslaviska republiken Makedonien (EUPOL Proxima) ⁽¹⁾.
- (2) Enligt artikel 13 i den gemensamma åtgärden skall statusen för EUPOL Proximas personal i f.d. jugoslaviska republiken Makedonien, inbegripet eventuella privilegier, immunitet och andra garantier som krävs för att EUPOL Proxima skall kunna fungera smidigt och fullt ut, fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 24 i Fördraget om Europeiska unionen.
- (3) Efter rådets beslut av den 24 november 2003 om att bemyndiga generalsekreteraren/den höge representanten, som biträder ordförandeskapet, att inleda förhandlingar på rådets vägnar, har denne, som biträdande åt ordförandeskapet, förhandlat fram ett avtal med f.d. jugoslaviska republiken Makedonien om status och verksamhet för Europeiska polisuppdraget (EUPOL Proxima) i denna stat.
- (4) Avtalet bör godkännas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Avtalet mellan Europeiska unionen och f.d. jugoslaviska republiken Makedonien om status och verksamhet för Europeiska unionens polisuppdrag (EUPOL Proxima) i denna stat godkänns härmed på Europeiska unionens vägnar.

Texten till avtalet åtföljer detta beslut.

Artikel 2

Rådets ordförande bemyndigas härmed att utse den person som skall ha rätt att underteckna avtalet med bindande verkan för Europeiska unionen.

Artikel 3

Detta beslut skall offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 4

Detta beslut får verkan samma dag som det antas.

Utfärdat i Bryssel den 11 december 2003.

På rådets vägnar

F. FRATTINI

Ordförande

⁽¹⁾ EUT L 249, 1.10.2003, s. 66.

BILAGA

ÖVERSÄTTNING

AVTAL

mellan Europeiska unionen och f.d. jugoslaviska republiken Makedonien om status och verksamhet för Europeiska unionens polisuppdrag i f.d. jugoslaviska republiken Makedonien (EUPOL Proxima)

EUROPEISKA UNIONEN, nedan kallad "EU",

å ena sidan, och

F.D. JUGOSLAVISKA REPUBLIKEN MAKEDONIEN, nedan kallad "värdparten",

å andra sidan,

tillsammans nedan kallade "parterna",

SOM BEAKTAR

- a) brevet av den 16 september 2003 från värdpartens premiärminister Crvenkovski som inbjöd EU att sätta igång ett rådgivande polisuppdrag och planera ett avtal mellan värdpartens regering och EU,
- b) svaret från generalsekreteraren/den höge representanten den 24 oktober 2003 där han tackar ja till inbjudan,
- c) Europeiska unionens råds antagande den 29 september 2003 av gemensam åtgärd 2003/681/GUSP om Europeiska unionens polisuppdrag hos värdparten,
- d) att parterna skall komma överens om hur länge EUPOL Proxima skall vara,
- e) att EU:s polisexperter i polisuppdraget kommer att övervaka, handleda och ge rådgivning till värdpartens polis,
- f) stabiliserings- och associeringsavtalet mellan värdparten och Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater som undertecknades den 9 april 2001 och som innehåller bestämmelser om samarbete i rättsliga och inrikes frågor,
- g) säkerhetssituationen hos värdparten som utvecklas positivt och det bidrag till detta som det framgångsrika genomförandet av EU:s militära operation hos värdparten (Concordia) har inneburit,
- h) värdpartens pågående verksamhet som stöds av EU och det internationella samfundet, att stärka rättsstaten, särskilt främja reformer av det straffrättsliga systemet och vidta ytterligare åtgärder för att hindra och kontrollera den organiserade brottsligheten och utveckla normer för polisverksamheten i enlighet med internationellt erkända normer,
- i) den gemensamma ambitionen att värdparten framgångsrikt skall följa en väg som utmynnar i medlemskap i EU,
- j) att de privilegier och immuniteter som fastställs i detta avtal inte är avsedda att gynna enskilda personer utan att säkerställa att EU-uppdraget utförs effektivt,
- k) att bestämmelserna i detta avtal inte kommer att påverka parternas rättigheter och skyldigheter enligt internationella avtal och andra internationella instrument genom vilka det inrättats internationella domstolar, inklusive Romstadgan för internationella brottmålsdomstolen.

HAR ENATS OM FÖLJANDE.

Artikel 1**2. I detta avtal avses med****Tillämpningsområde och definitioner**

1. Bestämmelserna i detta avtal och värdpartens alla förpliktelser eller privilegier, immunitet, lätnader eller medgivanden som har garanterats EUPOL Proxima eller dess personal skall endast tillämpas på värdpartens territorium.

a) *EUPOL Proxima*: Europeiska unionens polisuppdrag hos värdparten fastställt av Europeiska unionens råd i gemensam åtgärd 2003/681/GUSP, inklusive dess komponenter, styrkor, enheter, högkvarter och personal som är utstationerad på värdpartens territorium och avdelad till EUPOL Proxima.

- b) *Uppdragschef*: uppdragschefen/polischefen för EUPOL Proxima utsedd av Europeiska unionens råd.
- c) *EUPOL Proximas personal*: uppdragschefen, personal som är utstationerad av EU-medlemsstater och icke EU-stater som har inbjudits av EU att delta i EUPOL Proxima och internationell personal som har rekryterats på kontraktbasis av EUPOL Proxima och är anställd för att förbereda, stödja och genomföra uppdraget; kommersiella entreprenörer eller lokal personal skall inte ingå.
- d) *Högkvarter*: EUPOL Proximas högkvarter i Skopje och lokala högkvarter eller arbetsorter var som helst ute på fältet.
- e) *Utstationerande stat*: Alla EU-medlemsstater eller icke EU-medlemsstater som har utstationerad personal vid EUPOL Proxima.
- f) *Fastigheter*: alla byggnader, anläggningar och all mark som krävs för att utföra EUPOL Proximas verksamhet, samt för inkvarteringen av EUPOL Proximas personal.
2. Värddpartens utrikesministerium skall ge identitetskort till EUPOL Proximas personal i enlighet med deras status enligt artikel 6 i detta avtal.
3. Fordon och andra transportmedel som tillhör EUPOL Proxima skall vara tydligt märkta och ett exempel på denna märkning skall lämnas till värddpartens berörda myndigheter.
4. EUPOL Proxima skall ha tillåtelse att sätta upp EU:s flagga vid sitt högkvarter och på andra ställen, ensam eller tillsammans med värddpartens flagga enligt uppdragschefens beslut. Nationella flaggor eller tecken för de nationer som ingår i EUPOL Proxima får förekomma i EUPOL Proximas fastigheter, på fordon och uniformer enligt beslut av uppdragschefen.
5. Den officiella namnskylten vid EUPOL Proximas fastigheter skall vara skriven på värddpartens officiella språk i lika stor stil som ett eller flera av EUPOL Proximas tillämpliga språk.

Artikel 2

Allmänna bestämmelser

1. EUPOL Proxima och dess personal skall respektera värddpartens lagar och förordningar, inklusive de som gäller skydd av miljön, naturen och kulturarvet, och avhålla sig från alla åtgärder eller all verksamhet som strider mot operationens opartiska och internationella karaktär eller mot bestämmelserna i detta avtal.
2. EUPOL Proxima skall i utförandet av sina uppgifter agera oberoende inom ramen för detta avtal. Värddparten skall respektera att EUPOL Proxima har enhetlig och internationell karaktär.
3. Uppdragschefen skall underrätta värddpartens regering om var högkvarteret är beläget.
4. Uppdragschefen skall regelbundet och vid lämplig tidpunkt informera värddpartens regering om antal, namn, militär rang (i förekommande fall) och nationalitet på EUPOL Proximas personal som är stationerad på värddpartens territorium genom att överlämna en underrättelseförteckning till värddpartens utrikesministerium.

Artikel 3

Identifikation

1. EUPOL Proximas personal skall inneha och identifieras med hjälp av ett EUPOL Proxima-identitetskort som de alltid skall bära med sig. Värddpartens berörda myndigheter skall få ett provexemplar av ett EUPOL Proxima-identitetskort.

Artikel 4

Gränspassage, förflyttning och närvaro på värddpartens territorium

1. EUPOL Proximas personal och EUPOL Proximas tillgångar och transportmedel skall passera värddpartens gräns vid officiella gränsovergångar och via internationella luftfartskorridorer.
2. Värddparten skall underlätta in- och utresa till och från värddpartens territorium för EUPOL Proxima och dess personal. Med undantag för passkontroll vid inresa och utresa till och från värddpartens territorium skall EUPOL Proximas personal, med bevis på att de deltar i uppdraget, undantas från regler om pass, visering och invandring och varje form av invandringskontroll.
3. EUPOL Proximas personal skall vara befriad från värddpartens bestämmelser om registrering och kontroll av utlänningar, men skall inte anses ha förvärvat någon rätt till varaktig bosättning eller hemvist på värddpartens territorium.
4. För tillgångar och transportmedel som införs, transiteras eller förs ut från värddpartens territorium som stöd för uppdraget skall EUPOL Proxima tillhandahålla ett intyg om befrielse åtföljt av en förteckning. De skall vara befriade från att åtföljas av andra tullhandlingar. En kopia av intyget skall översändas till de behöriga myndigheterna vid införsel till eller utförsel från värddparten. EUPOL Proxima och värddpartens behöriga myndigheter skall tillsammans fastställa intygets utformning.

5. Fordon och flygplan som används som stöd för uppdraget skall inte vara underkastade lokal tillståndsgivning eller registreringskrav. Relevanta internationella normer och regler skall fortsätta att gälla.

6. EUPOL Proximas personal får framföra motorfordon på värdpartens territorium förutsatt att de innehar ett giltigt nationellt körkort. Värdparten skall acceptera att körkort eller tillstånd som utfärdats till EUROPOL Proxima är giltiga utan skatt eller avgift.

7. EUPOL Proxima, dess personal och deras fordon, flygplan eller andra transportmedel, utrustning och lager skall åtnjuta fri och obegränsad rörelsefrihet på värdpartens territorium inklusive i lufterummet. Om det är nödvändigt kan tekniska överenskommelser göras i enlighet med artikel 17 i detta avtal.

8. För att utföra uppdraget får EUPOL Proxima och dess personal, samt lokalt anställd personal vid EUPOL Proxima, när de reser i tjänsten, använda allmänna vägar, broar och flygplatser utan att betala avgifter, tullar, skatter eller liknande pålagor.

Artikel 5

Immunitet och privilegier för EUPOL Proxima

1. EUPOL Proxima skall ha samma status som en diplomatisk beskickning enligt Wienkonventionen om diplomatiska förbindelser av den 18 april 1961.

2. EU:s uppdrag, dess egendom, fonder och tillgångar skall åtnjuta immunitet från värdpartens straff-, civil- och förvaltningsrätt i enlighet med Wienkonventionen om diplomatiska förbindelser.

3. EUROPOL Proximas alla fastigheter skall vara okränkbara. Företrädarna för värdparten får inte vid någon tidpunkt bereda sig tillträde dit utan medgivande från uppdragschefen.

4. EUPOL Proximas fastigheter, inredning och andra tillgångar i dessa, liksom transportmedel får inte göras till föremål för husrannsakan, rekvisition, beslag eller exekutiva åtgärder.

5. EUPOL Proximas handlingar och arkiv skall alltid vara okränkbara.

6. EUPOL Proximas korrespondens skall ha samma status som officiell korrespondens enligt Wienkonventionen om diplomatiska förbindelser av den 18 april 1961.

7. EUPOL Proxima skall vara befriad från alla nationella och kommunala avgifter, skatter och pålagor av liknande art för importerade varor och tjänster som avser fastigheter och bostäder, förutsatt att de är avsedda för uppdragets syfte.

8. För varor som köpts och tjänster som avtalats om på den inhemska marknaden skall värdparten, förutsatt att de är avsedda för uppdragets syfte, antingen undanta från eller ersätta EUPOL Proxima för alla nationella och kommunala skatter och avgifter, inbegripet moms, samt pålagor av liknande art i enlighet med värdpartens lagstiftning.

9. Värdparten skall ge införseltillstånd till och medge befrielse från alla tullar, skatter och dithörande avgifter utom avgifter för magasinering, transporter och likartade tjänster.

Artikel 6

Immunitet och privilegier för EUPOL Proximas personal

1. EUPOL Proximas personal, med undantag för administrativ och teknisk personal, skall tillerkännas alla de privilegier och den immunitet som tillerkänns diplomater i enlighet med Wienkonventionen om diplomatiska förbindelser av den 18 april 1961, enligt vilken EU-medlemsstaterna och övriga utsändande stater skall ha företräde när det gäller jurisdiktion. Dessa privilegier och denna immunitet skall tillerkännas EUPOL Proximas personal under den tid som uppdraget varar och efter uppdragets slutförande när det gäller handlingar som utförts inom uppdragets ram.

2. EUPOL Proximas administrativa och tekniska personal skall åtnjuta samma status som administrativ och teknisk personal från de utsändande staterna anställda i diplomatisk tjänst i enlighet med Wienkonventionen om diplomatiska förbindelser. Dessa privilegier och denna immunitet skall beviljas EUPOL Proximas administrativa och tekniska personal under den tid som uppdraget varar och efter uppdragets slutförande när det gäller handlingar som utförts inom uppdragets ram.

3. EU:s generalsekreterare/höge representant skall med uttryckligt medgivande av den behöriga myndigheten i den utsändande staten häva den immunitet som EUPOL Proximas personal åtnjuter, om sådan immunitet skulle hindra rättvisans gång och den kan hävas utan att EU:s intressen skadas.

4. EUPOL Proximas personal skall ha rätt att, tullfritt och utan andra restriktioner, importera varor för personligt bruk samt att exportera sådana varor. EUPOL Proximas personal, med undantag för administrativ och teknisk personal, skall ha rätt att, tullfritt och utan andra restriktioner, köpa varor för personligt bruk samt att exportera sådana varor. För varor och tjänster som har köpts på hemmamarknaden skall värdparten ersätta moms och skatter i enlighet med värdpartens lagar.

5. EUPOL Proximas personal skall vara undantagen från avgifter och skatter hos värdparten på ersättningar och löner som de erhåller genom sin anställning.

Om beskattning av något slag beror av den skattskyldiges bosättning, skall de perioder då personal, som är utstationerad till EUPOL Proxima och internationell personal anställd på kontraktsevenlig basis av EU-uppdraget, vistas hos värdparten för att utföra sina uppgifter inte räknas som bosättningsperioder.

Artikel 7

Lokalt anställd personal vid EUPOL Proxima

Lokalt anställd personal vid EUPOL Proxima som är medborgare i eller permanent bosatta hos värdparten skall åtnjuta samma status som tillerkänns lokalt anställd personal vid diplomatiska beskickningar hos värdparten i enlighet med Wienkonventionen om diplomatiska förbindelser.

Artikel 8

Säkerhet

1. Värdparten skall genom sina egna resurser fullt ut ansvara för säkerheten för EUPOL Proximas personal.

2. I detta syfte skall värdparten vidta alla åtgärder som är nödvändiga för att skydda och garantera säkerheten för EUPOL Proxima och dess personal. Uppdragschefen skall ge sitt samtycke till eventuella särskilda åtgärder som värdparten föreslår innan de genomförs. Värdparten skall kostnadsfritt tillåta och stödja all verksamhet som rör transport av sårad eller sjuk EUPOL Proxima-personal. Om så är nödvändigt skall kompletterande arrangemang enligt artikel 17 ingås.

3. EUPOL Proxima skall ha rätt att inom ramen för uppdraget inrätta en beväpnad skyddsenhet bestående av cirka 30 polistjänstemän, vars uppdrag är att utgöra en krishanteringsresurs för undantagsfall i syfte att skydda och eventuellt rädda EUPOL Proxima-personal och för uppdraget lokalt anställd personal samt EUMM- eller OSSE-personal.

4. Ovannämnda beväpnade skyddsenhet skall ha rätt att använda alla nödvändiga medel, inbegripet vapen, för att utföra sin uppgift i enlighet med de särskilda bestämmelser som EU skall fastställa. Dess roll skall inte innebära verkställande polisarbete.

5. Värdparten ger härmed ovannämnda beväpnade skyddsenhet tillstånd att verka på hela dess territorium i enlighet med bestämmelserna i denna artikel.

6. Tekniska arrangemang enligt artikel 17 mellan uppdragschefen och värdpartens berörda administrativa myndigheter skall utarbetas för att överenskommelse skall nås om de praktiska villkoren för ovannämnda beväpnade skyddsenhets verksamhet.

Artikel 9

Uniform och vapen

1. EUPOL Proximas personal skall bära nationell uniform eller ha civil klädsel med tydlig EUPOL Proxima-identifikation.

2. Bärandet av uniform skall underställas bestämmelser som utfärdas av uppdragschefen.

3. Medlemmarna av EUPOL Proximas beväpnade skyddsenhet får bära vapen och ammunition på villkor att de i samband med order har tillstånd till detta.

Artikel 10

Samarbete och tillgång till information

1. Värdparten skall samarbeta med och stödja EUPOL Proxima och dess personal fullt ut.

2. Om så begärs och är nödvändigt för utförandet av EUPOL Proximas uppdrag skall värdparten ge

— EUPOL Proximas personal faktisk tillgång till byggnader, anläggningar, lokaler och officiella fordon under värdpartens kontroll,

— EUPOL Proximas personal faktisk tillgång till handlingar, material och upplysningar som värdparten kontrollerar och som är relevant med EUPOL-uppdragets mandat.

3. Uppdragschefen och värdparten skall regelbundet samråda och vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa nära och ömsesidiga kontakter på varje lämplig nivå. Värdparten får utse en sambandsman för EUPOL Proxima.

Artikel 11

Värdpartens stöd och upphandling

1. Värdparten skall vid behov bistå EUPOL Proxima med att finna lämpliga fastigheter.

2. Vid begäran och i mån av tillgång skall värdparten utan kostnad ställa sina egna anläggningar till förfogande.

3. Värdparten skall så långt dess medel och resurser medger bistå och stödja förberedelse, inrättande, genomförande och understödjande av uppdraget. Värdpartens bistånd och stöd till uppdraget skall lämnas på samma villkor som gäller för värdpartens polisstyrkor.

4. EUPOL Proxima skall i största möjliga mån lokalt upphandla de tjänster, varor och personal som krävs för uppdraget.

Artikel 12

Avliden EUPOL Proxima-personal

1. Uppdragschefen skall ha rätt att vidta lämpliga arrangemang för hemsändning av avliden EUPOL Proxima-personal samt den avlidnes personliga egendom.
2. Obduktion får endast utföras på avliden EUPOL Proxima-personal om den utsändande staten, eller i fråga om internationell personal, den stat i vilken den avlidne/a var medborgare, givit sitt medgivande och skall ske i närvaro av en företrädare för EUPOL Proxima och/eller den berörda staten.

Artikel 13

Kommunikation

1. EUPOL Proxima skall ha rätt att installera och använda radiostationer för utsändning och mottagning samt satellitsystem med användning av lämpliga frekvenser inom ramen för de arrangemang som skall ingå i enlighet med artikel 17 i detta avtal.
2. EUPOL Proxima skall ha rätt till obegränsad radiokommunikation (inbegripet via satellit, mobil eller bärbar), telefon, telegraf, fax och andra medel, samt rätt att för uppdraget installera de medel som krävs för att upprätthålla sådana kommunikationer inom och mellan EUPOL Proximas anläggningar, inbegripet kabelläggning och markledningar, i enlighet med värdpartens föreskrifter.

Artikel 14

Skadeståndsanspråk vid dödsfall, skador eller förlust

1. Skadeståndsanspråk som är relaterade till verksamhet i samband med civila oroligheter, skydd av EU-uppdraget eller dess personal eller som är en följd av nödvändiga inslag i operationen skall inte bli föremål för ersättning från medlemsstaterna, från andra stater som deltar i EUPOL Proxima eller från EU:s institutioner.
2. Varje annat skadeståndsanspråk av civilrättslig art, bland annat skadeståndsanspråk från lokalt anställd personal vid EUPOL Proxima, vilket berör polisuppdraget eller någon medlem i detta och över vilket värdparten inte har jurisdiktion på grund av någon bestämmelse i detta avtal, skall genom värdpartens myndigheter föreläggas uppdragschefen och skall hanteras genom särskilda bestämmelser enligt artikel 17 varigenom förfarandena för att avgöra skadeståndsanspråken och behandla dessa skall fastställas. Skadereglering genomförs efter ett förhandsmedgivande från den berörda staten.

Artikel 15

Tvister

1. Alla frågor i samband med tillämpningen av detta avtal skall diskuteras av en gemensam samordningsgrupp. Denna grupp skall bestå av företrädare för EUPOL Proxima och värdpartens behöriga myndigheter.
2. Om inga tidigare avgöranden finns, skall tvister om tolkning eller tillämpning av detta avtal avgöras av värdparten och EU:s företrädare på diplomatisk väg.

Artikel 16

Övriga bestämmelser

1. Närhelst det i detta avtal hänvisas till den immunitet, de privilegier och de rättigheter som EUPOL Proxima och dess personal åtnjuter skall värdpartens regering ha ansvaret för genomförandet och uppfyllandet av dessa genom sina lämpliga lokala myndigheter.
2. Inget i detta avtal är avsett att medge avsteg från eller skall kunna tolkas som avsteg från några rättigheter som en EU-medlemsstat eller någon annan stat som bidrar till EUPOL Proxima eller dess personal åtnjuter enligt andra avtal.

Artikel 17

Kompletterande bestämmelser

Uppdragschefen och värdpartens administrativa myndigheter skall fastställa sådana kompletterande bestämmelser som kan bli nödvändiga för att genomföra avtalet.

Artikel 18

Ikraftträdande och upphörande

1. Detta avtal träder i kraft efter skriftlig underrättelse från parterna om att de interna kraven för ikraftträdande har uppfyllts.
2. Detta avtal kan ändras på grundval av en gemensam skriftlig överenskommelse mellan parterna.
3. Detta avtal skall fortsatt vara i kraft till dess att EUPOL Proxima eller all dess personal definitivt har avrest.
4. Detta avtal kan sägas upp genom en skriftlig underrättelse om uppsägning till den andra parten. Denna uppsägning skall träda i kraft 60 dagar efter det att den andra parten har mottagit underrättelsen.
5. Ett upphörande eller en uppsägning skall inte påverka de rättigheter och skyldigheter som härrör från genomförandet av detta avtal innan det upphör eller sägs upp.

A. Letter from the European Union

Skopje, 11 December 2003

The Government of the former Yugoslav Republic of Macedonia

Dear Sir,

I have the honour to propose that, if it is acceptable to your Government, this letter and your confirmation shall together take the place of signature of the Agreement between the European Union and the former Yugoslav Republic of Macedonia on the status and activities of the European Union Police Mission in the former Yugoslav Republic of Macedonia (EUPOL Proxima).

The text of the aforementioned Agreement, herewith annexed, has been approved by decision of the Council of the European Union on 11 December 2003.

This letter also constitutes the notification, on behalf of the European Union, in accordance with Article 18.1 of the Agreement.

Please accept, Sir, the assurance of my highest consideration.

For the European Union

Alexis BROUHNS

EU Special Representative

B. Letter from the Former Yugoslav Republic of Macedonia

Скопје, 11 декември 2003

Почитуван Господине,

Во името на Владата на Република Македонија имам чест да го потврдам приемот на Вашето писмо со денешна дата, кое се однесува на потпишувањето на Договорот помеѓу Република Македонија и Европската унија за статусот и активностите на Полициската мисија на Европската унија во Република Македонија (ЕУПОЛ "Проксима"), заедно со приложениот текст на Договорот.

Ја потврдувам согласноста на мојата Влада на текстот на Договорот и сметам дека оваа Размена на писма е еквивалент на потпишувањето.

Сепак, изјавувам дека Република Македонија не ја прифаќа деноминацијата употребена за мојата земја во погоре наведениот Договор, имајќи предвид дека уставното име на мојата земја е Република Македонија.

Примете ги Господине, изразите на моето највисоко почитување.

Игор Шундев

(courtesy translation)

Skopje, December 11, 2003

Dear Sir,

On behalf of the Government of the Republic of Macedonia I have the honor to acknowledge receipt of your letter of today's date regarding the signature of the Agreement between the Republic of Macedonia and the European Union on the status and activities of the European Union Police Mission in the Republic of Macedonia (EUPOL Proxima), together with the attached text of the Agreement.

I consider this Exchange of Letters as equivalent of signature.

However, I declare that the Republic of Macedonia does not accept the denomination used for my country in the abovementioned Agreement, having in mind that the constitutional name of my country is the Republic of Macedonia.

Please accept, Sir, the assurances of my highest consideration.

Igor DZUNDEV

C. Letter from the European Union

Skopje, 11 December 2003

Dear Sir,

I have the honour to acknowledge receipt of your letter of today's date.

The European Union notes that the Exchange of Letters between the European Union and the Former Yugoslav Republic of Macedonia, which takes the place of signature of the Agreement between the European Union and the former Yugoslav Republic of Macedonia on the status and activities of the European Union Police Mission in the former Yugoslav Republic of Macedonia (EUPOL Proxima), has been accomplished and that this cannot be interpreted as acceptance or recognition by the European Union in whatever form or content of a denomination other than the "former Yugoslav Republic of Macedonia".

Please accept, Sir, the assurance of my highest consideration.

For the European Union

Alexis BROUHNS

EU Special Representative

RÄTTELSE**Rättelse till Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/55/EG av den 26 juni 2003 om gemensamma regler för den inre marknaden för naturgas och om upphävande av direktiv 98/30/EG**

(Europeiska unionens officiella tidning L 176 av den 15 juli 2003)

På sidan 70, artikel 25.2 a, skall det

i stället för: "a) anslutning och tillträde till nationella nät, inklusive överförings- och distributionstariffer; dessa tariffer, eller metoder, skall utformas så att nödvändiga investeringar i näten kan göras på ett sätt som gör det möjligt att säkra nätens funktion,"

vara: "a) anslutning och tillträde till nationella nät, inklusive överförings- och distributionstariffer, samt villkor och tariffer för tillträde till LNG-anläggningar; dessa tariffer, eller metoder, skall utformas så att nödvändiga investeringar i näten och LNG-anläggningar kan göras på ett sätt som gör det möjligt att säkra nätens och LNG-anläggningarnas funktion,".
